

₹: 25

ଆମରି ସତ୍ୟ

AMARI SATYA

RNI Regn. No. - 107608/2010
Postal Regd. No. : PURI-33/2016-18

ଆଶ୍ରମ ବର୍ଷ, ଦୂତୀଯ ଫଲ୍ଗୁ,

ମାସିକ, ଅଗଷ୍ଟ - ୨୦୧୭

ପୃଷ୍ଠା ଫଲ୍ଗୁ ୪୭

‘ଆମରିସତ୍ୟ’ ପତ୍ରିକାର ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟ

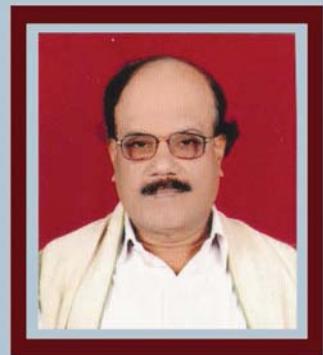
ଡ. ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମୋହାପଟ୍ରା
ବାଲେପୁର, କଟକ

ଡ. ହାତିବିଶ୍ଵ ପତ୍ନାୟକ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅଧ୍ୟାପକ ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ପତ୍ନାୟକ
ପି.ଏନ. କଲେଜ, ଖୋରଧା

ଅଧ୍ୟାପକ ଅଞ୍ଚଳାନନ୍ଦ ବେର୍ହା
ଜେକେପୁର

ଶ୍ରୀୟୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର ଦେବଦତ୍ତ ଶାୟୀ
ରାୟଗଡ଼ା

ଶ୍ରୀୟୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର ପ୍ରଦିପକୁମାର ପଟେଳ
ପେଣ୍ଟା, ଜେକେପୁର

ଶ୍ରୀୟୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର ଯଳକାତି କୁମାର ମିଶ୍ର
ଦେବଦଳା, ଜେକେପୁର

ପ୍ରାଥ୍ୟାପକ ନିକୁଞ୍ଜ କିଶୋର ସାହୁ
ମଙ୍ଗଳାନଗର, ଖୋରଧା

ଶ୍ରୀମତୀ ଆରତୀ ପ୍ରହରାଜ
ଉଦ୍‌ସ୍ମେସ୍ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀୟୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର ନାଳାୟର ମିଶ୍ର
ଜେକେପୁର, ରାୟଗଡ଼ା

ଡା. ସୁଧର୍ୟନାରାୟଣ ତ୍ରିପାଠୀ
ରାୟଗଡ଼ା

ପ୍ରାଥ୍ୟାପକ ଡ. ପ୍ରଶବ କୁମାର ମହାନ୍ତି
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅଧ୍ୟାପକ ସଲାଲ କୁମାର ବଡ଼ଜେନା
ମୟାଗଡ଼ା, ନଯାଗଡ଼ା

ଶତାନୀ ସମ୍ବଦ ଜେନା
ଉଦ୍‌ସ୍ମେସ୍ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀୟୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅଧ୍ୟାପକ ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ
ଜେକେପୁର

ଫର୍ମାଦକ ଓ ପ୍ରକାଶକ
ଡଃ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଜେନା
୯୮୭୧୦୧୬୩୪୯ (ମୋ)

●
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା

ଡଃ ପ୍ରମୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ
୯୪୩୭୨୮୧୬୪୪ (ମୋ)

●
ସହଯୋଗୀ ସମ୍ପଦକ

ସତ୍ୟବାଦୀ ବଳିଆରସିଂହ
୯୭୩୭୦୮୯୪୦୯ (ମୋ)

●
ସହ ସମ୍ପଦକ

ତ୍ରିଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର
ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସାମନ୍ତରାୟ
ଡ. ଅଜୟ କୁମାର ସ୍ଥାଇଁ

ଭବାନୀ ଶିଳ୍ପ ଦାଶ

●
ସଂଯୋଜକ

ଆଶିଷ କୁମାର ରାୟ

●

ଆଞ୍ଚଳିକ ସଂଯୋଜକ

ଡ. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି, ସମ୍ବଲପୁର
ବିଦ୍ୟାଧର ଖବୁଆ, ବାଙ୍ଗୀ, କଟକ
ବିଭୁପ୍ରସାଦ ହରିଚନ୍ଦନ, ଖୋରଧା

●
ପରିଚାଳନା ସଂଯୋଜକ

ସର୍ବେଶ୍ଵର ମହାପାତ୍ର
ସମରଜିତ ପଳନାୟକ

●
ପ୍ରକାଶକ ଓ ଅଙ୍ଗସଙ୍କା

ରାଜୀବ ରଥ

ଆମରି ସତ୍ୟ

AMARI SATYA

ତିନ୍ଦୁପ୍ରାଦର ମାସିକ ପତ୍ରିକା...

ଅଷ୍ଟମ ବର୍ଷ - ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଖ୍ୟା - ଅଗଷ୍ଟ ,୨୦୧୭

ଯୋଗାଯୋଗ:

‘ଆମରିସତ୍ୟ’

ଏମ - ୧/୪, ମୁକୁଦପ୍ରସାଦ
ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ୍ କଲୋନୀ
ପୋ.ଆ.- ପି.ଏନ୍. କଲେଜ,
ଜି: ଖୋରଧା, ପିନ୍:୭୫୨୦୪୭, ଓଡ଼ିଶା
ଦୂରଭାଷ: ୦୬୭୫୫-୨୨୦୯୮୦
ମୋ : ୯୪୩୭୨୮୧୬୪୪

ପରାମର୍ଶଦାତା ମଙ୍ଗଳ

ମେଜର କ୍ଷୀରୋଦ ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି
ପୂର୍ବତନ କୁଳପତି, ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଶା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ।

ଡ. ନାରାୟଣ ରାଓ
ପ୍ରାକ୍ତନ କୁଳସଚିବ, ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ।
ଡ. ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ଶ୍ରାବନ
ସାହିତ୍ୟକ ଓ ସମାଜସେବୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ଡା. ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ
ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସାକାରୀ, ଖୋରଧା ।

ଶ୍ରୀ ଭୀମସେନ ପ୍ରଧାନ
ଶିକ୍ଷାବିଭିତ୍ତି, ଖୋରଧା ।
ଶ୍ରୀ ଅନାଲ କୁମାର ଶତପଥୀ
ବରିଷ୍ଠ ଆଇନଜୀବୀ ଓ ସମାଜସେବୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ଡ. ଗୌରୀ ଶଙ୍କର ପ୍ରହରାଜ
ପୂର୍ବତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।
ଡ. ସତୋଷ କୁମାର ରଥ
ସାହିତ୍ୟକ, ବଲାଙ୍ଗିର

ଡ. ଶରଜନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର
ପୂର୍ବତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ସରକାରୀ ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ପୁରୀ
ଶ୍ରୀ ଜବାହାର ଲାଲ ସୁବୁନ୍ଦି
ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ବଡ଼ଚୋଟା, ଜଗଣୀ, ଖୋରଧା
ଡାକ୍ତର ନନ୍ଦ କିଶୋର ପଛନାୟକ
ସାହିତ୍ୟକ, ଖୋରଧା

ଦେଇ ମନ୍ତ୍ର ଅର୍ଚର, ଭ୍ରାଂଗ କିମ୍ବା କେଳ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ‘ଆମରିସତ୍ୟ’ ନାମରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଏସବିଆଇ ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ବଜାର ବ୍ରାଂଶ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଆକାଶବାନୀ ନମ୍ବର ୩୧୦୩୩୯୪୯୭୭ । IFSC-SBIN0012027, MICR-752002151

‘ଆମରିସତ୍ୟ’ରେ ପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଲେଖକଙ୍କର ନିଜସ୍ଵ ଅଟେ । ପ୍ରକାଶିତ ବିଷୟବତ୍ତୁ ପାଇଁ ‘ଆମରିସତ୍ୟ’ ଉପରଦାୟୀ ନୁହଁ ।

AMARISATYA

AGENCY FOR MANAGEMENT, ADVOCACY, RESEARCH, IMPLEMENTATION, SERVICES AND TRAINING ON YOUTH AFFAIRS.

website: www.amarisatya.in Email:amarisatya@gmail.com/amarisatya@rediffmail.com

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ଲେଖକ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ଶ୍ରୀଗଣେଶ ବନ୍ଧନା		୪
୨.	ସମ୍ପାଦକୀୟ		୫
୩.	ହିତ ବାଣୀ		୭
୪.	ବିଚିତ୍ର		୭
୫.	କେତେକ ଔୟ୍ୟଧୀୟ ବୃକ୍ଷ...	ଡକ୍ଟର ପ୍ରେମରାଦ ମହାନ୍ତି	୯
୬.	ଦର୍ଶିତ୍ୟଙ୍କ ବଦାନ୍ୟତା	ଡକ୍ଟର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ବାଙ୍କୁ	୧୨
୭.	କଥା ରହିଗଲା କାଳକାଳକୁ	ରବାନ୍ତ୍ରନାଥ ପ୍ରଧାନ	୧୪
୮.	ଠିକ୍ କହିବା ଠିକ୍ ଲେଖିବା	ପ୍ରିଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର	୧୪
୯.	ଫକ୍ତରମୋହନ ତୁମକୁ	ଡ. ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଓଣ୍ଡା	୧୪
୧୦.	ନିଷ୍ପାମକର୍ମ	ଅଜୟ କୁମାର ସାହୁ	୧୬
୧୧.	ପ୍ରକୃତ ସାହସା କିଏ ?	ବନମାଳୀ ବେହେରା	୧୭
୧୨.	ଯୋଗ: ଏକ ସୁସ୍ଥ ଜୀବନର.....	ବିଜୟ କୁମାର ଜେନା	୧୮
୧୩.	ଶତାବୀର ଶୋକ	ଜ୍ୟୋତିପ୍ରଭା ପଞ୍ଜନାୟକ	୧୯
୧୪.	ଚିପିରି ଚିପିରି ମେଘ	ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ	୨୦
୧୫.	ନାଥୀଟି ମୋର ଗଛ	ସଞ୍ଜଦର ସାମନ୍ତରାୟ	୨୦
୧୬.	ସକାଳ ବନ୍ଧନା ସଂଜପ୍ରାର୍ଥନା	ରମେଶ ମଙ୍ଗରାଜ	୨୧
୧୭.	ନଈବଢ଼ି	ଡକ୍ଟର ବସନ୍ତ କିଶୋର ସାହୁ	୨୧
୧୮.	ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଭାଗ୍ୟ ସହିତ ଭେଟ	ବିପିନ ବିହାରୀ ମହାନ୍ତି	୨୨
୧୯.	ଯୋଗାରାଜ ଶ୍ରାକୃଷ୍ଣ	ପଦ୍ମନାଭ ସ୍ବାଙ୍କୁ	୨୪
୨୦.	ଏ କ'ଣ ସାମ୍ୟବାଦ	ଧୂବ ରଣୀ	୨୪
୨୧.	ପୁତ୍ରନାର ପ୍ରେତ	ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସାମନ୍ତରାୟ	୨୭
୨୨.	ପାଉଣା ଦୁଇଗୁଣ	ଶିବ ପ୍ରସାଦ ପାତ୍ରୀ	୨୭
୨୩.	ବିଦ୍ୟାଳୟ	ପ୍ରପୁନ୍ଦର କୁମାର ବେହେରା	୨୭
୨୪.	ପ୍ରାର୍ଥନାର ଭାଷା	ଡ. ରାଜକିଶୋର ପାତ୍ରୀ	୨୮
୨୫.	ଆଜିର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ	ଇଂ ଯାଞ୍ଚ ପ୍ରକାଶ ଦାସ	୨୯
୨୬.	ଘରଭଡ଼ା	ଡକ୍ଟର ପ୍ରେମରାଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ	୩୦
୨୭.	ଷ୍ଟ୍ରୋକ ? ହାତରେ ସମୟ.....	ଡକ୍ଟର ମୁଗୁରିମୋହନ ଦାଶ	୩୧
୨୮.	ଲାଇଫ୍‌ଲାଇନ୍ ଏକପ୍ରେସ	ଜଗନ୍ନାଥ ମୁହୂର୍ତ୍ତି	୩୨
୨୯.	ହାତିଆ	ଡା. ଧାନେଶ୍ୱର ସାହୁ	୩୩
୩୦.	ଚଣ୍ଡାଶୋକ ହେଲେ ଧର୍ମାଶୋକ	ବିଭୂପ୍ରସାଦ ହରିଚଂଦନ	୩୪
୩୧.	ତୃଷ୍ଣା ତର୍ପଣ	କବିତା ପଞ୍ଜନାୟକ	୩୪
୩୨.	ରାମାନୁଜାରାୟ	ଡବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ	୩୪
୩୩.	ଭାରତୀୟ ଗଣ୍ଠ	ମନୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୪.	ଚାମିଆନ୍ ହେବା ଭାଗ୍ୟରେ....	ଆଶିଷ କୁମାର ରାୟ	୪୦
୩୫.	ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ		୪୨-୪୦

ଶ୍ରୀଗଣେଶ

ବନ୍ଧନା

**ବକ୍ତ୍ରତୁଷ୍ଟ ମହାକାୟ ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟକୋଟି ସମପ୍ରଭ,
ନିର୍ବିଘ୍ନ କୁରୁ ମେ ଦେବ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସର୍ବଦା ।**

ନମଇଁ ପ୍ରଭୁ ଲମ୍ବୋଦର ।	ପାଶ-ଅଙ୍କୁଶ ଦେନି କର ॥
କରା କପାଳେ ଶୋହେ ଚିତା ।	ବିଦ୍ୟା-ବୁଦ୍ଧିରେ ଜଗଜେତା ।
ଯାହା ପ୍ରସାଦେ ନିରନ୍ତର ।	ସକଳ ବିଦ୍ୟା ହୁଏ ଦୂର ॥
ତାଙ୍କ ପଥରେ ମୋର ମତି ।	ସିଦ୍ଧି ଦିଅନ୍ତୁ ଗଣପତି ॥

ସମ୍ପାଦକୀୟ....

ସ୍ବାଧୀନତାର ୭୦ବର୍ଷ ଗତ ହୋଇଗଲା । ୭୧ତମ ସ୍ବାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳିବାକୁ ଆମେ ଯାଉଛେ । କେତେ କିଏ ଭାଷଣ ଦେବେ । ନେତା କହିବେ, ଜନତା ଶୁଣିବେ । ସ୍ବାଧୀନତା ଦିବସର ଶୁଭକାମନା ଜଣେଇବେ । ଆଗାମୀ ଦିନ ପାଇଁ କେତେ କେତେ ଉନ୍ନତିର ସ୍ଵପ୍ନ ବୁଣିବେ । ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସମୃଦ୍ଧି ଓ ପ୍ରଗତିର ଆଶା ଦେଖାଇବେ । ନୂଆ ଯୋଜନାର ଶୁଭାର୍ଥ ହେବ । ଶୁଣିବାବେଳକୁ ଭଲ ଲାଗିବ । ଦେହରେ ଶିହରଣ ଜାଗିବ । ଉଦ୍ବିପନୀ ଆସିବ ମନରେ, ପ୍ରାଣରେ ଓ ଚେତନାରେ । ମାତ୍ର, ଗୋଟିଏ ଦିନ ଗତ ହୋଇଗଲା ପରେ ପୁଣି ଚିନ୍ତା ଆସିବ । କୃଷକଟି କ୍ଷେତ୍ରକିଅରିରେ, ବ୍ୟବସାୟୀଟି ବେପାର ଭିତରେ, ସୈନିକଟି ସୀମା ସୁରକ୍ଷାରେ, ଚାକିରିଆଟି ଜୀବନଜୀବିକାରେ ଓ ସାଧାରଣ ଜନତାଟି ତେଳକୁଣ୍ଡର ସଂସାର ଭିତରେ ନିଜକୁ ନିଜେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବ, ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ କେତେ ସ୍ବାଧୀନ ?

ଏହା ସତ ଯେ, ବ୍ରିଟିଶରାଜରୁ ଆମେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛେ । ମୁକ୍ତ ହେବାର ଅର୍ଥ ସ୍ବାଧୀନତା ନୁହେଁ । କାହା ପାଇଁ ଏହା ସ୍ବାଧୀନତା ହୋଇପାରେ, ମାତ୍ର ମଣିଷଟିଏ ପାଇଁ ସ୍ବାଧୀନତାର ଅର୍ଥ ବହୁମୂଳୀ ଓ ବହୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରକଟ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦଟିଏ । ଆମେ ଯଦି ସ୍ବାଧୀନ, ଆମ ମାଆ ଯଦି ଭାରତମାତା, ଆମେ ଯଦି ତାର ସନ୍ତାନ, ତେବେ ପରଷ୍ପର ଭିତରେ ଏତେ ଅସ୍ମୟା, ଲିର୍ଷା, ହାନମନ୍ୟତା, ଅସହିଷ୍ଣୁତା, ଘୃଣା ଭଳି ବିକାର କାହିଁକି ? ଅନ୍ୟର ଧାର୍ମିକ ପ୍ରଥା, ପରମାଣୁ, ଚଳଣିକୁ ମେଳ ଏତେ ବିବାଦ ଲାଗିଛି କାହିଁକି ? ଅମୂଳକ ମତବାଦରୁ ସୃଷ୍ଟ ଆତଙ୍କବାଦ, ସାଂପ୍ରଦାୟିକ ହିଂସା, ଦୁର୍ମୀତି ତଥା ଜାତି ଓ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅସନ୍ତୁଳ୍ୟତା ବ୍ୟବହାର ଆମ ହାତଗୋଡ଼ରେ ବେଢ଼ିପକାଇ ରଖିନାହିଁ କି ? ସ୍ବାଧୀନତାର ଅର୍ଥ ଯେ କେବଳ ନିଜେ ସ୍ବାଧୀନ ଭାବରେ ରହିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟକୁ ସ୍ବାଧୀନଭାବେ ରହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ବା ତା ପାଇଁ ବାଟ ଛାଡ଼ିଦେବା- ଏହା ଆମେ ଭୁଲିଯାଇଛୁ କିମ୍ବା ଜାଣିନାହୁଁ ।

ଆମେ କହୁଁ ଆମେ ସ୍ବାଧୀନ ଓ ଆମ ଦେଶ ସ୍ବାଧୀନ । ଅନ୍ୟକୁ ଅନ୍ତରଣ କରିବା, ଅନ୍ତୁସରଣ କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକୁ ହାତପାତିବା କଣ ସ୍ବାଧୀନତା ? ଆମେ ଅନ୍ୟର ସଂସ୍କୃତିକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରୁ ସିନା ନିଜ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଅଣଦେଖା କରୁ । ଆମେ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁ, ମାତ୍ର ନିଜ ଦେଶର ଦୁର୍ବଳତା ଖୋଜୁ । ବିଦେଶୀ ପଦାର୍ଥକୁ ଆମେ ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାବେଳେ ନିଜ ଦେଶର ଶିଳ୍ପର ଅଧୋଗତି ପାଇଁ ସମାଲୋଚନା କରୁ । ପିଲା, କୋଲୁଟ୍ରିକସ୍, ନୁଡ଼ିଲୁଆଦି ଆମ ଖାଦ୍ୟ ତାଳିକାରେ ଜବରଦସ୍ତ ପ୍ରବେଶିଥିବାବେଳେ, ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟର ଚାହିଦା ଦିନକୁଦିନ ଦୁର୍ବଳ ହେଉଛି । ପାଣ୍ଡାତ୍ୟଭାଷାରେ ଆମର କେତେ ପାରଦର୍ଶତା, ତାକୁ ଦେଖେଇହେଉ ସିନା, ନିଜର ମାତୃଭାଷା ପାଇଁ ସମାଧୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥାଉ । ମୋଟାମୋଟିଭାବେ ଆମେ ସ୍ବାଧୀନ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଶିଖିନାହୁଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଆମକୁ ଯାହା ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଶିଖାଇଥା'କ୍ଷି, ତାହା ଚିନ୍ତା କରିଥାଉ ।

ଏସବୁରୁ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିବା ସ୍ବାଭାବିକ ଯେ, ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ କେତେ ସ୍ବାଧୀନ ? ଆମର ଦେଶ ସ୍ବାଧୀନ କି ? ଯଦି ସ୍ବାଧୀନ ଦେବେ ଏହାର ମୂଳ୍ୟ କେତେ ?

ଅମୂଳମୂଳ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ । ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ଦେବାକୁ ଆମେ କେବେ ବି ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଜାଣିରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଆମ ଉନ୍ନତିର ପଥକୁ ପଥରପରି ଓଗାଲି ଠିଆ ହୋଇଛି । ସୁତରାଂ, ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ଆମେ ନଖୋଜିଥିବା ହେଉ, ଆମକୁ ଆମର ପଡ଼ୋଶୀଦେଶମାନେ ପ୍ରତି ମୁହଁର୍ଭରେ ଉଯଦେଖାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏକ ପାଖରେ ଭାରତ ବଜାରରେ ଚୀନ୍ ସାମଗ୍ରୀର ବେପାର, ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ଭାରତୀୟ ସୀମାରେ ଚୀନର ଅନୁପ୍ରବେଶ । ଏହାର ମୂଳରେ ସେଇ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ନିହିତ- ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ କେତେ ସ୍ବାଧୀନ ? ଆମେ କେତେ ଆନ୍ତରିକରଣୀଳ, କେତେ ସ୍ବାବଳମ୍ୟ, ଆମେ କେତେ ସହଜ- ନିଜପାଖରେ, ଦେଶ ପାଖରେ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରରକର ? ଆଜିର ଏହି ଉନ୍ନତିର ପରିପାଦାନ ଯାହା କରିବାକୁ ଶିଖାଇଥା'କ୍ଷି, ଆମେ ଯାହା କରିଛେ କିମ୍ବା କରୁଛେ ତହିଁରେ ଆମେ କେତେ ସ୍ବାଧୀନ ?

ଡ. ପ୍ରସଂସ କୁମାର ଜେନା

ହିତ ବାଣୀ

ଚାଣକ୍ୟ ମୀତି

ଦୁର୍ଜନେଷ୍ଠୁ ଚ ସର୍ପେଷ୍ଠୁ ବରଂ ସର୍ପେନ ଦୁର୍ଜନଃ,
ସର୍ପୋ ଦଂଶ୍ତି କାଳେନ ଦୁର୍ଜନେଷ୍ଠୁ ପଦେ ପଦେ ।

ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସର୍ପଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ପ ଭଲ କାରଣ ସର୍ପ ଥରୁଟିଏ ଦଂଶନ
କରେ କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ବାରମ୍ବାର ଆଘାତ ଦେଇଥାଏ ।

ଗୀତା

ବିଦ୍ୟାବିନୟସମକ୍ଷେ ବ୍ରାହ୍ମଣେ ଗବି ହସ୍ତିନି ।
ଶୁନି ଚେବ ଶ୍ଵାକେ ଚ ପଣ୍ଡିତାଃ ସମଦର୍ଶନଃ ॥

ସେହି ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବିଦ୍ୟା ଓ ବିନ୍ୟୟମୁକ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଠାରେ ତଥା ଗୋ,
ହସ୍ତୀ, କୁଳୁର ଏବଂ ଚାଣ୍ଡଳଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମଦର୍ଶୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ॥

ରୂଢ଼ି ପ୍ରୟୋଗ

- ୦ ଅଳିଆ ଲେଖାରେ ବାଳିଆ ବନ୍ଧୁ-
- ଗୁରୁତ୍ୱରେ ସଂପର୍କ ।
- ୦ ଆଡ଼ ଆଖାରେ ଅନେଇବା-
- ଅଣଦେଖା କରିବା ।

ଉଚ୍ଚାରମାଳି

ଆଦର ନଥାଇ ଯେଉଁ ଭୋଜନ,
ମନେ ଭୟ ଥାଇ ଯେଉଁ ଶୟନ,
ଘରଣା ନଥାଇ ଯେଉଁ ଭବନ,
ଚିତ୍ତ ଥୟ ନାହିଁ ଯେଉଁ ଭଜନ,
ଦନାଇଁ କହଇ ଅତି ହୀନିମାନ ।

ହିତୋପଦେଶ

ମାତା ଶତ୍ରୁ ପିତା ବୈରୀ ଯେନ ବାଲୋ ନ ପାଠିଛଃ
ନ ଶୋଭତେ ସଭାମଧେ ହଂସମଧେ ବକୋ ଯଥା ॥
ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ ପଭାଇ ନଥିବା ମାତା ଏବଂ ପିତା ତା'ର ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି ।
ହଂସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଗ ଭଳି ସେହି ପୁତ୍ର ସଭାରେ ଶୋଭା ପାଏ ନାହିଁ ।

ଭାଗବତ ବାଣୀ

ଦୁଃଖେ ସଞ୍ଚିତ ଯେତେ ଧନ ।	ସେ ନୁହେଁ ସୁଖେ ପ୍ରୟୋଜନ ॥
ଦୁଷ୍ଟ ନିବାରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟାଳୁ ।	ତୁ ନାଥ ପରମ ଦୟାଳୁ ।

ଖନା ବଚନ / ଦମେଇ ବଚନ

ଜାଣ ନଜାଣ ଖାମୁଡ଼ି ଆଶ, ଖାଡ଼ିଆ ଶିଙ୍ଗା ସବୁରୁ ଟାଣ,
କୁଣ୍ଡାଶିଙ୍ଗା ଦେଖିବୁ ଯେବେ, ଅଣ୍ଣାରୁ ପଇସା କାଢିବୁ ତେବେ ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରବାଦ

ଆତୁରେ ନିଷମ ନାଷ୍ଟ

କୁହତ ଦେଖ

ପର୍ବତ ଶିଖରୁ ଗଡ଼ିଲା ହାତୀ
ତା ଅଳ୍ପଠା ସମସ୍ତେ ଖାଆନ୍ତି । - ଭିକ୍ଷି

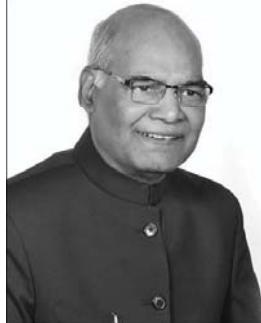
ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ବାଣୀ

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଶୌହାର୍ଦ୍ଧ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ, ଭାବମୁକ୍ତ, ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥାଏ ।

oooooooooooo

ବିଚିତ୍ରା

ଦେଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ ରାମନାଥ କୋବିନ୍ଦ

୭୧ ବର୍ଷ ବୟବୀ କୋବିନ୍ଦଙ୍କୁ ଭାରତର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଜେଏସ୍ ଖେହାର ଶପଥ ପାଠ କରାଇଛନ୍ତି । ସମ୍ବିଧାନକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାର ଶପଥ ନେଇ ନୂଆ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କୋବିନ୍ଦ ଭାରତକୁ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରଣୀ କରି ଗଢ଼ି ତୋଳିବାକୁ ଆହାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଶପଥ ନେଇ ଆସନକୁ ଫେରିଲା ବେଳେ ବିଦାୟୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ମୁଖ୍ୟାର୍ଜୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆସନ ଛାଡ଼ିଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଥିଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ ୨୧ ଥର ତୋପ ସଲାମୀ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା । ଏହା ପରେ ନୂଆ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କୋବିନ୍ଦ ସମବେତ ସାଂସଦ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ବୋଧନ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସ୍ଵାଧୀନତାର ୭୦ ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ଏବଂ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଦିତୀୟ ଦଶଶତରେ ପାଦ ଦେଇଛୁ । ଏହି ଶତାବ୍ଦୀ ଭାରତର ହେବ ବୋଲି ଆମେ ସମସ୍ତେ ବିଚାରୁଛୁ ।

ଏମ୍ ଭେଙ୍ଗିଆ ନାମ୍ବୁଡ୍ର ତ୍ରୟୋଦଶ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି

ଭେଙ୍ଗିଆ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନିର୍ବାଚିତ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନିର୍ବାଚନରେ ଏନ୍ତିଏ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭେଙ୍ଗିଆ ନାଇତୁ ବିଜେତା ଘୋଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ହେବେ ଦେଶର ତ୍ରୟୋଦଶ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି । ନାଇତୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଦିନୀ ଯୁପିଏ ତଥା ୧୮ ବିରୋଧୀ ଦଳଙ୍କ ସମର୍ଥତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଗୋପାଳକୃଷ୍ଣ ଗାନ୍ଧିଙ୍କୁ ୧୭୭ ଭୋଗ୍ବ୍ୟବଧାନରେ ପରାଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ମୋଟ ୭୭୧ ସାଂସଦ ଭୋଗ୍ବ୍ୟବଧାନରେ ଭେଙ୍ଗିଆ ନାଇତୁ ୪୧ ଟି ଭୋଗ୍ ପାଇଥିବା ବେଳେ ଗୋପାଳକୃଷ୍ଣ ଗାନ୍ଧି ୧୪୪ ଟି ଭୋଗ୍ ପାଇଛନ୍ତି । ୧୧ ଅଗଷ୍ଟରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ୟଶପାଲଙ୍କ ପରଲୋକ

ବିଶିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ପ୍ରଫେସର ଯଶପାଲଙ୍କର ପରଲୋକ ଘଟିଛି । ପ୍ରଫେସର ଯଶପାଲଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅବଦାନ ରହିଛି । ୧୯୭୩ରେ ସରକାର ତାଙ୍କୁ ସେସ ଆଧୁନିକେସନ ସେଣ୍ଟରର ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ୧୯୮୮ରୁ ୧୯୮୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଯୋଜନା ଆଯୋଗର ମୁଖ୍ୟ

ପରାମର୍ଶଦାତା ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ୧୯୮୮ରୁ ୧୯୯୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଯୁଜିସିର ଅଧିକ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଯଶପାଲଙ୍କୁ ୧୯୭୩ରେ ପଦ୍ମଭୂଷଣ ଓ ୨୦୧୩ରେ ପଦ୍ମଭୂଷଣ ସମ୍ମାନରେ ସନ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଶାହିଦ ଖାକାନ ହେବେ ପାକିଷ୍ତାନର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ

ପାକିଷ୍ତାନର ପୂର୍ବତନ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ବାଷ୍ପ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶାହିଦ ଖାକାନ ଅବାସୀ ପାକିଷ୍ତାନର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହେବେ । ଖାକାନ ଏହି ପଦରେ ୪୪ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ପ୍ରକାଶଥାଉକି ପାନାମା ଗେଟ ପେପର୍ ମାମଲାରେ ପାକ ସ୍ପ୍ରିମ କୋର୍ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି

ଅହମ୍ବଦାବାଦକୁ ବିଶ୍ୱ ଐତିହ୍ୟ ସହର ମାନ୍ୟତା

ଅହମ୍ବଦାବାଦକୁ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱ ଐତିହ୍ୟ ସହର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି । ପୋଲାଣ୍ଟର କ୍ରାକୋରେ ଯୁନେନ୍ଦ୍ରୋର ବିଶ୍ୱ ଐତିହ୍ୟ କମିଟିର ୪୧ ତମ ଅଧିବେଶନରେ ଏହି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଅହମ୍ବଦାବାଦରେ ଇଞ୍ଜ୍ଞାନ, ହିନ୍ଦୁ ଓ ଜୈନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସହାବସ୍ଥାନ ସାଙ୍ଗକୁ ଏଠାର ଉଚ୍ଚକୋଟିର ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ଥାପତ୍ୟ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ବିଶ୍ୱ ଐତିହ୍ୟ ସହର ମାନ୍ୟତା ପାଇଛି । ଏହା ଫଳରେ ବିଶ୍ୱ ସହର ମାନ୍ୟତା ପାଇଥିବା ପ୍ରୟାରିସ୍, କାଇରେ ଓ ଏଭିନ୍ବର୍ଗ ସହ ଅହମ୍ବଦାବାଦ ସାମିଲ ହୋଇଛି ।

ଭାରତ ଦିତୀୟ ବୃହତ୍ ଧକ୍ଷିଣ ପୋନ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ହେବ

ଘରୋର ବଜାରରେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦରରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିବା ଭାଗ ସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ୪ଜି ବ୍ୟବହାର ଦୁଇ ଗତିରେ ବନ୍ଦୁଛି । ଏହା ଫଳରେ ୪ଜି ପୋନ ଚାହିଦାରେ ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି । ବଜାରରେ ଏହି ଧାରା ଯୋଗୁଁ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ସୁଦ୍ଧା ଭାରତ ରେ ଦିତୀୟ ବୃହତ୍ ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେବ ବୋଲି କାନ୍ଦିଶର ପଥ୍ୟର ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପାଇଛି ।

ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ସୁଦ୍ଧା ଭାରତରେ ୪ ଜି ଡିଭାଇସ ଲେନ୍ଡ ନିଯୁତ୍କୁ ବୃକ୍ଷ ଘଟିବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଛି । ଏହା ହେଲେ ଭାରତ ଆମେରିକକୁ ଗପିଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଘରୋଇ ବଜାରରେ ୧୫୦ ନିଯୁତ୍ ୪ଜି

ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଯାଉଛି ତହାର ଅଭିଯୋଗ ରହି ନ ପାରେ ।

ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ସହ ଭାରତ ଦୂତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି । ତାଳିକାର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି ଚାନ । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଆମେରିକାରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ୨୨୫ ନିଯୁତ୍ରୁ ବୃଦ୍ଧି ଘଟି ୨୪୫ ନିଯୁତ୍ର ଛୁଲ୍ଲିବ ବୋଲି ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଆମେରିକା । ସିନେଟରେ ରୂପ୍ତ, ଜରାନ ଏବଂ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ବିଧେୟକ ପାରିତ ରୂପ୍ତ, ଜରାନ ଏବଂ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଢା ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ଲାଗୁ କରିବା ସମ୍ପର୍କତ ବିଧେୟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନରେ ଆମେରିକା ସିନେଟରେ ପାରିତ କରାଯାଇଛି । ‘କାଉଣ୍ଠରିଂ ଆମେରିକାଜ ଆତରେନରସ ଥ୍ରେ ସେବକୁନକ ଆକୁ’ କୁ ଚଳିତ ସମ୍ପୁଦ୍ର ଆରମ୍ଭର ପ୍ରତିନିଧି ସଭାରେ ପାଏ କରାଯାଇଥିଲା । ଏବେ ଏହା ସିନେଟରେ ମଧ୍ୟ ପାରିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରତିନିଧି ସଭା ଏବଂ ସିନେଟରେ ଉକ୍ତ ବିଧେୟକ ପାଏ ହୋଇ ସାରିଥିବାରୁ ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ମଞ୍ଚୁରୀ ପାଇଁ ହାଇଟ୍ ହାଇସ ଯିବ । ସନେଟ ଆମର୍ତ୍ତ ସର୍ତ୍ତବେସର କମିଟିର ଅଧ୍ୟ ଏବଂ ସିନେଟର ଜନ ମ୍ୟାକେନ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପ୍ରତିବନ୍ଧ ପୂର୍ବ ପ୍ରତିବନ୍ଧକୁ ଆହୁରି ଶକ୍ତ କରିବ । ଉକ୍ତ ବିଳକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଞ୍ଚୁରୀ ମିଳିଥିବାରୁ ସେ ଏହାକୁ ସ୍ବାଗତ କରିଛନ୍ତି ।

ଭାରତମାଳା ପରିଯୋଜନା

ଭାରତମାଳା ପରିଯୋଜନାର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମୋଟ ୨୪,୮୦୦ କିଲୋମିଟର ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ ପ୍ରସାବକୁ ପବିତ୍ର ଜନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ ୨୦୧୭ ଜୁନ

୧୩ ତାରିଖରେ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକରେ
ସ୍ଵିର ଦେଇଛି ।
ସୁଚନାନୁସାରେ,
ଇକ୍କେ ୧୬ ନାମିଙ୍କ
କରିତରରେ ୯ ହଜାର

କିଲୋମିଟର, ଜଣ୍ଠର କରିତର ଏବଂ ଫିରର ରୁଗ୍ରେ ଓ ହଜାର କିଲୋମିଟର, ନ୍ୟାସନାଳ କରିତର ଏପିସିଏନ୍ୟୁ ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ୫ ହଜାର କିଲୋମିଟର, ବର୍ତ୍ତର ଆଣ୍ଟ ଜଣ୍ଠରନ୍ୟାସନାଳ କନେକ୍ଟିଭିଟି ରୋଡ୍‌ଟ୍ରେ ଓ ହଜାର କିଲୋମିଟର, ଉପକୂଳ ଏବଂ ବନର ସଂଯୋଗ ରାଷ୍ଟ୍ର ୨ ହଜାର କିଲୋମିଟର, ଏକୁପ୍ରେସ ୨୫୦୦ କିଲୋମିଟର, ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ବିକାଶ ପ୍ରକଳ୍ପ (ଏନ୍‌ଏଚ୍‌ଡିପି)ରେ ୧୦ ହଜାର କିଲୋମିଟର ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣର ପ୍ରସାବ ରହିଛି ।

୨୦ କୋଟି ବ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତ ସଂଯୋଗ ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଡିଜିଟାଲ ଇଣ୍ଡିଆ ଅଭିନୁଷ୍ଠାନ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏକ ବ୍ୟାପକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଘରୋଇ ବଜାରରେ ଲକ୍ଷ୍ଣରନେଟ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ମାର୍ଚ୍ଚ ୩୧ ଡଥ୍ୟ ମୁତ୍ତାବକ ଦେଶରେ ୪୨୨.୧୯ ନିଯୁତ୍ର ବ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତ ଉପଭୋକ୍ତା ରହିଥିବା ବେଳେ ପ୍ରତି ୧୦୦ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ଣରନେଟ ପେନେଟ୍ରେଶନ ମା ୨.୮ ପ୍ରତିଶତ ରହିଛି । ଜାତୀୟ ଟେଲିକମ୍ ନାମି ୨୦୧୯ ମୁତ୍ତାବକ ୨୦୨୦ ସୁନ୍ଦର ଘରୋଇ ବଜାରରେ ୨୦୦ ନିଯୁତ୍ର ବ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତ ସଂଯୋଗାଳରଣକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯିବ ।

ଅଭିନେତ୍ରୀ ସୁମିତା ସାନ୍ୟାଳଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ

ହିନ୍ଦୀ ୩ ବେଙ୍ଗଲୀ ୩ ଲକ୍ଷିତ୍ରୁର ପୁରୁଖୀ ଅଭିନେତ୍ରୀ ସୁମିତା ସାନ୍ୟାଳଙ୍କର ୨୧ ବର୍ଷ ବୟବସରେ ପରଲୋକ ଘଟିଛି । ସେ ୧୯୭୦ରେ ବେଙ୍ଗଲୀ ୩ ଲକ୍ଷିତ୍ରୁ କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ୪୦ଟି ବେଙ୍ଗଲୀ ୩ ଲକ୍ଷିତ୍ରୁରେ ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ସୁମିତା ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ହିନ୍ଦୀ ୩ ଲକ୍ଷିତ୍ରୁରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚକୋଟାର ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ ।

ରୋପୋ ରେଟରେ .୨୫% ହ୍ରାସ

୨୦୧୭ ଡିସେମ୍ବର:

ରେପୋରେଟ ୨.୨୫%,

ରିଭର୍ସ ରେପା ୪.୭୫

୨୦୧୭ ଫେବ୍ରୁଆରୀ:

ରେପୋରେଟ ୨.୨୫%,

ରିଭର୍ସ ରେପା ୪.୭୫

୨୦୧୭ ଏପ୍ରିଲ :

ରେପୋରେଟ ୨.୨୫%, ରିଭର୍ସ ରେପା ୪.୭୫ରୁ ୨% ୨୦୧୭ ଜୁନ : ରେପୋରେଟ ୨.୨୫%, ରିଭର୍ସ ରେପା ୨%

ସମୀକ୍ଷା ବୈଠକରେ ଆରବିଆଲ ସୁଧ ହାରରେ ୨୫ ବେସିଏ ପାଖଣ୍ଡ ହ୍ରାସ କରିଛି । ଫଳରେ ରେପୋ ରେପା ଏବେ ୨% ହୋଇଯାଇଛି ।

ଆରବିଆଲ ୦.୨୫ ରେପୋରେଟ ହ୍ରାସ କରିବା ଯୋଗୁଁ ୭ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସବୁଠାରୁ କମ ରହିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ସେହିପରି ରିଭର୍ସ ରେପା ରେ ୦.୨୫% କମାଇ ଦିଆଯିବାରୁ ଏବେ ଏହା ୪.୭୫% ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ଆରବିଆଲ ଏହି ନିଷ୍ଠାରିରେ ଘର ଲୋନ ଶକ୍ତି ହେବ ।

ବିଜ୍ଞାନ ବିଚିତ୍ର

କେତେକ ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ତାର ବ୍ୟବହାର

ଡକ୍ଟର ପ୍ରେମଚାନ୍ ମହାନ୍ତି

ବାସ (Malabar nut) ଏହାକୁ ସଂପୁତ୍ରରେ ବାସ, ବାସକ, ବୃସ, ଭିସାକମାତା ଓ ହିଦିରେ ଅରୁସା, ବାନ୍ଦା, ତେଲୁଗୁରେ ଆଦାସରମ୍, ଉର୍ଦ୍ଵରେ ଆଦାତୋଡା ବୋଲି କୁହାୟାଏ । ଏହାକୁ

ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଚଳରେ ଏକ ଚିରହରିତ ଏବଂ ବହୁବର୍ଷୀ ଉଭିଦ ରୂପେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହାର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଅଣ୍ଟାକାର ଓ ରୁକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ଉପର ପଟ ସବୁଜ ଓ ତଳପଟ କଳା ଅଟେ । ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ଉପରପରୁ ଧଳା କିନ୍ତୁ ତଳପରୁ ହଳଦିଆ ବା ଇସତ୍ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଡେମ୍ ସବୁ ଲମ୍ବା ଓ କଂଟାଯୁକ୍ତ । ଏହାର ଫଳଗୁଡ଼ିକ ହାଲୁକା, ଶୁଖୁଲା ଓ ପାଟିକୁ ଏହା ପିତା ଲାଗେ । ଏଥରେ ରହିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଆଲକାଳେଖତ୍ ମଧ୍ୟରୁ ଭାସିଦିନ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଏହାଛତା ଭିଗମିନ ସି, ବିଟା କେରେଟିନ ଓ କେତେକ ଦରକାରୀ ତେଲ ଏଥରେ ଉପରୂ ରହିଥାଏ । ଏହା କଂୟୁରକୁ ମଧ୍ୟର କରେ ଓ ହୃତପିଣ୍ଡ ପାଇଁ ଏକ ଟନିକ ଭଳି କାମ କରେ । ଏହି ଗଛର ଚେର, ଛାଲି ଓ ପତ୍ର କପ ଦୂର କରି କାଶ, ଥଣ୍ଡାରୁ ମୁଣ୍ଡି ଦେଇଥାଏ । ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାସିଦିନ ଏହି କୁଯା ପାଇଁ ଦାୟୀ ଅଟେ । ଯଦି ଜଣେ କୌଣସି କି ରକ୍ତଦୋଷରୁ ପାଇଁତ ଥାଏ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେହ ଏହାର ଶୁଖୁଲା ଫୁଲକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ୧-୨ ଗ୍ରାମ ସହ ମହୁ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ସୁଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଶୁଖୁଲା କାଶ ହେଉଥିଲେ କିଛି ହଳଦା ଗୁଣ୍ଡ ସହ ବାସଫୁଲ ବା ପତ୍ର ଗୁଣ୍ଡକୁ କ୍ଷାର ସହ ନେଲେ ଆରାମ ମିଳେ । କାଶ ସହିତ ବାନ୍ତି ବାନ୍ତି ଲାଗୁଥିଲେ ଏହି ଗଛର ପତ୍ରକୁ ବାଟି ଅଙ୍କୁର ରସ ସହିତ ମିଶାଇ ଦିନକୁ ୩୦-୪୦ ମିଳି ହିସାବରେ ନେଲେ ଉପଶମ ମିଳେ ବୋଲି ଆୟୁର୍ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ରହିଛି ।

ଭୃଙ୍ଗରାଜ (Eclipta prostrate) ଏହାକୁ ସଂପୁତ୍ରରେ କେଶରାଜ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ଅଙ୍ଗାର୍କ, କୁନ୍ତଳବର୍ତ୍ତନି ତାମିଲରେ କାଜକେସି, ତେଲଗୁରେ ଗାଲାଗେରା ଓ କୋଙ୍କଣୀରେ କଜଳମାତ୍ର କୁହାୟାଏ । ଏହି ଉଭିଦରେ ସିଲିକା, କୋବାଲୁ, ରେଜିନ୍ ଓ ଏକିପୂନି ନାମକ ଏକ ଆଲକାଳେଖତ୍ ବହୁ ପରିମାଣରେ ରହିଥାଏ । ଏହାଛତା ସମଗ୍ର ଉଭିଦରେ ବିଜାରଣେକମ ଶର୍କରା, ମଞ୍ଚିରେ ଷିରଳ, ପତ୍ରରେ ଡେଣ୍ଡିଆଇଲ୍ ଡେଣ୍ଡିଆଇଲ୍ କାଣ୍ଡରେ ଧାରଣ କରିଥିବା ପେଣ୍ଟିଜିତ୍ ଆୟୋପିନ୍ ତେରିଭେଟିଭ୍,

ଗୋଟିଏ ପଳି ଏସିଟିଲିନିକ୍ ମୌଗିକ, ଆଲପା ଗରଥାଇଜନିଲ ମିଥାନଲ, ବିଟା ଆମିରିନ୍ ଓ ଷିଗ୍ରାଷିରଲ ଗଛିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହାର ଅନେକ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ରହିଛି ଯଥା ଏହା ଏକ ବାନ୍ତି ନିରୋଧକ, ପରଗେଟିର, ଆଂଟିସେପ୍ଟିକ, ଆଂଟି ଭାଇରାଲ୍ ଓ ଲିଭର ଟନିକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଭୃଙ୍ଗରାଜକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ କେଶ ଟେଲ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ନିମ୍ନ ଉପାୟରେ କରାଯାଏ । ୨୦ ମିଲି ଭୃଙ୍ଗରାଜ ରସ ସହ ୨୦ ମିଲି ଅଙ୍କା ରସ ଓ ୧୨୦ ମିଲି ଜତାତେଲ ମିଶାଇ ଏକ ଶୋଲା ପାତ୍ରରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ରଖନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଏଥରୁ ଜଳୀୟଅଂଶ କମିଯିବ । ତାପରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଗ୍ରାମ ଆଂଟିମନି ସଲଫେର ପାଉତର ମିଶାଇ ଏକ ବନ୍ଦ ବୋତଳରେ ପୂରାଇ ରଖନ୍ତୁ । ଏହାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଶାଖୋଇବାର ୪୫ ମିନିଟ ପୂର୍ବର କେଶରେ ଲଗାଇଲେ କେଶ ପାରିବା ଏବଂ ଝାଡ଼ିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ଓ ଏହା ଚକ୍ ଚକ୍ ଦେଖାଯାଏ । ଛୋଟ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମ ହୋଇଥିଲେ ଦିନକୁ ୩ ଥର ଭୃଙ୍ଗରାଜ ରସ ସହିତ ମହୁ ମିଶାଇ ଦେଲେ କପ ଓ କାଶରୁ ମୁଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି ବୟକ୍ତିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ରୋଗର ଉପଶମ ପାଇଁ ଏକ ବାମଚ ଭୃଙ୍ଗରାଜ ରସ ସହ କିଛି ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ, ଗାଇ ଘିଆ ଓ ହର୍ତ୍ତାକି ଫଳ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ଶ୍ୟାମ ରୋଗ ସହିତ ଅନ୍ୟ ପୁସ୍ତ ପୁସ୍ତ କନିତ ରୋଗରୁ ଉପଶମ ମିଳିଥାଏ । ଜଣ୍ମସ୍ ରୋଗ ହୋଇଥିଲେ ଦୈନିକ ୩ ଥର ଭୃଙ୍ଗରାଜ ପତ୍ର, ଫୁଲ ବା ଛାଲିକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି କ୍ଷାର ସହ ପାନ କଲେ ଆରାମ ମିଳିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହା ଯକୃତ ର ଭୁଲନକୁ କମ କରିଥାଏ । ଯଦି ରୋଗ ଜଟିଳ ଅବସ୍ଥା ଧାରଣ କରିଥାଏ ତେବେ ଭୃଙ୍ଗରାଜ, ଦ୍ରୋଣପୁଷ୍ପୀ ଓ ଭୁଲ୍ଲାଙ୍କିଲାକୁ ଗୁଣ୍ଡକରି ଲହୁଣୀ ସହ ମିଶାଇ ଦିନକୁ ୨ ଥର ଲେଖାଏଁ ନେଲେ ୩-୪ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଜଣ୍ମସ୍ ରୋଗରୁ ମୁଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ । ଏକପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ବ୍ୟଥା ପାଇଁ ଭୃଙ୍ଗରାଜ ପତ୍ରର ରସକୁ ମେଣ୍ଡାକାର ସହ ମିଶାଇ ବୁଦ୍ଧା ବୁଦ୍ଧା କରି ନାକବାଟେ ପକାଇଲେ ଆରାମ ମିଳେ ଯଦି ଅର୍ଣ୍ଣ

ରୋଗ ହୋଇ ରକ୍ତ ପତ୍ରାଥାଏ ତେବେ ଭୃଙ୍ଗରାଜ ଓ ଜିଞ୍ଜେଲିକୁ ଗୁଣ୍ଡକରି ଦିନକୁ ଦୁଇଥର ଗାଇଘିଆ ସହ ମିଶାଇ ନିଅନ୍ତି ତେବେ ରକ୍ତ ପତ୍ରିବା ବନ୍ଦ ହୁଏ ଏବଂ ଏହାର ବାମକୁ ମନଦ୍ୱାର ପଟେ ନେଲେ ଦରଜ କମ ହୋଇଥାଏ ।

ଜୟନୋପିଲ ବଡ଼ ଛିଙ୍କ ହେଉଥିଲେ ଭୁଙ୍ଗରାଜ ତୌଳ ସହ ଜିଶେଲ ତୌଳକୁ ମିଶାଇ ନାକବାଟେ ବୁଦା ଆକାରରେ ଓ କପାଳରେ ଲଗାନ୍ତୁ ଦେଖିବେ ନିଶ୍ଚିତ ଆରାମ ମିଳିବ। ତଂଟି ବସିଯାଇ କଥା କହି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ଏକ ଗ୍ରୀସ ଚହୁଣାଟିରେ ଭୁଙ୍ଗରାଜ ପଡ଼ି ବଚାକୁ ପାନ କଲେ ଆରାମ ମିଳେ। ସ୍ଵୀମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟଧିକ ରଜ୍ୟସ୍ବାବ ହେଉଥିଲେ ଏହାର କ୍ଳାଥକୁ କିଛିଦିନ ନିଯମିତ ଭାବେ ନେଲେ ସୁଫଳ ମିଳେ। କାହୁଁ, କୁଣ୍ଡିଆ, ଏକଜିମା ପରି ଚର୍ମରୋଗ ହୋଇଥିଲେ ଏହାର ପଡ଼ନ୍ତୁ ବାଟି ଫିଟକିରି ସହ ମିଶାଇ ପ୍ରଭାବିତ ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଇଲେ ରୋଗ ଭଲହୋଇଥାଏ। ପେଟରେ କୃମି ରୋଗ ହେଉଥିଲେ ଏକ ଆଉନ୍ତୁ ଭୁଙ୍ଗରାଜ ରସ ସହ ଏକ ଆଉନ୍ତୁ ଜଡ଼ାତେଳକୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ନେଲେ କୃମିଦୋଷ ଦୂର ହୁଏ ଯେବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ।

ଅରଖ (Calotropis gigantean) ଏହାକୁ ସଂସ୍କୃତରେ ଅର୍କ, ରବି, ଶାରପଣ୍ଠ, ଆଲକ୍କମ ବା ଭାନ୍ଧରମ ମାଲୟାଲମରେ ଏରିକୁ, ତାମିଲରେ ପେଲେର୍କା

ତେଲୁଗୁରେ ଅର୍କମ୍, ମନାରାମ୍ କୁହାୟାଏ । ଏହା ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟମରୁ ବଡ଼ ଗୁରୁ ଆକାରରେ ଦେଖାୟାଏ । ଏହାର ପଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଅଣ୍ଟାକାର ଓ ବିପରୀତ ଦିଗରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ବୃକ୍ଷର ଯେ କୌଣସି

ଅଂଶକୁ ଖଣ୍ଡିଆ କଲେ ସେଥିରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ଅଠାଳିଆ କ୍ଷାର ବାହାରେ । ଫୁଲ ଗୁଡ଼ିକ ପୁଷ୍ପଛତ୍ରକ ସମାମ ଆକାରରେ ଧଳା କିମ୍ବା ଲକ୍ଷତ ବାଜଣଣୀ ରଙ୍ଗରେ ପଡ଼ି ଓ ତାଳ ସଂୟୁକ୍ତ ଅକ୍ଷରୁ ବାହାରିଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ କାହାଳି ଆକାରର ହୋଇଥାନ୍ତି ଯାହାର ଉପର ଅଂଶଟି ଚରତା ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଫଳଗୁଡ଼ିକ ଏକ କୋଷାୟ ଶୁଷ୍କ ଫଳ ଅଟେ । ଫଳଟି ପାତି ଗଲା ପରେ ମଞ୍ଜିଗୁଡ଼ିକ ପବନରେ ଉଡ଼ି ବୁଲନ୍ତି । ଏହାର ପଛ ପାଖ ପକ୍ଷୟମୁକ୍ତ ହୋଇ ଥିବାରୁ ପବନରେ ଏହା ଦୂର ଦୂରାତ୍ମକ ଉଡ଼ି ଯାଇପାରେ । ଅରଖ ଗଛର ଭସ୍ତୁକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ମଙ୍ଗିଷ୍ଠ ଘିଅ ସହ ମିଶାଇ ଫଟା ୩୦, ଘାଆରେ ପ୍ରଲେପାକାରରେ ଦେଲେ ତାହା ଶୀଘ୍ର ଶୁଖ୍ଯଥାଏ । ଦେହରେ ଭାତୁଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଜାଗାରେ ଅରଖ ଗଛ କ୍ଷାର ବାରମ୍ବାର ଲଗାଇଲେ ଏହା ଫେଟିଯାଏ । ଫିତାକୁମି ସଂକ୍ରମିତ ସ୍ଥାନରେ ଏହାର କ୍ଷାରକୁ ଲଗାଇଲେ ସୁଫଳ ମିଳିଥାଏ । କାହୁଁ କୁଣ୍ଡିଆ ଭଲି ଚର୍ମ ରୋଗରେ କ୍ଷତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ ଅରଖ ଗଛ ଚେରକୁ ବାଟି କ୍ଷାର ସହ ମିଶାଇ ଲଗାଇଲେ ତାହା ଶୀଘ୍ର ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଗଛର ଫଳରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅର୍କଦି ତୈଳମ୍ ମଧ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି କାନରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥାଏ ତେବେ ଅରଖ

ଗଛ ପଡ଼ର କ୍ଷାରକୁ ଘିଅ ବା ତେଲ ସହ ମିଶାଇ ଗରମ କରି କିଛି ବୁନ୍ଦା ପକାଇଲେ ଆରାମ ଲାଗେ । ଦାନ୍ତ ପୋକ ଖାଇ ଦରଜ ହେଉଥିଲେ ସାବଧାନତା ସହ କିଛି ଅରଖ ରସକୁ ତୁଳାରେ ନେଇ କ୍ଷତ ଜାଗାରେ ଲଗାଇଲେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୂର ହୁଏ । ଏଥିପାଇଁ ଅରଖ ଚେରରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କ୍ଳାଥ କୁ ଗରମ କରି କୁଲୁକୁତା କଲେ ବି ସୁଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଅରଖ ପଡ଼ରେ ତେଲ କିମ୍ବା ଘିଅ ବୋଲି ଗରମ କରି ବାରମ୍ବାର ପଟି ଆକାରରେ ବେକରେ ଦେଲେ ଦରଜ କମିଥାଏ । ପାଦରେ କଂଟା ପଶି ବାହାରୁ ନ ଥିଲେ ସେହି କ୍ଷତଜାଗାରେ କିମ୍ବା ତା ବାରିପାଖ ଅରଖ କ୍ଷାରକୁ ଗରମ କରି ଲଗାଇ ବାରି ପାଖକୁ ଚାପିଲେ କଂଟା ଆପେ ଆପେ ବାହାରି ଆସେ । ଦେହର ଯେ କୌଣସି ଦରଜ ଅଂଶରେ ଅରଖ ପଡ଼କୁ ଗରମ କରି ଘିଅ ବା ତେଲ ସହ ଛାପା ଆକାରରେ ରସକୁ କିଛିସମୟ ପରେ ଆରାମ ମିଳେ । ଯଦି କୌଣସି କାଟ କିମ୍ବା ପ୍ରାଣୀ ଦଶମ ଯୋଗୁଁ କଷପାଉଥାନ୍ତି ତେବେ ଗୋଟିଏ କନା ପୁତ୍ରରେ ଅରଖ ପଡ଼ି, ଘିଅ ଓ ସୈନିକ ଲୁଣ ରସକୁ ତାକୁ ଗରମ କରି ପ୍ରଭାବିତ ସ୍ଥାନରେ ସେକ ଦିଆନ୍ତୁ ଦେଖିବେ ଆରାମ ଲାଗିବ । ସାପ, ବିଛା ବା ବିରୁଡ୍଍ହ କାମୁଡ଼ିବା ବିଷ ଜାଳାକୁ କମାଇବାକୁ ଅରଖ ତେଲ, ଗୋଲମରିଚ କିମ୍ବା ପୁରୁଣା ଅରଖ ପଡ଼ି ରସକୁ ମିଶାଇ ପ୍ରଭାବିତ ସ୍ଥାନରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ମୋଲେରିଆ ରୋଗକୁ ଯଦି ପ୍ରତି ନ ଘାଟା ଅନ୍ତରାଳରେ ୧ ରୁ ୪ ବୁନ୍ଦା କରି ସଜ ଅରଖ ପଡ଼ି ରସ ଦିଆୟାଏ ତେବେ ଆଉ କୌଣସି ଶୈଖଧାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ରସନା (Alpinia calcarata

Rose) ସଂସ୍କୃତରେ ଏହାକୁ

ରସା, ସୁଗନ୍ଧା, ସୁଲାଗ୍ରହି ଓ

କାଳାଞ୍ଜନ କୁହାୟାଏ । ହିମୀରେ

କାଲିଜାନ, ମାଲୟାଲମରେ

ଚିରଥ, ତାମିଲରେ

ପେରାରଥାଇ, ତେଲୁଗୁରେ କୁଚୋତାମ୍ବୁ ଓ କନ୍ଦତରେ ଦୁରବର୍ଷି କହନ୍ତି । ଏହାର ମୂଳ ଅଦା ଗଛ ପରି ହୋଇଥାଏ । ଫଳଗୁଡ଼ିକ ଧଳା ରଙ୍ଗର ହୋଇ ପାଖତା ଅଂଶ ହଳଦିଆ ତ ଆଉ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନାଳିଆ ବା ପୂରା ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡା, କାଶ, ଜ୍ବର ହୋଇ ତଂଟି ଦରଜ ହେଉଥିବ ସେମାନଙ୍କୁ ରସା ଗଛର ମୂଳ (୪ ଗ୍ରାମ) କୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ମନ୍ତୁ ସହ ଦିନକୁ ନ ଥର ଲେଖାଏଁ ଦିଆନ୍ତୁ । ସେହିପରି ବୟସମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରସା ଗଛର କଦା, ଯଷ୍ଟିମଧ୍ୟ ଓ ଥାଲିସାପଡ଼କୁ ସମ ପରିମାଣରେ ମିଶାଇ କ୍ଳାଥ ତିଆରି କରି ଦିନକୁ ୨ ଥର ଲେଖାଏଁ ପାନ କଲେ ଉପରୋକ୍ତ ରୋଗରୁ ଉପଶମ ମିଳିଥାଏ । ରସା ଲେହ୍ୟକୁ ମନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଚିନି ସହ ମିଶାଇ କିମ୍ବା ଶୁଖ୍ଲଳା ରସା ଚେରକୁ ଖାଲି ଚୋବାଇ ଖାଇ ରସ ତେବେକିଲେ ସାଇନ୍‌ବୋଲିଟିଷ୍ଟରେ ଉପଶମ ମିଳେ ଓ କଂଠ ଦରଜ ରୁ ଉପଶମ ମିଳେ ଓ କଂଠ ପରିଷାର

ହୁଏ । ବାତ ରୋଗୀ ସ୍ଥାୟୀ ରୂପେ ଦରଜରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ୮୦ ଗ୍ରାମର ରସ୍ବା କନାକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କରି କାଟି ୧୭୮୦ ମିଲି ଜଳ ସହ ମିଶାଇ ତାର ଆୟତନ ୧୫୦ ମିଲି ହେଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଓ ଦିନକୁ ୨ ଥର ଲେଖାଏଁ ୩୦ ମିଲି ହିସାବରେ ପାନ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ରସ୍ବା କନା, ଗୁରୁତ୍ବ, ଦେବତର, ଗୁରୁଲୁ, ଜଡ଼ା ଗଛର ଚେର ଓ ଶୁଖଳା ଅଦାକୁ ଗୁଣ୍ଠ କରି କୌଣସି ତୋଷଧାୟ ତେଲରେ ମିଶାଇ ପ୍ରଭାବିତ ସ୍ଥାନରେ ମାଲିସ କଲେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଲାଘବ ହୁଏ । ମହାରଷ୍ଟ୍ରାଦି କ୍ଵାଥକୁ ନିୟମିତଭାବେ ପାନ କଲେ ବାତ, ପିତ୍ତ, ମାତ୍ର, ସ୍ଥାୟୀ ଥିବା ମେରୁଦଣ୍ଡ, ପାଦ ଓ କାନ୍ଦ ଦରଜରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ । ଏହା ସହିତ ଶୁଖଳା ରସ୍ବା କନା ଓ ଗୁରୁଲୁଙ୍କୁ ଛେଚି ସମ ପରିମାଣର ମିଶାଇ ୧ ଗ୍ରାମ ଓ ଜନର ବଢ଼ିକା ଆକାରରେ ତିଆରି କରି ଦିନକୁ ୨ ଟି ଲେଖାଏଁ ନେଲେ ଗାଠିବାତ, ସର୍ବିବାତ, ଆମବାତ ଯୋଗୁଁ ହେଉଥିବା ଜଂଘ, ପିଠି ଓ ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗର ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଥଣ୍ଡା ଜ୍ଵର ଯୋଗୁଁ ମୁଣ୍ଡ ବିଶୁଥିଲେ ଗାଧୋଇସାରି ଥଣ୍ଡା ଅବସ୍ଥାରେ ରସ୍ବାଦି ଗୁଣ୍ଠକୁ ଓଦା କରି କପାଳରେ ଲେପ ଦେଲେ ଆରାମ ମିଳେ । ଦାନ୍ତ ବିଶୁଥିଲେ ରସ୍ବା ଗଛର କନାକୁ ଧୂରେ ଧୂରେ ଗୋବାଇ ତାର ରସକୁ ପାଟି ଭିତରେ ରଖନ୍ତୁ । ଏପରି ଦିନକୁ ୨ ଥର କରନ୍ତୁ ଅବଶ୍ୟ ସୁଫଳ ମିଳିବ । ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡିଷ୍ଠର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି, ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ଓ ହଜମ କ୍ରିୟାକୁ ସୁଗମ କରିବା ପାଇଁ ରସ୍ବାଦିଶୃଦମ ନାମକ ଚନିକ ଦିଆଯାଏ । ରସ୍ବା କନାକୁ ଗୁଣ୍ଠ କରି ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଏକ ମାତ୍ର ପାତ୍ରରେ ୧୫ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିଲା ପରେ ଦିନକୁ ୨ ଥର ଲେଖାଏଁ ନେଲେ ଆନ୍ତିକ ଜ୍ଵର, ବାତ ଜ୍ଵର ତଥା ପାଇଲେରିଆ ଜ୍ଵର ମୁକ୍ତି ମିଳେ । ଏହି ତୋଷଧକୁ ରସ୍ବାଦରମ କୁହାଯାଏ । ତାଇବେଚିଷ୍ଟ, ଅଜାର୍ତ୍ତ ହେଉଥିଲେ କିମ୍ବା ଦେହ ଓ ପାଟିରୁ ଦୁର୍ଗର୍ଭ ବାହାରିବା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ରସ୍ବା କ୍ଵାଥ ବ୍ୟବହାର କଲେ ସୁଫଳ ମିଳେ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସାପ, ବିଛା, ବୁତ୍ତିଆଣା କାମୁତ୍ତି ଥିଲେ ରସ୍ବା କନାରୁ ତିଆରି କ୍ଵାଥକୁ ମେଘା କ୍ଷାର ସହ ପାନ କଲେ ସୁଫଳ ମିଳେ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଭୂମି ଅଁଳା (Phyllanthus amarus Schum & Thonn) ଏହାକୁ ସଂସ୍କରିତରେ ଭୂମି ଅଁଳକି, ବହୁଡ଼ଳ, ଭୂଧାତ୍ରୀ, ବହୁପଡ଼ି ଓ ବହୁବାୟି, ତେଲୁଗୁରେ ନେଲା ଉସିରିକା, ମାଲାୟଲମ୍ ରେ କିଞ୍ଚାନେଲ୍ଲି ତାମିଲରେ କିଞ୍ଚା କାଇନେଲ୍ଲି ଓ ହିନ୍ଦିରେ ଜର ଅଁଳା ବା ଭୁଲାମିଳା କୁହାଯାଏ । ଏହି

ଗଛ ବର୍ଷାବାର ବଂଚି ପାରେ ଓ ଏହାର ଉଚତା ୨-୧୧ ପୁଟ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଛୋଟ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର, ପଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ବେଶାରେ ୨ ମିମି ଚତୁର୍ଭାର ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ପଡ଼କୁ ଛୁଇଁଦେଲେ ଲାଜକୁଳୀ ଲତା ପରି ଖାଉଁଲୁ ପତେ ଏବଂ ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ଶୁଖଳାଗଲେ ପାଟିଯାଇ ମଞ୍ଜିଗୁଡ଼ିକ ପବନରେ ଦୂର ଜାଗାକୁ ଉତ୍ତି ଯାଆନ୍ତି । ଏହାର ରାସାୟନିକ ସଂରଚନା ଦେଖିଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏଥରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆଲକାଳୀଏତ ଭାବେ ପାଇଲାନ୍ତିନ, ହାଇପୋଫାଇଲାନ୍ତିନ ଓ ଫ୍ଲୋରନ୍ତିନ ଭାବେ କୁଏରସେଟିନ ଓ କାରେଟିନ ଥାଏ । ଜଣ୍ମିଷ ରୋଗରେ ପୀତିତ ରୋଗୀକୁ ଏହି ଗଛର ଚେର, ଡାଳ ଓ ପଡ଼ ସହ ଜିରାକୁ ମିଶାଇ ବାଟି ସଦ୍ୟ ଦୁହାଁ ହୋଇଥିବା ଗାଇ କ୍ଷାର ସହ ମିଶାଇ ସପ୍ତାହକ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେହ ସକାଳୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲେ ରୋଗ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି ବୋଲି କବିରାଜମାନେ କହନ୍ତି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତେଲ, ମସଲାମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ବର୍ଜନ କରି ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ପିଇବାକୁ କୁହାଯାଏ । ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପାୟ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେହ ୨ ଥର ଲେଖାଏଁ ଏହି ଗଛ ଚେରକୁ ବାଟି ତାର ରସକୁ ୧୦ ମିଲି ହିସାବରେ ନେଲେ ଜଣ୍ମିଷ ରୋଗ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ତୋଷଧର ମାତ୍ର ବିଶେଷତଃ ଶିଶୁ ମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କାରଣ ଏଥରେ ହାଇଟ୍ରୋଫ୍ଲୋରିକ ଅମ୍ବ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଥାଏ । ଶୁଖଳା ନ ଥିବା ପୁରୁଣା ଘା ଉପରେ ଏହାର ଚେରକୁ ବାଟି ଚାଉଳଧୂଆ ପାଣି ସହ ମିଶାଇ ଲାଗାଇଲେ ସୁଫଳ ମିଳିଥାଏ । ମୁଣ୍ଡରେ ରୂପି ହେଉଥିଲେ ଏହା ସାମ୍ପୁ ଭଳି କାମ କରେ । ସପ୍ତାହକୁ ୩ ଥର ଏହାର ପଡ଼ ଓ ଛାଲିକୁ ବାଟି କେଶରେ ଗାଧୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ୪-୭ ମିନିଟ ରଖିଲେ କେଶ ଝତିବା ବନ୍ଦ ହେବା ସହ ପାଚିବାକୁ ବି ରୋକି ହୁଏ । ମଧୁମେହ ରୋଗୀ ଏହାର ରସକୁ ଗୋଦୁଗ୍ରୁ ସହ ମିଶାଇ କିମ୍ବା ଦିନ ପାନକଲେ ଶର୍କରା ପ୍ରତି କମିଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ରୋଗୀ ୧୫ ମିଲି ଭୂମିଅଁଳା ରସ ସହ ୪ ଗ୍ରାମ ହଲଦୀ ଗୁଣ୍ଠ ଓ ୧୦ ବୁଦ୍ଧା ମହୁ ମିଶାଇ ୧ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଲେ ରକ୍ତଚାପ କମ ହୁଏ ଓ ଖାତା ରୋଗରୁ ବି ଉପଶମ ମିଳେ । କାଶ ଓ ଥଣ୍ଡା ରୋଗ ପାଇଁ ବି ମହୁ ସହିତ ଏହାର ରସକୁ ଖାଇବାକୁ କୁହାଯାଏ । ଯେଉଁ ନାରୀମାନେ ଅନିୟମିତ ରୁତୁସ୍ଥାବ କିମ୍ବା ଧଳାସ୍ଥାବ ଯୋଗୁଁ ଚିତ୍ତିତ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଦିନକୁ ୪-୧୦ ଗ୍ରାମ ଭୂମି ଅଁଳା ସହ କିଛି ହଳଦୀ ଗୁଣ୍ଠକୁ ଚାଉଳ ଧୂଆ ପାଣି ସହ ନେଲେ ଉପଶମ ମିଳିଥାଏ ।

ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ (ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ)
ଏନ୍ ଏ ସି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବୁଲ୍ଲା
ମୋ : ୧୯୭୭୧୯୭୯୦

ଦରିଦ୍ର୍ୟଙ୍କ ବଦାନ୍ୟତା

ଡାକ୍ତର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍କାଇଁ

ସେବିନ ଥାଏ ଗୁରୁବାର । ରାତି ଅଧା । ହଠାତ୍ ଦିଲ୍ଲୀର ସାହାଦାରର ଏକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲାଗିଗଲା ନିଆଁ । ମୁହଁର୍କ ଭିତରେ ନିଆଁ ଢେହଁଲା ଘରକୁ ଘର । ନିଆଁରେ ପୋଡ଼ିଛୋଇ ତିନିଜଶ ଲୋକ ମରିଗଲେ । ଅନେକ ପୋଡ଼ିଯାଇ ଆହତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଏହି ଘଟଣାଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଖବରକାଗଜଗୁଡ଼ିକରେ । ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସ୍ଵାଭାବିକ ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଘଟଣାଟିର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ରହିଥିଲା ଏକ ଉସ୍ତାହପ୍ରଦ ଖବର । ଖବରଟି ହେଲା ନିଆଁ ବ୍ୟାପିଥିବା ବେଳେ କେତେକ ଲୋକ ନିଆଁ ଭିତରକୁ ଧସେଇ ପଶି କେତେକଙ୍କ ଜୀବନ ବଞ୍ଚେଇ ଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଜଳୁଥିବା ଘରେ ପଶି ସେଠାରେ ଅଟକି ଯାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିଥିଲେ, ସେଇ ଉଦ୍‌ଧାରକାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେହି ଉଦ୍‌ଧାର ପାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂପର୍କୀୟ ନଥିଲେ କି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାଙ୍ଗସାଥୀ ।

ଆଛା, ଭାବିଲେ ଦେଖୁ । ଏଥରେ ନୂଆ କଥା ଅବା କଥାର ଅଛି ? କେଉଁଠି ହଠାତ୍ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବାରା କେଉଁ ନୂଆ ନା ଦେଖଣାଟିଙ୍କ ଭିତରୁ କେହି କେହି ଜଳନ୍ତା ଘର ଭିତରକୁ ପଶିଯାଇ ନିଆଁ ଘେରରେ ରହିଯାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବା ନୂଆ ? ମାତ୍ର ଏହି ସ୍ଵାର୍ଥପର ଦୁନିଆଗାରେ ସ୍ଵାର୍ଥପର ଲୋକମାନେ ହାଉଯାଉ ହେଉଥିବାବେଳେ ଜଣେ ଜଣେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଖାତରି ନକରି କାହିଁକି ଖାସ ଦିଅନ୍ତି ଏପରି ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର କାମରେ ? ଆପଣ କେବେ ଭାବିଛୁନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ?

ଏଇକି ଦୁଃଖଦାୟକ ଆକସ୍ମୀକ ଘଟଣାମାନ ଘଟିଥାଏ ଅସାବଧାନତା ଓ ଅବହେଲା ଯୋଗୁଁ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁକମ୍ପା ତଥା ସହାନୁଭୂତିର ଆକସ୍ମୀକ ଆବିର୍ତ୍ତାବ ଘଟେ ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ସ୍ଥାନଟିରେ, ମୁହଁର୍କ ଭିତରେ । ସେମାନଙ୍କର ଏଧରଣର ମହାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମକୁ ବିସ୍ମୟରେ ଅନୁଭୂତ କରିଦିଏ । କାରଣ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ମାମ୍ବୁଲି ଲୋକ । ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଦଳରେ ନାଆଁ ଲେଖେଇନଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିନଥାନ୍ତି ବି କେହି । ମୃତ୍ୟୁମୁଖରୁ ଯାହାକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିଥାନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିନଥାଏ, କି ଯିଏ ଉଦ୍‌ଧାର କରେ ସେ ଉଦ୍‌ଧାର ପାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିନଥାଏ । ଉଦ୍‌ଧାର କରିବାର ଭାବନା ପୋଷଣ କରି ସେମାନେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳକୁ ଯାଇନଥାନ୍ତି କି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଇନଥାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ।

ଆପଣ ଚିକିଟିକ ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାନ୍ତୁ ସାଂପ୍ରତିକ ସାମାଜିକ ଆଗାର ବିଚାରକୁ । ଯିଏ ସମାଜରେ ଯେତେ ଉପରକୁ ଉଠି ଉଠିଯାଏ, ତା'ର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସେଇ ଅନୁପାତରେ କମିକମି ଆସେ । ତା'ପାଖରେ ଲାଗିଯାଏ ତୋସାମଦିଆଙ୍କ ଭିଡ଼, ହେଲେ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁମାନେ ରହିଯାଆନ୍ତି ଉପକଷିତ ହୋଇ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଆପଣଙ୍କର ଯଦି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନାହିଁ, ନିହାତି ମାମୁଳି, ସମାଜରେ ଆପଣଙ୍କର ପରିଚୟ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପଟେ ଗହନି ଲାଗିଥିବା କେବଳ ସାଙ୍ଗସାଥାମାନଙ୍କର । ଆପଣଙ୍କଠାରୁ କି ପାଇଦା ମିଳିବ ଯେ ତୋସାମଦିଆମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ରଗରେ ଚକ୍ରର କାଟିବେ ? ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣ ଯେତେ ବେଶି ଗରିବ, ଆପଣଙ୍କଠାରେ ନାଆଁ କମେଳବାର ପ୍ରତ୍ୱରି କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରିବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ସେତେ ଉଣା । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଯଦି କେବେ ସମସ୍ୟା ଆସି ହାଜର ହୋଇପଡ଼େ, ସେବୁତିକ ଆସିବେ ତ ନିଷ୍ଠା, ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ସେହି ଗରାବ, ଦୁଷ୍ଖୀ ସାଙ୍ଗସାଥାମାନେ ହେଁ ଆସି ହାଜର ହୋଇପଡ଼ିବେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ । ନିଜ ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଚାହିଁ ବଢ଼େଇଦେବେ ସାହାଯ୍ୟର ହାତ ।

ଶୁଣନ୍ତୁ ଏକ ସତ ଘଟଣା । ଏହା କୌଣସି ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇନାହିଁ । ପାଇବା କଥା ବି ନୂହେଁ । ଦୁଇଜଣ କୁଷ୍ଟରୋଗୀ ଭିକ ମାଗୁଥିଲେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାଫିକ ଷ୍ଟାଷ୍ଟର ଷ୍ଟାଷ୍ଟର । ହଠାତ୍ ସେଇଠି ଅରକି ଥିବା ଗୋଟିଏ କାର ଷ୍ଟାର୍ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଏହାଦେଖୁ ସେ ଦୁହେଁ କାର ପାଖକୁ ଧାଇଁଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ କନା ଗୁଡ଼ିଆ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ କାନ୍ଦିଲଗେଇ ଦୁହେଁ କାରଟିକୁ ପଛରୁ ଠେଲିଚାଲିଲେ । କାରଟି ଷ୍ଟାର୍ ହୋଇଗଲା । କାରଟି ଧାରେଧାରେ ଆଗେଇବାବେଳେ ସେହି କୁଷ୍ଟରୋଗୀ ଦୁଇଜଣ ହାତ ହଲେଇ ବିଦାୟ ଜଣେଇଥିଲେ ତ୍ରାଳଭରଙ୍କୁ । କିନ୍ତୁ ହାୟ, କାର ତ୍ରାଳଭର ସେମାନଙ୍କର ଏଭଳ ମହାନ୍ ସେବା ପ୍ରତି ରହିଥିଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ବାସୀନ । ଚିକିଟି ମୁରୁକି ହସି ବି ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ କୃତଜ୍ଞତା ।

କାହିଁ ତାଙ୍କ ବାଁ ଡାହାଣ ଉଭୟ ପଚର କାର ତ୍ରାଳଭରମାନେ ତ ଓହେଲୁ ଆସି କାର ଠେଲିନଥିଲେ । କାର ଠେଲିନଥିଲେ ଭଲ ଜାମାପାୟା ପିନ୍ଧି ସେବାଟେ ଯାଉଥିବା ପଥଚାରୀମାନେ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଯଦି କେହି କାର ଠେଲିବା କାମଟି କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ତ୍ରାଳଭର ତାଙ୍କୁ ଆଦୋ ଉପେକ୍ଷା କରିନଥାନ୍ତେ । ‘ଥ୍ୟାଙ୍କସ’ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତେ, ମୁରୁକି ହସାଦେଇ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତେ । ହୁଁ କି ନାହିଁ ?

ସାହସିକ ଏବଂ ଦୁଃସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥାସୁହି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସାହସିକତା ପୁରସ୍କାର । ବୁଡ଼ି ଯାଉଥିବା ନିଜର ଖେଳସାଥୀକୁ ଜଳରୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିଥିଲା କିଶୋର ବନ୍ୟସର ଗୌରବ । ସେ ଥିଲା ଗୋଟିଏ ଅତି ଗରିବ ପରିବାରର ପିଲା ।

ବାନ୍ଦବରେ ପ୍ରଥମ ସାହସିକତା ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ୧୯୪୭ମସିହାରେ । ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହାରଲାଲ ନେହେରୁ । ଏହା ପାଇଥିଲା ହରାଣ ଚନ୍ଦ୍ର ମେହେରା ।

ସେତେବେଳକୁ ହରାଶଙ୍କ ବୟସ ଜମା ୧୪ ବର୍ଷ । ସେ ପୁଣି କାହାର
ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ? ସେ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ
ନେହେରୁଙ୍କର । ଗାନ୍ଧିଜିନ୍ଦୀ ପାଳନ ଅବସରରେ ଗୋଟିଏ ତମ୍ଭୁ ଭିତରେ
ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ସେ । ହଠାତ୍ ତମୁଚିରେ ନିଆଁ ଲାଗିଗଲା । ନେହେରୁଙ୍କ
ସହ ଅନ୍ୟ କେଇଜଣ ନନ୍-ଡି.ଆ.ପି. ରହିଥିଲେ ତମ୍ଭୁ ଭିତରେ । ହରାଶ
ହଠାତ୍ ଜଳୁଥିବା ତମୁଚିକୁ କାଟି ପକେଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିଲେ ଦେଇଥିଲେ ।
ଏହାର କିଛି ଦମକ ପରେ ହରାଶ ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଲେ ।
କି ଚାକିରି କରୁଥିଲେ ହରାଶ ? ଅବସର ନେଲେ ଜଣେ ମାଲୁମି କିରାଣି
ଭାବରେ- ଅଜଣା, ଅଶ୍ଵଣା, ଅପରିଚିତ । ତାଙ୍କ ସାହସିକତାକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ
ଜୀବନ ବଞ୍ଚିଦେଇଥିବା ତାଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଦାନକୁ, ସମସ୍ତେ ପାପୋର
ଦେଇଥିଲେ । ତାହା ମନେରଖୁଥିଲେ କେବଳ ହରାଶ !

୧୯୮୮ ମସିହାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଅନ୍ୟ ଏକ ସାହସିକତା ପୁରସ୍କାର- ବିଖ୍ୟାତ ‘ବାପୁ ଗାଇଧାନୀ ପୁରସ୍କାର’ । ସେହି ବାପୁ ଗାଇଧାନୀ କିଏ ? ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ଅସ୍ଵର୍ଦ୍ଧ । କୁହାୟାଏ ଯେ ନାସିକରେ ଥରେ ଲାଗିଗଲା ଭୟକ୍ଷର ନିଆଁ । ରାତ୍ରାରେ ଯାଉଥିବା ଅଜଣା ଲୋକଟିଏ ହୋଇ ନିଆଁ ଭିତରକୁ ଧସେଇ ପଶି ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲା । ହୋଇ ତା’ କାନରେ ପଡ଼ିଲା ଗାଇମାନଙ୍କ ବିକଳ ବୋବାଳି । ନିଆଁ ମାଡ଼ିଗାଲିଥିଲା ଗାଇଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ । ଲୋକଟି କୌଣସି ମତେ ଗାଇଗୁଡ଼ିକୁ ନିଆଁ କବଳରୁ ମୁକୁଳେଇ ଦେଲାସିନା, କିନ୍ତୁ ନିଜେ ହୋଇଗଲା ନିଆଁର ଶିକାର ! ଗାଇମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ରହିଯାଇଥିବାରୁ ପୁରସ୍କାରର ନାଁ ରହିଛି ‘ଗାଇଧାନୀ’ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଗାଇମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାଙ୍କ ନାଆଁକୁ କେହି ମନେରଖୁନାହାନ୍ତି । ଏହାପରେ ଆସନ୍ତୁ ସଞ୍ଚାଯ ଚୋପୁ ଏବଂ ଗାତା ଚୋପ୍ରା ସାହସିକତା ପୁରସ୍କାର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ । ଯେଉଁମାନେ ଅସାଧାରଣ ଦୁଃସାହସିକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଅଦ୍ୟାବଧି କେତେଶହ ଦୁଃସାହସା ପିଲା ଏହି ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିବାରିଲେଣି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବିଚାରି ସେମାନଙ୍କ ଖୋଜଖବର ସଂଗ୍ରହକରି ତା’ର ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରାୟାଏ, ତେବେ ଦେଖାଯିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ହେଉଛନ୍ତି ସମାଜର ନିମ୍ନବର୍ଗ ପରିବାରର; ବିଶେଷ ସ୍ଵର୍ଗିକ ପରିବାରର ପିଲା ନୁହନ୍ତି ।

ସାହସିକତାର ବଞ୍ଚନରେ କୌଣସି ପକ୍ଷପାତିତା କରାଯାଏ ନାହିଁ ।
ସମସ୍ତେ ସାହସୀ, କିନ୍ତୁ ଅଜଣା ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ
ଜୀବନକୁ ବିପନ୍ନ କରିବାରେ ବି କୁଣ୍ଡିତ ହେଉନଥିବା ମନୋଭାବ ମୁଖ୍ୟତଃ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରେ ।

ସେଥିପାଇଁ ଆପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥୁବେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ
ହୋବଧାଉଳିଆ ବାବୁ ବର୍ଗ ମୁହଁକ୍ତି, ଅତି ସରଳ, ସେମାନେ ମାତ୍ର ଅଛି
ସମୟ ଭିତରେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ବନ୍ଦୁତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରି ପାରସ୍ତିକ ଭାବ
ଆଦାନପ୍ରଦାନରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । କାହାସହ
ଅଶାଳୀନ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନ୍ତାଥିବା । ପରମ୍ପରକ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ

ଆଗଭର ହୋଇ ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତି । ଆପଣମାନେ ଦେଖିନାହାନ୍ତି ଡ୍ରାଇଭରନଙ୍କୁ ? ସେମାନେ କେହି କାହାକୁ ପୂର୍ବରୁ ଚିହ୍ନ ନଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବୁମାନେ ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲେଇ ପଡ଼ି ଚଳିଯିବାପରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଅବସରରେ ଡ୍ରାଇଭରମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଜେମେଇ ଦିଅନ୍ତି କଷ୍ଟତା । ଏହା ବି ଆପଣ ଦେଖିଥିବେ, ଡ୍ରାଇଭରଖାନାରେ ରହିଥିବା ରୋଗୀଙ୍କ ଆମ୍ବାୟମାନେ କୌଣସି ବାଛବିଚାର ନକରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୋଗୀ ଏବଂ ରୋଗୀ ପାଖରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସବୁପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ବଡ଼ ଖୁସି ମନରେ ।

ତ୍ରେନରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣାରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭରୁ ଯାତ୍ରା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁଣ୍ଡ ଖୋଲୁନଥିବା ବେଳେ ଦୃଢ଼ୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ସାଧାରଣ ବରିରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଯାତ୍ରାମାନେ ଅଛି କେଇମିନିଟି ଭିତରେ ଜାଣି ନିଅନ୍ତି ପରସ୍ପରର ଠିକଣା ଓ ଗନ୍ଧବ୍ୟ ସ୍ଥଳ ବିଷୟରେ । ପରେ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ ଖାଦ୍ୟର ଆଦାନପ୍ରଦାନ । ବିନା ସଂକୋଚରେ ବି ଆଲୋଚନା କରିଥାନ୍ତି ନିଜ ନିଜର ପରିବାର କଥା, ଭଲମନ୍ତ କଥା । ସୁତରାଂ ଆମ ସମାଜରେ ଯଦି କିଛି ବନ୍ଦନ ଥାଏ, ତାହା ପ୍ରଧାନଟି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ ନଥିଲା ବାଲାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀରେ, କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାଶା ନରକ୍ଷା । ଏହାହିଁ ଯଥାର୍ଥ ନାଗରିକତା ! ବିଭାଗାଳୀମାନେ ଏହାର ବହିର୍ଭୂତ ।

ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି କି ଆମ ସହରଗୁଡ଼ିକର ବନ୍ଧୁ ଅଞ୍ଚଳମାନ ଏବେ ହୋଇଉଠିଲାଣି ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନସ୍ତୁଳ ? ବିଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକମାନେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲେ ସେମାନଙ୍କ ଆଖରେ ପଡ଼ୁଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା ସଂସାଗୁଡ଼ିକର ବିଜ୍ଞାପନ । ବିଜ୍ଞାପନ ‘ସ୍ଲମ ଟ୍ରିସ୍’ର ବା ‘ବନ୍ଧୁ ଅଞ୍ଚଳ ବୁଲେଇ ଦେଖେଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା’ । ଯେଉଁ ବିଭାଗୀ ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ‘ଦରିଦ୍ର୍ୟ’ ବୋଇଲେ କଅଣ, ଏହା ଆଦୋ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କି ଦେଖିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ‘ଦରିଦ୍ର୍ୟ ଦର୍ଶନ’ କରିବା ନିମନ୍ତେ କୌତୁହଳୀ ହୋଇଉଠିବାରେ ଅସ୍ଵାଭାବିକତା ଅବା କଅଣ ଅଛି ? ଦରିଦ୍ର ନଙ୍ଗାଳା ଦେହକୁ ସ୍ଲମ ବିନା ଆଉ କେଉଁଠି କଅଣ ଏତେ ସନ୍ଧି ଭାବରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମିଳିବ ? ମାତ୍ର ବନ୍ଧୁ ଅଞ୍ଚଳ ବୁଲି ଦେଖିଥାରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ? ସେଠାକାର ବାରିଦ୍ର୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ବିଷାଦ କି ବରକ୍ତ ଉତ୍ତ୍ରେକ କରିନଥାଏ । ଉତ୍ତ୍ରେକ କରିଥାଏ ବିରାଟ ବିପ୍ଳମ ! ବିପ୍ଳମ କେଉଁଥିପାଇଁ ? ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ ଏତେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭିତରେ ଜୀବନ ବିତାଉଥିଲେ ବି ଅନେକଙ୍କ ମୁହଁରେ ଅମଳିନ, ଅକୁତ୍ରିମ ହସ, ଓ କେତେ ନା କେତେ ଖୁସି । ଏଉଳି ହସଖୁସିର ରହସ୍ୟ ? ଏହାହିଁ କଅଣ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କାର ସ୍ମାଚନ୍ଦ୍ର ?

ନା, ତାହା ନୁହେଁ । ବାଷ୍ପବ କଥା ହେଉଛି, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହେଉଛି ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନର ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ସେତୁ ସଦୃଶ । ଏଭଳି ଅନୁଭବ ପ୍ରାଚ୍ୟୁଷଣାଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପହଞ୍ଚ । କାରଣ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କ ଦେହରେ ଆସନ ପାଇଛି କୋଟିପତି ଭଳି ଅନୁଭବ କରଥିବାର ଏକ ହଦିମ !

‘ଅଉୟା’, ସେକ୍ରର-୩, ପ୍ଲଟ୍ ନଂ- ୧୧୩୧,
ଅଭିନବ ବିଭାଗୀସୀ, କଟକ- ୭୫୩୦୧୪

କଥା ରହିଗଲା କାଳକାଳକୁ

ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ପ୍ରଧାନ

ଅନେକ ବର୍ଷ ତଳର କଥା । ସେତେବେଳେ ସାରା ଦେଶରେ ରାଜା ରାଜୁଡ଼ା ଶାସନ ଚାଲିଥାଏ । ଆମ ଓଡ଼ିଶା ବି ଅନେକ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଭାଗକୁ ଜଣେ ଜଣେ ରାଜା ଶାସନ କରୁଥାନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ରାଜା ମର୍କତ କେଶରୀ ଏକ ଭୂଖଣ୍ଡକୁ ଶାସନ କରୁଥିଲେ । ତା'ର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା କଟକ ସହର ।

ରାଜା ମର୍କତ କେଶରୀ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପଇସାରେ ବିଳାସ ବ୍ୟସନରେ ମାତିଥାନ୍ତି । ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଧାନ ନଥାଏ ।

ଅତୀତରେ କଟକ ସହର ଅବସ୍ଥା ସେତେ ଭଲ ନଥିଲା ।

ଶୁଣ ସେ କଥା - “ବର୍ଷାଦିନେ ମହାନଦୀରେ ବଢ଼ି

ଆସି ଯେବେ ଯାଏ କଟକ ବୁଡ଼ି

ଧନ ଜୀବନ ବିପନ୍ନ

ଦୁଃଖ କେତେ ରାଜା ଜାଣନ୍ତିନି କିଛି

ତାଲେ ଏମିତି ଶାସନ ।”

କଟକବାସୀଙ୍କ ବିପରି କଥା ରାଜାଙ୍କୁ ଜଣେଇବା ପାଇଁ କେହି ସାହାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କହିଲେ କାଳେ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ମିଳିଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ରାଜାଙ୍କର ବି ଚିନ୍ତା ନଥାଏ ।

ଦିନକର କଥା । ସହରବାସୀଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଜଣେ ଭିକାରୀ ମୁଣ୍ଡରେ ପରିଲା । ସେ' କ'ଣ କଲା ଏବେ ସେକଥା ଶୁଣ -

“ବାଇମୁଣ୍ଡି ନାମେ ଭିକାରୀଟିଏ

କଟକବାସୀଙ୍କ ଚିନ୍ତାରେ ଥାଏ

ମନକୁ ନେଲା ଏକଥା

ଉଦ୍‌ବିଲା ରାଜାଙ୍କୁ ଦେବ ମହାଶିଖା

କଟକର ପଛେ ମଥା ।”

ବାଇମୁଣ୍ଡି ମନେ ମନେ ଭାବିଲା, ତା'ର ଘରଦ୍ୱାର କି ପିଲାଛୁଆ ନାହାନ୍ତି । କାହା ପାଇଁ ସେ ଲୋଭ କରିବ ? ଦିନେନା ଦିନେ ନିଶ୍ଚୟ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ । ପଛରେ କେହି କାନ୍ଦିବେ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଭଲକାମଟିଏ କରି ଯଦି ତା'ର ମୃତ୍ୟୁଦୁଃଖ, ସମସ୍ତେ ଛୁରିବେ । କଥା କାଳକାଳକୁ ରହିଯିବ । ଏହିକଥା ମନରେ ବିଚାରା ଭିକାରୀ ବୁଡ଼ା ଠିକ୍ କଲା, କଟକର ସମସ୍ୟା ନିଶ୍ଚୟ ରାଜାଙ୍କ କାନ୍ଦରେ ପକେଇଦେବ ।

ଠିକ୍ ସେଇଦିନ ରାଜାଙ୍କ ନଗର ଭ୍ରମଣ ବେଳର କଥା -

“ରାଜା ବସିଥାନ୍ତି ହାତୀ ପିଠିରେ

ଆଜବାଟ ଚାଲିଥାନ୍ତି ସାଥିରେ

ବୁଡ଼ା ଠିଆହେଲା ଆଗେ

କିଏ ତୁହି ପଥ ଓଗାଳିଲୁ କିଆଁ

କହିଲେ ସଇନେ ରାଗେ ।”

ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ବୀରବାଦ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଅଧାବାଗରେ ଅନ୍ତିମା । ମଲିମୁଣ୍ଡିଆ ଭିକାରୀର ଅପୂର୍ବ ସାହସ ଦେଖୁ ସମସ୍ତେ ଚକିତ ହୋଇଗଲେ । ଦେଖଣାହାରାଏ ମନେମନେ ଭାବୁଥିଲେ ବିଚର ଭିକାରୀ ବୁଡ଼ା ମଳା । କି ଦରକାର ଥିଲା ରାଜାଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେବା ?

ଏତିକିବେଳେ ସିପାହୀମାନେ ବୁଡ଼ାକୁ ବାନ୍ଧି ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ମାତ୍ର ରାଜାଙ୍କ ବାରଣ ଯୋଗୁଁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ଓଳଟି କହିଲେ, “ବୁଡ଼ା କ'ଣ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କହିବାକୁ ଦିଅ । ଏରାଜ୍ୟରେ ସକଳ ପ୍ରଜାଙ୍କର କହିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ସୁତରାଂ ତା' ଅଧିକାର ସେ ସାବ୍ୟସ୍ଥ କରୁ ।”

ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରମିଳିତ କରିଦେଲା । କାରଣ ଏଡ଼େ ନିଷ୍ଠୁର ଜଣାପଡ଼ୁଥିବା ରାଜା ଏତେ ଦୟାଲୁ ହେଲେ କିପରି ? ଏଥର ଭିକାରୀର ଦୁଃଖ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟାପ ହୋଇଉଠିଲେ ।

କିନ୍ତୁ, ଭିକାରୀ ବୁଡ଼ାର ଦୁଃଖ ନିଜପାଇଁ ନଥିଲା, ଥିଲା କଟକ ବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ । ସୁତରାଂ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ କରିଯୋଗି ସେ ଦୁଃଖ ଜଣେଇଲା -

“ହଙ୍କୁର ମୋ ନାମ “ବାଇମୁଣ୍ଡି” ମୋର

ଶୁହାରି କରନ୍ତୁ ଘେନା,

କଟକବାସୀଙ୍କ ଦୁଃଖ ବଢ଼ିଯାଏ

ନଦୀରେ ଆସିଲେ ବନ୍ୟା ।

ସହରକୁ ଘେନି ପଥର ବନ୍ଦରେ

ନିର୍ମାଣ କରାଇଦେଲେ,

ଘୁଞ୍ଚିଯିବ ନିଶ୍ଚେ ବିପରି କହୁଛି

ମୋର ଏ କୁନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ।

ନିଅନ୍ତୁ ମୋର ଭିକାରୀ ଅର୍ଥ

କିଞ୍ଚିତ ଏହି ସଞ୍ଚଯ,

ବନ୍ଦବନ୍ଦା କାମ ଲାଗିଗଲେ ଏହା

ମଣିବି ଜୀବନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

ବାଇମୁଣ୍ଡି ତୁଣ୍ଟରୁ ଏହିକି କଥାଶୁଣି ରାଜା ମର୍କତ କେଶରୀ ପ୍ରକାଶ ହାତୀ ପିଠିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ । ବୁନ୍ଦଙ୍କୁ କୋଳାଗ୍ରହ କରି କହିଲେ, “ଧନୀ ତୁମେ ବାଇମୁଣ୍ଡି । ତୁମର ବୁନ୍ଦଙ୍କୁ ମୁଁ ଶତ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି । ଆଜି ତୁମେ ମୋର ଆଶ ଖୋଲିଦେଇଛ ।” ଏହାପରେ ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶରେ କଟକ ସହରକୁ ଘେରି ପଥର ବନ୍ଦ ନିର୍ମାଣ ହେଲା । କଟକବାସୀ ସବୁଦିନ ଲାଗି ବନ୍ୟା ବିପରିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ । ସେଦିନର ସେଇ ପଥର ବନ୍ଦକୁ ଆଜି ଦେଖିଲେ ମନେପଡ଼େ - “କଟକର ଚିନ୍ତା ବାଇମୁଣ୍ଡିଙ୍କୁ କଥା ରହିଗଲା କାଳକାଳକୁ ।”

ବାପ୍ତିବିକ୍ ଏକଥା ସତ୍ୟ ଯେ -
 “କଟକ ସହର ଚିନ୍ତାଥିଲା ଦିନେ
 ବାଜିମୁଣ୍ଡି ବୁଡ଼ା ଭିକାରୀ ପାଇଁ
 ମର୍କତ କେଶରା ରାଜାଙ୍କର ଯିଏ
 ଖୋଲି ଦେଇଥିଲା ଆଖରେ ଭାଇ
 ସେଇଦିନୁ ରାଜା ଛାଡ଼ି ସ୍ଵାର୍ଥ ଚିନ୍ତା
 କଟକ ଉନ୍ନତି କାମନା କଲେ
 ଆଜି ଆମେ ଭାଇ ସ୍ଵାର୍ଥପର ସାଜି
 ବାଜିମୁଣ୍ଡିଠାରୁ କ'ଣ ଶିଖିଲେ ?”

ଖମାରସାହି, ବାଣପୂର, ଖୋରଧା

ମୋ: ୯୭୭୮୫୭୦୭୪୪

ପଞ୍ଚୀରମୋହନ ତୁମକୁ

କୋଟି ନମଞ୍ଚାର

ଡ. ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଓଙ୍କାର

ପରପର ତବ କୀରତିକେତନ

ଉଡେ ଉକ୍ତଳଗଣନେ,
 କୀର୍ତ୍ତଶେଷସମ ଆଜି କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ
 ବିଲପେ ତବ ବିହୁନେ ।

ରଖିଗଲ ମାନ ଉକ୍ତଳମାତାର
 ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରି ତା’ ଭାଷା,
 ମୋହିଲ ସତିଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତେ
 ହୋଇ ତା’ ସାହା ଭରଣା ।

ହଜିନାହିଁ ଆଜି ଓଡ଼ିଆର ମନ୍ଦୁ
 ‘ପୁଷ୍ପମାଳା’ ‘ଉପହାର’,
 ନରମି ଯାଇନି ‘ରେବତୀ’ର ସ୍ଵର
 ‘ଛମାଣ ଆଠରୁଷ’ର ।

ସେନାନୀପଣରେ ‘ଲକ୍ଷମା’ ‘ମାମୁ’କୁ
 କରାଇଲ ଯଶସ୍ଵାନ,
 ନାମ ରଖିଗଲ ‘ମହାଭାରତ’ରେ
 ପଦ୍ମେ ଲେଖି ‘ରାମାୟଣ’ ।

ପରାସ୍ତ ହୋଇନ ‘ଜୀବନ ଚରିତେ’

ଆହେ ସେନାପତି ବାର,
 ତିରୋହିତ ତବହେଲେ ବି ଶରାର
 ରହିଛ ହୋଇ ଅମର ।

ତୁମକୁ କୋଟି ନମଞ୍ଚାର,
 ତୁମକୁ କୋଟି ନମଞ୍ଚାର ॥

ସଭାପତି

କଳିଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡ୍ରେମୀ

ବହୁଗ୍ରାମ, କଟକ

ପିନ୍- ୭୫୪୨୦୦

ଠିକ୍ କହିବା-ଠିକ୍ ଲେଖିବା

ତ୍ରୁଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର

- ବିଭିନ୍ନ ଚିହ୍ନ ଶର ସହିତ ସଂୟୁକ୍ତ ରହିବ, ବିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଚିହ୍ନ - ଟି, ମାନେ, ଗୁଡ଼ିକ, ମାନଙ୍କୁ, ରେ, ଦ୍ୱାରା, କୁ, ରୁ, ର, କଂର, ଠାରେ, ଗଛଟି, ବାଲକମାନେ, ଗାଇଗୁଡ଼ିକ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଡଙ୍ଗାରେ, ସେମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା, ଭିକାରାକୁ, ଗଛରୁ, ରାମର, ବନ୍ଦୁଙ୍କର, ନଦୀରେ, ତାଙ୍କଠାରେ ।
- ବିଶେଷ୍ୟ - ବିଶେଷଣ ବ୍ୟବହାରେ ସତର୍କତା ।

ବିଶେଷଣ ବିଶେଷ୍ୟ

ଦରିଦ୍ର	ଦାରିଦ୍ର୍ୟ / ଦରିଦ୍ରତା (ଦାରିଦ୍ର୍ୟତା ନୁହେଁ)
ସୁନ୍ଦର	ସୌନ୍ଦର୍ୟ / ସୁନ୍ଦରତା
ଦୀନ	ଦେନ୍ୟ / ଦାନତା
ସୁଜନ	ସୌଜନ୍ୟ / ସୁଜନତା (ସୌଜନ୍ୟତା ନୁହେଁ)

- ମାଧ୍ୟ, ଅଂଶ, ବଂଶ, ସାରାଂଶ, ଆଜି ଲେଖିବାବେଳେ ମନେ ରଖିବା
 - ସ / ଶର ପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣରେ ‘୦’ ଅନୁସାରେ ରହିବ ।

ଅଶୁଦ୍ଧ

ସାହାସ	ଶୁଦ୍ଧ
ସାହାର୍ୟ	ଶୁଦ୍ଧାର୍ୟ
ମର୍ଯ୍ୟଦା	ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ସମ୍ମାନ (ସନମାନ)	ସମ୍ମାନ
ମାହାମ୍ୟ	ମାହାମ୍ୟ
ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ	ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ
ବ୍ୟାବହାରିକ	ବ୍ୟବହାରିକ
ସୁଭାଷ	ସୁଭାଷ
ସୁବାଷ	ସୁବାଷ

ଶ୍ରୀହରି ବିହାର, ଜଗଣୀ

ମୋ : ୯୯୩୮ ୯୯୪୮ ୨୨

ସରଳ କଥା ଭିତରେ ଯେତେ ସତ୍ୟ ଅଛି, ଜଟିଲ କଥା ଭିତରେ ସେତେ ନାହିଁ ।

ନିଷାମକର୍ମ

ଅଜୟ କୁମାର ସାହୁ

ସେବାରୂପକ ନୃତନ କର୍ମକରି କେବଳ ନିଜର ଉଦ୍ବାର କରିବା ପାଇଁ ଭଗବାନ ଏ ଅଞ୍ଚିମା ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମିତି ଦେଇଛନ୍ତି । ନୃତନ କର୍ମ କରିବାର ଅଧିକାର କେବଳ ମନୁଷ୍ୟର ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ କର୍ମ କଲେ ବନ୍ଧନରେ ପଡ଼ିଯିବ ଏବଂ ଯଦି କର୍ମ ନକରି ଆଜିଥୀ ଓ ପ୍ରମୋଦରେ ବୁଝି ରହିବ ତେବେ ସେ ବାରମାର ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଢ଼ୁଥିବ । ତେଣୁ ଭଗବାନ ଗୀତାରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ସେବାରୂପକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-କର୍ମ କରିବାରେ ହିଁ ତୁମର ଅଧିକାର ଅଛି ।

ପ୍ରଥମତଃ ମନୁଷ୍ୟର ସାମ୍ବନ୍ଧକୁ ପୁରୁଣା କର୍ମର ଫଳରୂପେ ଅନୁକୂଳ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଥାଏ । ଦୃତୀୟତଃ ସେ ନୃତନ କର୍ମ କରିଥାଏ । ନୃତନ କର୍ମାନୁସାରେ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ପୂର୍ବକର୍ମର ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ଆସନ୍ତ ଅନୁକୂଳ-ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବଦଳାଇବାରେ ଜ୍ଞାନ ପରତତ୍ତ୍ଵ ତାପ୍ତିଯ ହେଲା ମନୁଷ୍ୟ କର୍ମ କରିବାରେ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତିର ପରତତ୍ତ୍ଵ । କିନ୍ତୁ ଅନୁକୂଳତା ଓ ପ୍ରତିକୂଳତା ରୂପେ ପ୍ରାପ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିର ସଦ୍ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ କରି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ନିଜର ଉଦ୍ବାର ସାଧନ ସାମଗ୍ରୀରେ ପରିଶିତ କରିପାରେ, କାରଣ ନିଜର ଉଦ୍ବାର ପାଇଁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଶରାର ମିଳିଛି । ତେଣୁ ଏଥରେ ନୃତନ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ବିଷ୍ଟ ଓ ପୁରାତନ କର୍ମର ଫଳରୂପେ ପ୍ରାପ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ବାର ପାଇଁ ଉଦ୍ବିଷ୍ଟ । ଆମେ କେବଳ ନିଜର ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ସଂଗ୍ରହ ଭୋଗ ପାଇଁ ଆମ ଶରୀରକୁ ଉପଯୋଗ କରି ଆସିଛେ । ଏଣୁ ସଂସାର ନିକଟରେ ଆମେ ରଣା । ସେହି ରଣ ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ଆମଙ୍କୁ କେବଳ ସଂସାରର ହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କର୍ମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଫଳେଛାରଖୁ କର୍ମ କଲେ ପୂର୍ବର ରଣ ପରିଶୋଧ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ଆହୁରି ନୂଆ ରଣ ହୋଇଯାଏ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କପାଇଁ କର୍ମକଲେ ପୁରୁଣା ରଣ ପରିଶୋଧ

ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ନିଷାମ ଭାବରେ କର୍ମ କଲେ ନୂଆ ରଣ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ସମସ୍ତେ କର୍ମଯୋଗ ପାଳନ କରିବା ବିଧେୟ ।

ମନୁଷ୍ୟ କର୍ମ ଫଳର ହେତୁ ମଧ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ କର୍ମ ନକରିବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ତାର ଆସନ୍ତି ରହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସବୁ କର୍ମ ଅନିତ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷ ଅଛି । ତେଣୁ ସେହି କର୍ମରୁ ମିଳିଥିବା ଫଳମଧ୍ୟ ଅନିତ୍ୟ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ କର୍ମଯୋଗୀ କର୍ମ ବା କର୍ମ ଫଳ ସହିତ ସମୟ ରଖେ ନାହିଁ । କର୍ମଫଳ ଭବିଷ୍ୟ ସହିତ ସମୟିତ । ଏଣୁ ଫଳ ପାଇବାରେ କାମନା ରଖୁଲେ ତାହା ଭାବୀ ଜନ୍ମର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । କର୍ମଯୋଗୀ ଆରମ୍ଭରୁହୁଁ ନିଷାମ ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବାରେ ପ୍ରକୃତ ରହିଲେ ଭୋଗ ଓ ସଂଗ୍ରହରୁ ତାର ଆସନ୍ତି ଆପେ ଆପେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇଥାଏ । ଗାତାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ‘କର୍ମଶୈୟବାଧୁକାରଣେ, ମାଫଳେଷୁ କଦାଚନ’, ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଆମର ଅଧିକାର କିନ୍ତୁ ତାହାର ଫଳରେ ନୁହେଁ । ନିଜର କଳ୍ୟାଣ ଜଙ୍ଗା କରିବା ଭଲ କଥା, ତଥାପି ସଂସାର କଳ୍ୟାଣ ଜଙ୍ଗା କରିବା ତାହାଠାରୁ ଆହୁରି ଭଲ କଥା, ସଂସାରର କଳ୍ୟାଣଠାରୁ ନିଜର କଳ୍ୟାଣକୁ ଭିନ୍ନ ମାନିବା ଭୁଲ ଚିନ୍ତାଧାରା । ବାସବରେ ସଂସାର କଳ୍ୟାଣ କାମନାରେ ହିଁ ସବୁ କଳ୍ୟାଣ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ନିହିତ ଥାଏ । ଅତେବ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କୌଣସି ଦେଶ, କାଳ, ପରିସ୍ଥିତି ଉତ୍ସାହିତରେ ରହିଥାଉନା କାହିଁକି ସେ ସ୍ଵାର୍ଥ, ଅଭିମାନ, କାମନା, ମମତା ଉତ୍ସାହିତ ତ୍ୟାଗ କରି ସମସ୍ତଙ୍କର ମାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷାମ କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ ।

ଏନ୍-୪, ୨୨୩, ଆଇ.ଆର.ସି. ଭିଲେଜ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୫

ମୁଖ୍ୟାଭାରାପୁ ଭେଙ୍ଗ୍ୟା ନାଇତ୍ରୁ

ଜନ୍ମତାରଣ: ୧/୭/୧୯୪୯

ଜନ୍ମପ୍ଲାନ୍: ବାଭାତପାଲେମ, ନେଲୋର ଜିଲ୍ଲା ଆନ୍ତପ୍ରଦେଶ

ସନ୍ତାନ: ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଓ ଗୋଟିଏ ଝିଅ

ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା: ବିଦ୍ୟ, ବିଦ୍ୟଳ

୧୯୭୧: ନେଲୋର ଭିଆର କଲେଜରେ ଛାତ୍ର ସଂସଦ ସଭାପତି

୧୯୭୩-୭୪: ଆନ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଛାତ୍ର ସଂସଦ ସଭାପତି

୧୯୭୪: ଲୋକନାୟକ ଜୟପ୍ରକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ସଂଗ୍ରହ ସମିତି ଆବାହକ

୧୯୭୭-୭୮: ଯୁବ ଜନତା ପାର୍ଟିର ଆନ୍ତପ୍ରଦେଶ ସଭାପତି

୧୯୭୮-୭୯ ଓ ୧୯୭୯-୮୦: ଆନ୍ତ ବିଧାନସଭାର ସଦସ୍ୟ

୧୯୮୦-୮୧: ବିଜେପି ଯୁବ ସାମ୍ବନ୍ଧକୁ ଉପ ସଭାପତି

୧୯୮୦-୮୧: ଆନ୍ତପ୍ରଦେଶ ବିଜେପି ବିଧାନକ ଦଳର ନେତା

୧୯୮୪-୮୫: ଆନ୍ତପ୍ରଦେଶ ବିଜେପିର ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ

୧୯୮୮-୯୩: ଆନ୍ତପ୍ରଦେଶ ବିଜେପି ସଭାପତି

୧୯୯୦-୯୦୦୦: ବିଜେପି ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ

୧୯୯୭-୯୦୦୦: ବିଜେପି ସଂସଦୀୟ ବୋର୍ଡ ସଚିବ, ବିଜେପି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଟିର ସଚିବ ଓ ବିଜେପିର ମୁଖ୍ୟପାତ୍ର

୧୯୯୮ (ଏପ୍ରିଲ): କର୍ଣ୍ଣଟକରୁ ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୦ରୁ ଜୁନ ୨୦୦୯: କେନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରୀ

ଜୁଲାଇ ୨୦୦୨-ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୦୪: ବିଜେପିର ଜାତାୟ ସଭାପତି

ଜୁନ ୨୦୦୪: ଦୃତୀୟ ଥର କର୍ଣ୍ଣଟକରୁ ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ମନୋନୀତ

୨୦୦୬ରୁ: ସଂସଦୀୟ ବୋର୍ଡ ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଟି ସଦସ୍ୟ

ଜୁନ ୨୦୧୦: ତୃତୀୟଥର କର୍ଣ୍ଣଟକରୁ ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ

ମେ' ୨୦୧୪: କେନ୍ଦ୍ର ନଗର ଉନ୍ନୟନ ଓ ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରୀ

ଜୁନ ୨୦୧୬: ୪ର୍ଥ ଥର ପାଇଁ ରାଜସ୍ବାନରୁ ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ

ପ୍ରକୃତ ସାହସୀ କିଏ ?

ବନମାଳୀ ବେହେରା

ଅରାବତୀ ଅଶ୍ରୟ ପାଖରେ ମସ୍ୟରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ରାଜାଙ୍କ ନାମ
ଭାନୁବୀର । ସେ ଜଣେ ପ୍ରଜାବସ୍ଥଳ ଏବଂ ସୁଶାସକ ରାଜା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର
ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟାର ନାମ ରୂପମତୀ । ତା'ର ରୂପ ଯେମିତି, ଶୁଣ ବି ସେମିତି ।
କନ୍ୟାର ବିବାହ ବୟସ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ରାଜୀ ଚିନ୍ତିତ ଥା'ନ୍ତି । ଚିନ୍ତାର
କାରଣ- ବର ଖୋଜା ଚାଲିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରାଜକନ୍ୟା ରୂପମତୀ ବିବାହ
କରିବାକୁ ରାଜି ହେଉନଥିଲେ । ଦିନେ ରାଣୀ କନ୍ୟାକୁ ପଚାରିବାରୁ
ରାଜକନ୍ୟା କହିଲେ, ମୁଁ ଜଣେ ସାହସୀ ଯୁବକକୁ ବିବାହ କରିବି । ରାଜୀ
ଏହାଶୁଣି ମୁଁ ହୋଇ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡକାଇ ରାଜ୍ୟର ଜଣେ ସାହସୀ ଯୁବକର
ସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ କହିଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, ରାଜ୍ୟରେ ବିଶୁର ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ଏକ ବଡ଼ ପର୍ବ । ସେହି ପର୍ବରେ ଯୁବକମାନଙ୍କର ତରବାରୀ ଖେଳର
ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହୁଏ । ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ସେହି ତରବାରୀ ଖେଳରୁ ହଁ ପ୍ରକୃତ
ସାହସୀ ଯୁବକକୁ ନିର୍ବାଚନ କରାଯିବ ।

ତରବାରୀ ଯୁଦ୍ଧର ନିର୍ଣ୍ଣା ଦିନ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ସାହସୀ ଯୁବକ
ନିର୍ବାଚନ ସହ ସେହି ଯୁବକଙ୍କ ରାଜକନ୍ୟାଙ୍କ ବିବାହ ଖର ରାଜ୍ୟରେ
ଡେଙ୍ଗୁରା ଦେଇ ଜଣାଇ ଦିଆଗଲା । ଏଥରେ ଉସ୍ତୁତି ହୋଇ ଅନେକ
ଯୁବକ ଯୋଗଦେଲେ । ତରବାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଜିତିବା ପାଇଁ
ସମସ୍ତେ ବ୍ୟଗ୍ର । ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ଖେଳରେ ହାରିଯାଉଥାନ୍ତି । ଯେ
ଜିତୁଥାଏ, ସେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିଦୟ ୧୦ରୁ ହାରିଯାଉଥାଏ । ଅନେକ କ୍ଷତାକ
ହେଲେ । କେତେକ ଯୋଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ଦୀର୍ଘ ସପ୍ତାହ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଇ ତରବାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚାଲିଲା । କିନ୍ତୁ ସାହସୀ ଯୁବକ
ଚଯନ ପାଇଁ ରାଜକନ୍ୟା କାହାରିକୁ ପସନ୍ଦ କଲେନି । ଦିନେ ତରବାରୀ
ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଜଣେ ଜୟୀ ଯୁବକ ଅନ୍ୟ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଆହାନ କଲାବେଳେ
ଦର୍ଶକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶାନ୍ତଶିଷ୍ଟ, ସରଳ ଯୁବକ ହଠାତ୍ ସଭାମଧ୍ୟକୁ
ଚାଲିଆସିଲେ । ସମସ୍ତେ ତଚସ୍ତୁ । ଏ କ'ଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବ ? ଅନେକ
ପ୍ରଶ୍ନର ସମାହାର । ହଠାତ୍ ଯୁବକ ଜଣଙ୍କ ରାଜଙ୍କୁ ପ୍ରଶାପ କରି କହିଲେ,
“ମହାରାଜ ! ମୋର କିଛି କହିବାର ଅଛି । ଭୁଲ ଥିଲେ ମୋତେ ଦଣ୍ଡ
ଦେବେ । ମୁଣ୍ଡକାଟ ମଧ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି । ଆଦେଶ ଦେଲେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବି ।”
ମନ୍ତ୍ରୀ, ପରିଷଦ ଯୁବକଟିର ଆସବାର୍ଦ୍ଦୀ ଦେଖି କ୍ଲେଧରେ ଜଞ୍ଜରିତ । ରାଜା
ଯୁବକଟିକୁ କିଛିକଣ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି କହିଲେ, ଏବେ ନିର୍ଭୟରେ କୁହ ।
ଯୁବକ ଜଣକ ନିର୍ଭୟରେ କହିଲେ, ମହାରାଜ ! ଦୀର୍ଘ ସପ୍ତାହ ଧରି ଏ
ଯେଉଁ ଖଣ୍ଡାଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି, ଏଥରେ ଅନେକ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ରକ୍ତାଙ୍କ ହୋଇ
ପାଇଁ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କେତେକ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଅମଳ୍ୟ ଜୀବନ

ହାରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟର ବା ପ୍ରଜାଙ୍କର କିଛି ମଙ୍ଗଳ ହେଉଛି କି ? କେବଳ ନିର୍ଯ୍ୟକ ରକ୍ତପାତ । ଏଇ ଯୁଦ୍ଧ ଜନହିତର ପରିପ୍ଲାନ୍ । ତେଣୁ ମୋର ବିନମ୍ବ ନିବେଦନ ଏଇ ଖେଳକୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଏହାଶୁଣି ଉତ୍ସ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ଯୁବକଟିର ଦୁଃସାହସ ଓ ଆସନ୍ତ ଦେଖି ଏହାକୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଗୁହାରି କଲେ । ଏହି ସମୟରେ ରାଜକନ୍ୟା ହୀଠାତ ଦଶ୍ୟମାନ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ପିତା, ମୁଁ ଖୋଜୁଥିବା ପ୍ରକୃତ ସାହସୀ ହଁ ଏଇ ଯୁବକ । ମୁଁ ଏହାଙ୍କୁ ପଢ଼ିରୁପେ ବରଣ କରିବାକୁ ଚାହେଁ । ପ୍ରକୃତ ସାହସୀ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ । ସାହସ ଜଣାପଡ଼େ ରାଜ୍ୟର ରାଜାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନଡ଼ିରି ରାଜ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସ୍ଵଷ୍ଟକଥା କହିବା । ଏଇ ଯୁବକ ହଁ ତାହା କରିପାରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ଏଇ ହଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହସୀ ଯୁବକ । ମୁଁ ଏଇ ଯୁବକକୁ ବିବାହ କରିବି । ଆପଣ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।’

ରାଜା ନିଜ କନ୍ୟାର କଥାଶୁଣି ଖୁସି ହୋଇ ଉଚ୍ଛ ଯୁଦ୍ଧକ ସହିତ
ରାଜକନ୍ୟାଙ୍କର ବିବାହ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଉଚ୍ଛ ଗଞ୍ଜର ସାରମର୍ମ
ହେଲା— ସାହସ ଦେହବଳ ନୁହେଁ ମନୋବଳରୁ ହେଁ ଉପନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
ସାହସର ଉକ୍ତକ୍ଷରତା ହେଁ ସଫଳତାର ପାହା ।

ଜଟଣୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ମୋ-୯୪୩୭୭୭୭୭୭୦

୧-୬୭୯

ସୁ-ଡ଼ୋକୁ ଏକ ଗାଣିତିକ ଧନ୍ଦା । ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦରଖ ଧନ୍ଦାଟିର ଖାଲି ସ୍ଥାନକୁ ଏପରି ଭାବରେ
ପୂରଣ କର ଯେପରି ଧାତି ଶୁଣିକୁ ଯେଉଁ ପଚରୁ ସିଧା ମିଶାଇଲେ ଯୋଗାଳ ସମାନ
ହେଉଥିବ ଏବଂ କୌଣସି ସଂଖ୍ୟା ଦିତାଯ ଥର ବ୍ୟବହାର ହୋଇନଥିବ । ସଂଖ୍ୟା ଶୁଣିକ ଏ
ଠାର ଏ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବ ।

ଯୋଗ: ଏକ ସୁସ୍ଥ ଜୀବନର ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା

ପ୍ରାଧାପକ ବିଜୟ କୁମାର ଜେନା

ଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବହୁ ଜନପ୍ରିୟ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଆସନ, ଶାରୀରିକ ପ୍ରାଣୀୟମ ଏବଂ ମନକୁ ସହଜ ତଥା ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ପଢ଼ନ୍ତି ଆମ ସମାଜରେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି । ଯୋଗ ବହୁବିଧ ଅଟେ । ତନ୍ମୁଖ୍ୟରୁ ହଠେ ଯୋଗ, ତତ୍ତ୍ଵ ଯୋଗ କ୍ରିୟା ଯୋଗ, ପତଞ୍ଜଳୀଙ୍କ ରାଜଯୋଗ, କୁଣ୍ଡଳିନୀ ଯୋଗ, ସାଂଖ୍ୟ ଯୋଗ, ତତ୍ତ୍ଵ ଯୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ପରିଚିତ ଲାଭ କରିବା ସହିତ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି ଯୋଗ ରହିଛି ।

ଶରୀରକୁ ସତେଜ ଓ ସକ୍ଷିପ୍ତ ରଖିବା ତଥା ଶାରୀରିକ ବଳ ଓ ତେଜ ବୁଝି କରିବା ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ଶରୀରର ଓଜନ ପରିମାଣକୁ ହାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୋଗକୁ ବହୁଳ ଭାବେ ଅଭ୍ୟାସ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯୋଗ ହେଉଛି ଏକ ପବିତ୍ରତମ ଅଭ୍ୟାସ ଯାହାକୁ ମନର ଆଭ୍ୟନ୍ତରିଣି ଶାନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସତେତନତା ମନର ବିଶୁଦ୍ଧତାକୁ ଧାରଣ କରିବା ସକାଶେ ବଳିଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ପରିଗଣିତ କରାଯାଉଛି ମଧ୍ୟ । ଯୋଗକୁ କେବଳ ବ୍ୟାୟାମ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆନାଯାଇ ଏହାକୁ ମନର ଏକ ଅବସ୍ଥା ରୂପେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରିବ ।

ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱରେ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗକୁ ଦେହ ଓ ନିଃଶ୍ଵାସ ପ୍ରଶାସନ ବ୍ୟାୟାମ ବିବେଚନା କରି ଉଭୟ ଶରୀରର ଓ ମନର ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ ନିମନ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ବହୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୋଗକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାଧନାର ଏକ ଉଭୟ ମାର୍ଗ ବୋଲି ସ୍ଥିକାର କରିଛନ୍ତି । ଯୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାପନ୍ୟଜନିତ ମଙ୍ଗଳ ବହୁ ଗୁଣିତ ହୋଇଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଉପରଳିଷ୍ଟ ଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିର ସଂପ୍ରସାରଣ, ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ ଓ ଶରୀରକୁ ହାଲକା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉର୍ଧ୍ଵଶ ଅଟେ । ଯାହାକୁ ନିଯମିତ ଭାବେ ବୟକ୍ତ, ରୁଗଣ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ଅର୍କମଣ୍ୟମାନେ ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଥରୁ ସଫଳତା ହାସଳ କରିବାକୁ ହେଲେ ବହୁ ସମୟ ବିନିଯୋଗ କରିବା ସହିତ ନିରନ୍ତର ଅଭ୍ୟାସ ଜାହିର ରଖିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଯୋଗ ଶବ୍ଦଟି ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାର ‘ୟୁଜ୍’ ଶବ୍ଦରୁ ଆମାତ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସଂଯୋଗ ବା ଯୋଗ କରିବା । ସୁତରାଂ ଯୋଗ ହେଉଛି ମାନବିକ ଆମ୍ଭେ ସହ ପରମାମାଙ୍କ ସହ ନିବିଢ଼ ସଂଯୋଗ ବା ଯୋଗ । ଏ ପ୍ରକାରର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଳନ ମନୁଷ୍ୟକୁ କ୍ଲୋଧ, ଲୋଭ, ଅହଂକାର ଏବଂ ମୋହମାଯାକୁ ଜୟମୟକୁ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ କରାଏ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତେତନତା ତଥା ଦୟା, କ୍ଷମା ଓ ଅନୁକଂପାର ବାତାବରଣ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଜୀଳିବାକୁ ଯୋଗ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର କଳିୟୁଗରେ ବହୁଲୋକ ଭୋଗୀ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଭୋଗୀ ଜଣକ ସଂପତ୍ତି ଅର୍ଜନ, ପଦ-ପଦବୀ ଏବଂ ବାହ୍ୟଚକ୍ର

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସବାବରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ କରି ସୁଖୀ ହୁଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ କେବଳ ‘ମୁଁ’ ଓ ‘ମୋର’ କହି ଲକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଦାସ ହୋଇଥାଏ । ପୁନଃ ସେ ନିଜର ଅସରକ୍ତି ଓ ସାମାଜୀନ ଲାଲସାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଭୂଷଂପତ୍ର, ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ପାର୍ଥବ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ସାରା ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରେ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷରେ ଏହି ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ତାର ଗର୍ବ ଅହଂକାର ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାଧକ ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ସୁତରାଂ ଜଣେ ଭୋଗୀ ଧୀରେ ଧୀରେ ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ଓ ନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକେ ବସ୍ତୁକୋଣରୁ ଭୋଗୀ ପାଲନିଯାଏ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ହୋଇଯାଆଏ ।

ଯୋଗ ହେଉଛି ଜୀବନର ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା । ଏହା ସାର୍ଵିକ ଶାଦ୍ୟ ସକାରାମ୍ବନକ ଚିନ୍ତନ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଧ୍ୟନ, ସୁସ୍ଥୀଷମର୍କ, ନୀରବ ଧାନ ଏବଂ ନିର୍ଲୋଭ ସେବା ଇତ୍ୟାଦିରେ ସଂଶୀଳ ଅଟେ । ଜଣେ ଯୋଗୀର ଜୀବନ ପଥକୁହଁ ସଂସାର ତ୍ୟାଗ କିମ୍ବା ପାରିବାରିକ ଦାର୍ଶିଦରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ବୁଝାଏ ନାହିଁ । ବରଂ ସେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଅବସ୍ଥାରେ ସର୍ବଦା ନିଜର ଭାଗସାମ୍ବନ୍ଧକୁ ସନ୍ତୁଳନ କରେ ସ୍ବଭାବ ସେ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ଅସ୍ଵାସ୍ୟକର ଅଭ୍ୟାସ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହନ୍ତି । ଯୋଗାଜନକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଗଭୀର ନ୍ୟାୟୋଚିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ନିଜର ନିବିଢ଼ ଭଲ ପାଇବା ଶକ୍ତିକୁ ପରିସ୍ଥିତନ କରିଥାଏ ।

ରାଜଯୋଗର ମୌଳିକ ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଆମ- ସତେତନତା । ଏହା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜୀବାମ୍ବାଙ୍କ ସହ ପରମାମାଙ୍କର ଯେଉଁ ଶାଶ୍ଵତ ସଂପର୍କ ରହିଛି, ତାହା ହୃଦୟଜାଗନ୍ତ କରିବା । ଯୋଗୀମାନଙ୍କର ଜୀବନଯାପନ ପ୍ରଶାଳୀ ଭାଗବତ ଗୀତାରେ ପ୍ରାଞ୍ଚଳ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ ଗୀତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ ରାଜଯୋଗର ସାରାଂଶ ହେଉଛି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ମାନସିକ ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଧର୍ମକୁ ପରିତ୍ୟାଗକରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଶରଣାପନ୍ତ ହେବା ।

“ସର୍ବ ଧର୍ମାନ୍ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ ମା ମେକ ଶରଣଂଭ୍ରଜ” ।

ରାଜଯୋଗ ସହଜରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିଛୁଏ । ପରିବାର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଏପରିକି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ । ପରମାମାଙ୍କ ମିଳନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବାମ୍ବା ତାଙ୍କପରି ଏବଂ ତାଙ୍କରି ଗୁଣର ହେବା ଉଚିତ । କାରଣ ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଗୁଣସ୍ତୁତରେ ପାଇଥାଉ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ସମସ୍ତ ମାନବିକ ଆମାଗୁଡ଼ିକ ଏକାମ୍ଭ ଭାବେ ଉଭମ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ । ସୁତରାଂ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଗୁଣାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି- ଶାନ୍ତି, ସତ୍ୟ ଓ ପ୍ରେମ ।

ରଣପୂର କଲେଜ, ରଣପୂର
ମୋ :

ଶତାବ୍ଦୀର ଶୋକ

ଜ୍ୟୋତିପ୍ରଭା ପଣ୍ଡନାୟକ

“ମା’ ଦୀପା ବେଗେ କାମସାରେ । ଡାକ୍ତରଖାନା ଯିବା ପରା ।” ଚିକେ ଗେହ୍ନରେ ଶାଶୁ ବିନୋଦିନୀ ଦେବୀ ବୋହୁକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । “ମା’ରେ ଡେରିକଲେ ନମ୍ବର ମିଳିବନି ।” ଏକଥା କହି ପୁଅବୋହୁଙ୍କ ରୂମ ଉତ୍ତରକୁ ଚିକେ ନଜର ପକାଇଲେ ଓ ଦେଖିଲେ ଦୀପା ଆଖିରେ ଲୁହ । ହଁ ସବୁଦିନେ ଏସବୁ ଦେଖି ଦେଖି ତାଙ୍କର ଦେହସୁହା ଭାବିଲେ ତା’ର କ’ଣ ଏ ଗର୍ଭକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଜଛା ନାହିଁ ନା କ’ଣ ? ତା’ର ଜଛା ଅନିଲ୍ଲାର ପଶ ହଁ ଉଠୁନି । ମୁଁ କହୁଛି ମାନେ ଗର୍ଭରେ କନ୍ୟାଭୃଣ ଥିଲେ ଗର୍ଭ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ବାଧ । ମୋର ଝିଅ ଦରକାର ନାହିଁ । ପୁଅଟିଏ ନଦେଇ ପାରିଲେ ଆମ କୂଳ ରକ୍ଷା ହେବ କେମିତି ? ଆମେ ପୁଣି ପାଣି ଟୋପେ ପାଇବୁ ନା ନାହିଁ ? ଏହିପରି ଅନେକ କିଛି ମାନେମନେ ଭାବି ଘର ଉତ୍ତରକୁ ପଶିଗଲେ ଶାଶୁ ବିନୋଦିନୀ ଦେବୀ ଓ ଶାୟ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯିବା ପାଇଁ ତାଗିଦକରି ଫେରିଆସିଲେ ନିଜ କୋଠରାକୁ ।

ଦୀପା ଭାବୁଛି । ଏଇ କାଲିପରି ଲାଗୁଛି ତାର ବାହାଘର । ବି. ଏ ପାସ କରୁକରୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରେ ବାପା ବାହା କରିଦେଲେ । ବାହାଘରକୁ ଆସି ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପୂର୍ବିଲା ହେଲେ ଏଇ ଶାଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ତା’ର ମା’ ହେବା ସ୍ଵପ୍ନ ଅଧାରେ ରହିଗଲା । ଦୁଇ ଦୁଇଥର ଗର୍ଭନଷ୍ଟ କରାଇଲେ କନ୍ୟାଭୃଣ ଅଛି ବୋଲି । ଯେତେ କାକୁତି ମିନତି ହେଲେ ମଧ୍ୟ କେହି ବି ତା’ କଥାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେନି । ଆଜି ସେଥିପାଇଁ ତା’ର ସ୍ବାମ୍ଭୁତାନୀ ଓ ପୁଣି ସେଥିରେ ତୃତୀୟ ଗର୍ଭ । ଏଥର ଯଦି କନ୍ୟାଭୃଣ ଥିବା ଗର୍ଭନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଶାଶୁ କେତେ ଗେହ୍ନେଇ ହୋଇ ଡାକୁଛନ୍ତି ।

କ’ଣ ଏବେ କରିବ ଦୀପା । ସ୍ବାମୀ ମଧ୍ୟ ଏସବୁ ବୁଝିବାକୁ ନାରାଜ । ଶାଶୁ ଯାହା କହିବେ ପରିବାରରେ ସମସ୍ତେ ତାହା ମାନିବାକୁ ବାଧ । ଘରେ ଅଶାନ୍ତି ନ ବଢାଇବା ପାଇଁ ସ୍ବାମୀ ସବୁକଥା ନୀରବରେ ସହିଯାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ଏହା ଯେ ଘୋର ଅନ୍ୟାୟ ଏକଥା କିପରି ଜଣେ ନାରୀ ହୋଇ ବି ବିନୋଦିନୀ ଦେବୀ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେ କଥା ସେ ହଁ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ବି ଭାବିବା ଦରକାର ତାଙ୍କର ବି ଦୁଇଟି ଝିଅ ଅଛନ୍ତି ଓ ବିବାହିତା ମଧ୍ୟ ।

ସବୁ ନୀରବତାର ଅନ୍ତ ଘଟାଇ ଶାଶୁ ବୋହୁକୁ ନେଇଗଲେ ଡାକ୍ତରଖାନା ଓ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହ ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶ କରିବା ପରେ ବୋହୁ ଦୀପା ପରାମର୍ଶକୁ ଗଲେ ସନ୍ତର୍ପଣରେ । ସେ ଯାହା ବି ହେଉ ଦୀପାର ଭାଗ୍ୟର ବି ଉଚ୍ଚକ ନିଷ୍ଠା । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମୁହଁରୁ କନ୍ୟାଭୃଣ ନଥବା ଜାଣି ଆଉ ଗର୍ଭନଷ୍ଟ ନକରାର ବୋହୁକୁ ବହେ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ଗେହ୍ନ କଲେ ବିନୋଦିନୀ ଦେବୀ ଓ ଖୁସି ଖୁସି ଘରକୁ ଫେରିଲେ । ଠାକୁରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୋଟି ପ୍ରଶାମ ଜଣାଇ ।

ସେବିନ ବିନୋଦିନୀ ଦେବୀଙ୍କ ଗୋଡ଼ ତଳେ ଲାଗୁନଥାଏ । କେତେ ଭଲଭଲ ଖାଇବା ସବୁ ନିଜ ହାତରେ ବନେଇଲେ ଓ ବଲେଇ

ବଲେଇ ଖୁଆଇଲେ ବୋହୁ ଦୀପାକୁ । ଘରେ ଆଜି ଭାରି ଆଦର । ଆରେ ପୁଅ ହେଉ ଅବା ଝିଅ ଗର୍ଭକଷ୍ଟ କ’ଣ କମ୍ କି ? ପୁନର୍ଜନ୍ମ କହିଲେ ଚଲେ । ରାତିରେ ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ଖାଇପିଇ ଶୋଇଲେ ।

ରାତିରେ ଦୀପା ଏକ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଲା । ସ୍ଵପ୍ନରେ ତା’ର ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଶିଶୁ ପୁତ୍ରଟି କହୁଛି, “ମାମା ତମେ ଆଜି କାହିଁକି ଡାକ୍ତରଖାନା ଯାଇଥିଲ ମୁଁ ଜାଣେ । ଦିଦିପରି ମୁଁ ଯଦି କନ୍ୟାଭୃଣ ହୋଇଥାନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ଜେଜେମାଆଙ୍କ କଥାରେ ଆଜି ମୋତେ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥାନ୍ତ । ନୁହଁ ମାମା । ମାମା ମୁଁ ତୁମ କଷ୍ଟ ବୁଝିପାରି ଠାକୁରଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲି ଯେ ମୋତେ ଯେପରି କନ୍ୟାଭୃଣ ନକରନ୍ତି ଓ ମୋ ମାମାଙ୍କୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ନ ହେଉ ବୋଲି । ସତ କହିଲ ମାମା ତୁମେ କ’ଣ ଦିଦିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇ ଖୁସିଥାନ୍ତ ? ତୁମେ କ’ଣ ରାତିଥିଲେ ଦିଦିକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିନଥାନ୍ତ ? ଆଜି ଦିଦି ଥିଲେ ମୁଁ ଆସିବା ପରେ ସେ ମୋ ହାତରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ବାହି ଦେଇଥାନ୍ତ । ମୋ ସହିତ ଖେଳିଥାନ୍ତ । ସ୍ଵଲ୍ପ ଯାଇଥାନ୍ତ । କେତେ ମଞ୍ଚ କରୁଥାନ୍ତ ଆମେ । ଏବେ ମୋ ହାତରେ ରାଷ୍ଟ୍ର କିଏ ବାନ୍ଧିବ ମାମା । ମୁଁ କାହା ସହିତ ଖେଳିବ । କୁହ ମାମା କୁହ । ତୁମ ନାରବତା ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି । ଆଜା ମାମା ତୁମପରି ଯଦି ସବୁ ମାମାମାନେ କନ୍ୟାଭୃଣ ନଷ୍ଟ କରିଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମୋ ପାଇଁ ବୋହୁଟିଏ ଖୋଜି ପାଇବତ ? ଜେଜେମା’ ପୁରୁଣାକାଳିଆ ଲୋକ । ତୁମେ ଓ ପାପା ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ତ ପାରିଥାନ୍ତ । ତୁମେ ଏସବୁ କିପରି ସହ୍ୟକଳ ମାମା ? ”

ଶିଶୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ କି ଉଭର ଦେବ ଦୀପା । ସେ ଆଜିର ନାରୀ । ବିଜ୍ଞାନର କଥା ସେ ଜାଣେ । ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଯେ ପୁରୁଷହଁ ଦାୟୀ ସେ କଥା ସେ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ନାରବ । ଶିଶୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବୁଝାଇବାକୁ ତା’ପାଖରେ ଭାଷାହଁ ନଥିଲା । ଯଦି ସମାଜରେ ନାରୀର ସୁରକ୍ଷା ନାହିଁନାରୀ ହୁଁଏ ଅପମାନିତା, ଲାଞ୍ଛତା ଯଦି ନାରୀ ନିଜେ ତା’ର ସୁରକ୍ଷା କରିପାରିବନି ତେବେ ଦୀପାପରି ଅନେକ ନାରୀ କନ୍ୟାଭୃଣ ହତ୍ୟାର ଭାଗିଦାର ଅବଶ୍ୟ ହେବେ ।

ନାରାର କେହି ଶତ୍ରୁ ନାହିଁ ବୋଲି ତାରନାମ ନାରା । ସେ ଆମ ପାଇଁ ଜନମୀ, ଭଗିନୀ, ଜାଯା ଓ କନ୍ୟା ରୂପରେ ଆଦରଣୀୟ । ଯଦି ତା’ର ସୁରକ୍ଷା ନାହିଁ ତେବେ ଦିନେ ନାରୀ ଶର ଲୋପ ପାଇଯିବ ଓ ନାରୀବିମା ଏ ପୃଥିବୀ ଯେ ମଣିଷ ସରା ହଜିଯିବ ଏଥରେ ତିଲେ ମାତ୍ର ସଦେହ ନାହିଁ ।

ହଠାତ୍ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଦୀପାର । ଆଜି ଡେରିରେ ଉଠିଛି ବୋଲି ଶାଶୁଙ୍କରୁ ଗାଳି ଖାଇବ ବୋଲି ଭାବିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନାତି ଆଶ୍ୟା ଶାଶୁ ଗେହ୍ନେଇ ବୋହୁକୁ ଶାୟ ଉଠିବାକୁ ଦେଇନଥିଲେ ।

ଏମ. ଆଇ. ଜି- ୧୭, ବିହିଏ କଲୋନୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ମୋ- ୯୪୩୭୪୩୭୪୧୦

ଶିଶୁ ଗୀତ

ଚିପିରି ଚିପିରି ମେଘ

ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ଭ୍ରିପାଠୀ (ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷକ)

(୧)

ଚିପିରି ଚିପିରି ମେଘ

ଘୋଡ଼ି ଘାଡ଼ି ହୋଇ ବାଘ ଶୋଇଅଛି
 ଭାଲୁ ଦେଖେଉଛି ବାଗ
 ଝଥଟ ଝଥଟ ଯାଆ
 ଭାଲୁ ଖାଇଦେବ ମହୁ ସବୁତକ
 ଦେଖୁଦେଲେ ମେଘ ବାଆ ।।

(୨)

ନଡ଼ାଇପର ଚାଳିଆ ଘର
 ଓଡ଼ିରୁ ଗଡ଼େ ପାଣି
 ଚିଣ ଚଦର ଉପରେ ପଡ଼ି
 ଶୁଭଇ ଚିଶିଚିଣି
 ନୁଆପଥର ଦେଖୁ
 ଝୁମୁରା ଆମ ଗୋଟେଇ ଆଣି
 ଲୁଚେଇ ଦିଏ ରଖୁ ।।

(୩)

ବରଷା ରାଣୀ
 ଓଡ଼ିଶା ରାଣୀ
 ଚିପିରି ଚିପି ଖସେ
 ବେଙ୍ଗଲୀ ରାଣୀ
 ଦେଖୁଲେ ପାଣି
 ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସେ
 ଝରିଆ ପୋକ ଉଡ଼େ
 ସାରୁଗଛ ମୂଳେ କଟର କଟର
 ପିଲାଏ ଯାଅନି ସାଡ଼େ ।।

କ୍ୟାପିଟାଲ ହାଇସ୍କୁଲ

ଭୂବନେଶ୍ୱର

ମୋ : ୯୭୭୭୦୩୫୭୭୮

ନାଆଁଟି ମୋର ଗଛ

ଯଜ୍ଞଦତ୍ତ ସାମନ୍ତରାୟ

ନାଆଁଟି ମୋର ଗଛ

ପର ଉପକାରେ ଲଗିଥାଏ ସଦା
 ଭାବେ ନାହିଁ ଅଗପଛ ।

ନାଆଁଟି ମୋର ଗଛ

ତୁମରି ଭଳି ମୋ ଜୀବନ ରହିଛି
 ନୁହେଁ ଏକଥାତି ମିଛ ।

ନାଆଁଟି ମୋର ଗଛ

ମୁଁ ନରହିଲେ ରହିବନି କିଛି
 ସବୁ ହେବ ମାଳପୋଛ ।

ନାଆଁଟି ମୋର ଗଛ

ଗଛ ପାଖେ ଗଛ ଲଗାଉ ଥାଅରେ
 ମଣ ନାହିଁ କେବେ ତୁଛ ।

ସମ୍ମାଦକ ‘ଗୁଞ୍ଜନ’
 କବିସୂର୍ଯ୍ୟନଗର, ଗଞ୍ଜାମପିନ୍ଦ- ୭୭୧୧୦୪

ମୋ : ୯୦୪୦୩୧୧୩୩୭

୧୭ ପୃଷ୍ଠାର ସ୍ଵ-ଡୋକୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର

2	7	1	4	6	5	9	8	3
5	4	8	9	2	3	1	6	7
9	6	3	7	8	1	2	4	5
7	5	6	2	4	8	3	1	9
3	8	2	5	1	9	6	7	4
4	1	9	3	7	6	8	5	2
1	2	5	6	3	7	4	9	8
8	3	7	1	9	4	5	2	6
6	9	4	8	5	2	7	3	1

|| ସକାଳ ବନ୍ଦନା ସଂଜପ୍ରାର୍ଥନା-୧୭ ||

ରମେଶ ମଙ୍ଗରାଜ

ଲୀଳାମୟ ତମେ ଲୀଳା ଲଗାଇଛି
ମନଟି ପାଗଳ ହେଉଛି
ମାୟା ସଂସାରରେ ପାର୍ଥବ ଚିତ୍ତରେ
ଦୁମକଥା ଭୁଲିଯାଉଛି ।

|| ୧୦ ||

ନିତି ଭାବୁଆଁ ମୋ' ଘରସଂସାର
ଧନଦିଲାତ ମୋହର
ଆପଣାର ସୁଖ ଚିତ୍ତକରି ମୁହଁ
ନିଜପାଇଁ କରେ ଜୁହାର
ସତ୍ୟପଥ ଛାଡ଼ି ମିଥ୍ୟାକୁ ଆବୋରି
ବନ୍ଧନରେ ଫଶିରହିଛି || ୧୧ ||

ଲୀଳାମୟ ତମେ

ପ୍ରଭୁ ଦୁମପାଖେ କରୁଛି ପ୍ରାର୍ଥନା
ସତ୍ୟପଥ ଦିଅ ବତାଇ
ନିଜ ଆଉ ପର ଏପରି ଭାବନା
ମୋ ମନରୁ ଦିଅ ହଟାଇ
ଏତିକି କାମନା କରିବେ ପୂରଣ
ଚରଣେ ଶରଣ ନେଉଛି || ୧୨ ||

ଲୀଳାମୟ ତମେ

କବି ଓ କବିତା ଭବନ
ମହୁଲ. ଅଞ୍ଜାରପଡ଼ା
ଶୋର୍ଦ୍ଧା- ୦୬୭୦୪୪
ମୋ- ୯୯୭୮୭୭୭୮୦

ନଈବଡ଼ି

ଡକ୍ଟର ବସନ୍ତ କିଶୋର ସାହୁ

'ନଈବଡ଼ିକୁ ଡାକିଲା କିଏ କେଉଁଠି ସିଏ ଥିଲା,
କାହିଁକି ଏବେ ହଠାତ ଆସି ଭସାଇ ସବୁ ନେଲା ?
ରାତି କି ଦିନ ମାନିଲା ନାହିଁ କେଉଁଠି ତାର ଘର',
ଜାଣିବା ପାଇଁ ପଚାରେ କୁନି ବଡ଼ ଭାଇକୁ ତାର ॥

ଟିକିଏ ଭାବି କହିଲେ ଭାଇ, 'ଶୁଣିବୁ ମୋର କଥା,
ମିଛରେ ଜମା ହଲାଇବୁନି ତୋହର ଟିକି ମଥା ।
ତୁହାକୁ ତୁହା ବରଷା ପାଣି ଆକାଶୁ ଗଲେ ଝରି,
ନଈପୋଖରୀ ଉଛୁଳୁଛି ଉଠେ ସେଇ ଜଳରେ ଭରି ॥

ଅଧୁକ ଜଳ ନଈରେ ହେଲେ ଆସଇ ନଈବଡ଼ି,
ଭସାଇ ନିଏ ଘର ଦୁଆର ଗଛବି ଯାଏ ପଢ଼ି ।
ପାଞ୍ଚ ସହର ମାନେନା ସିଏ ଦେଖାଇ ତାର ରୂପ,
ଏମିତି ଆସେ ନଈ ବଢ଼ିଟି ରଖେଇ ତାର ଛାପ ॥'

କୁସୁମୁର-୭୪୪୨୦୪,
ଭାୟା-ବାଲିଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ଜି-କଟକ
ମୋ : ୯୮୩୭୫୨୭୨୦୧

ବିଶ୍ୱ ବନ୍ଧୁତା ଦିବସ

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ପ୍ରଥମ ରବିବାରକୁ ବିଶ୍ୱ ବନ୍ଧୁତା ଦିବସ ଭାବେ
ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ୧୯୩୪ ମସିହାରେ ଆମେରିକା କଂଗ୍ରେସ
ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସମ୍ବାନରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଳନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି
ନେଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱମୁକ୍ତ ପରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସ,
ଘୃଣା ଓ ଶତ୍ରୁତା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦୂର କରିବା, କେବଳ ରାଷ୍ଟ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ନୁହେଁ, ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତାର ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକତା
ରହିଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେରିକା କଂଗ୍ରେସ ବିଶ୍ୱ ବନ୍ଧୁତା ଦିବସ ପାଳନ
ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା । ଓପରାରିକ ଘୋଷଣା ପରଠାରୁ ଅଗଷ୍ଟ ମାସର ପ୍ରଥମ
ରବିବାର ବନ୍ଧୁ ଓ ବନ୍ଧୁତା ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ବିଶ୍ୱରେ
ଅଞ୍ଜାତୀୟ ବନ୍ଧୁତା ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ।

ସ୍ବାଧୀନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ.....

ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଭାଗ୍ୟ ସହିତ ଭେଟ (TRYST WITH DESTINY)

ମୂଳ ଜଂରାଜୀ : ଜବାହାରଲାଲ୍ ନେହେରୁ

ଭାଷାତ୍ତର : ବିପିନ୍ ବିହାରୀ ମହାନ୍ତି

ବହୁବର୍ଷଧରି ଆମେ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଭାଗ୍ୟ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟିତ ଥିଲୁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ମୁହଁର୍ର ପହଞ୍ଚିଛି ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର ଶପଥ ନେଉଛୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନହେଲେବି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ।

ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରର ଏହି ବେଳାରେ, ଯେତେବେଳେ ସାରା ପୃଥିବୀ ନିର୍ମିତ, ଭାରତ ତା'ର ଜୀବନ ଓ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ ହେଉଛି । ଏହା ଏମିତି ଏକ ମୁହଁର୍ର ଯାହା କୃତି ଲଭିତାସରେ ଦେଖାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଘୁରାତନରୁ ନୃତନକୁ ପଦାର୍ପଣ କରୁ, ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଯୁଗର ଅବସାନ ଘଟେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଦମିତ ଗୋଟିଏ ଜାତିର ଆଶା ।

ସ୍ଵ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଲାଭକରେ ।

ଲଭିତାସର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରୁ ଭାରତ ତାର ଅନ୍ତରୀନ ଅନ୍ଦେଶଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏଇଛି ଏବଂ ଶତାବୀ ଶତାବୀ ଧରି ପଥ ଶୁଣ୍ୟ ହୋଇ ଝଞ୍ଜା, କଳହ, କୃତକାର୍ଯ୍ୟର ମହୋସ୍ବ ଏବଂ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଥାଦ ଭିତରେ ବୁଡ଼ିଗିଛି । ତଥାପି ଏହି ଯୌଭାଗ୍ୟ ଓ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ତା'ର ଅନ୍ଦେଶଣରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଯେଉଁ ଆର୍ଦର୍ଶମାନ ତାକୁ ଶକ୍ତି ବା ଦମ୍ଭ ଦେଇଥିଲା, ତାକୁ ସେ ଭୁଲିଯାଇନାହିଁ । ଆଜି ଆମେ ଆମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ତ ଆଣିଛୁ ଏବଂ ଭାରତ ତାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆବିଷ୍କାର କରିଛି । ଯେଉଁ କୃତିତ୍ଥ ପାଇଁ ଆମେ ଆଜି ଉସ୍ତବ ମୁଖର, ଏହା କେବଳ ତା'ର ଗୋଟିଏ ପାହାର, ବୃହତ୍ତର ବିଜୟ ଓ କୃତି ଯାହା ଆମକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି, ତାହା ସୁଯୋଗର ଏକ ଅନୁକୂଳ ସମୟ ମାତ୍ର । ଆମେ କ'ଣ ଏହି ସୁଯୋଗକୁ ଆପଣେଇବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସାହସୀ ଓ ବିଜ୍ଞ ନୋହୁଁ ? କି କୀଣ୍ୟ ପ୍ରତିକୂଳ ବା ପ୍ରତିଦ୍ୱଦ୍ଧ ମୂଳକ ଆହ୍ଵାନକୁ ସାମନା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ? ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରା ଓ କ୍ଷମତା କାର୍ଯ୍ୟଭାବ ନଦିଦିବ୍ୟ । ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ସାର୍ବଭୌମ ସ୍ବାଧୀନରାଷ୍ଟ୍ରର ସାର୍ବଭୌମ୍ୟ ଲୋକପ୍ରତିନିଧି ସଭା ଉପରେ ନ୍ୟଷ୍ଟ ରୁହେ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତାର ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଆମ ଶ୍ରମ ଦେଇ ବହୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ୍ୟ କରିଛୁ ଏବଂ ଏହିପ୍ରକାର ଦୁଃଖର ଆମ ହୃଦୟ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେଥିରୁ କିଛି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବେ ଆମର ଅଛି । ଏହାନୁହେଁ ସେ ଅତୀତ ଗତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହା ଆମର ଭବିଷ୍ୟତ, ଯାହା ଆମକୁ ତା' ଆଢ଼କୁ ଲଙ୍ଘିତ ଦେଉଛି ।

ଭବିଷ୍ୟତ ଆମ ପାଇଁ ଆରାମ କି ବିଶ୍ଵାମ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଏକ ନିରନ୍ତର ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆମେ ଆମର ଅଙ୍ଗୀକାରବନ୍ଦତାକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ, ଯାହା ଖୁବଶୀଘ୍ର କରିବାକୁ ହେବ, ଏମିତିକି ଆଜିଠୁ ଲାଗିବାକୁ ହେବ । ଭାରତର ସେବାକହିଲେ, ଲକ୍ଷଳକ୍ଷ ଯନ୍ତ୍ରଣାକ୍ଷିଷ, ପତ୍ରିତାମଙ୍କର ସେବା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଅଞ୍ଜତା, ରୋଗ ଏବଂ ସୁଯୋଗର ଅସମତା ଦୂରାକରଣ କରିବା । ଆମ ସମୟରେ ଏମାଟିର ମହାମାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି, ପ୍ରତିଟି ଆଖ୍ରି ପ୍ରତି ଅଶ୍ଵ ବିନ୍ଦୁକୁ ପୋଛିଦେବା; ଏଇଟା ଆମ ଆୟଭର ବାହାର ହୋଇପାରେ; କିନ୍ତୁ ଜାଣିବା କଥା ଯେ ଯେଯାଏଁ ଲୁହ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅଛି, ସେଯାଏଁ ଆମ କାମ ସରିନାହିଁ ବୋଲି ଭାବ ।

ଏଥପାଇଁ ଆମକୁ କଠିନ ଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହାହେଲେ ଯାଇଁ ଆମେ ଆମ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ସାକାର କରିପାରିବୁ । ଏସମ୍ବ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଭାରତର: ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ବପ୍ନେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜି ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵବାସୀ ଏମିତି ଏକ ଦୃଢ଼ବନ୍ଦନକର ଆବଶ୍ୟକେ, କେହି କାହାକୁ ଛାଡ଼ି ବଞ୍ଚିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶାନ୍ତି ପରି ମୁକ୍ତି ଅବିଭାଜ୍ୟ; ସେମିତି ବି ସମ୍ମନ୍ତି । ସେହିପରି ଏକ ଜଗତରେ ବାସ କରୁଥିବା ଦୂରବସ୍ତାକୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ପୃଥକ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଆମେ ଯିଏକି ଭାରତର ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି, ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁକୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସାହସର ସହିତ ଏ ଦୁଃସାହିତ୍ୟକ ପ୍ରତେଷାରେ ଆମ ସହିତ ହାତ ମିଳାନ୍ତୁ । ଏଇଟା ସାମାନ୍ୟ କଥାରେ ବିନାଶର କାରଣରେ ତର୍କ, ତକରାଳ, ନିଦା ବା ସମାଲୋଚନାର ବେଳ ନୁହେଁ । କାହାର ଅମଙ୍ଗଳ ଚିତ୍ରିବା ବା କାହାକୁ ଦୋଷାରୋପ କରିବାର ସମୟ ନୁହେଁ । ଆମେ ମୁକ୍ତ ଭାରତର ମହାତମା ଗଢ଼ିବାକୁ ଯାଉଛୁ ଯେଉଁଠିଠି ତା' ସନ୍ତାନମାନେ ବାସ କରିବେ ।

ନିର୍ଭାରିତ ଦିବସଟି ଆସିଗଲା : ଯେଉଁ ଦିନଟିକୁ ସମୟ ନିର୍ଭାରଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ଦୀର୍ଘଦିନର ନିଦ୍ରାକୁ ଭଙ୍ଗକରି ଭାରତ ପୁନର୍ବାର ତା' ଗୋଡ଼ରେ ଛିଡ଼ାହେଲା; ଏ ସଂଗ୍ରାମ ତାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ମୁକ୍ତି ଓ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦେଇଛି । ତଥାପି ଅତୀତ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଆମଠି ଲାଶ୍ର ରହିଛି ଏବଂ ଏଥୁପାଇଁ ଆମକୁ ବହୁମୂଳ୍ୟଦେଇ ଆମ ଅଙ୍ଗୀକାରବନ୍ଦତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । କଥାଟି ହେଲା ଆମ ଅତୀତ

ଏବଂ ସେହିରୁ ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ ନୂଆ ଲାଗିଥାଏ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ; ଏହି ଲାଗିଥାଏ ନେଇ ଆମେ ବଞ୍ଚିବୁ, କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ଏବଂ ଏହାକୁ ନେଇ ଅନ୍ୟମାନେ ଲେଖନୀ ଚାଳନା କରିବେ।

ଏହା ଆମ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶୌଭାଗ୍ୟର ମୁହଁର୍ରୁ: ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ସାରା ଏସିଆ ଓ ଜଗତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ। ଏକ ନୂତନ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅଭ୍ୟଦୟ ହୋଇଛି, ମୁକ୍ତିର ସୂର୍ଯ୍ୟ, ବିଶେଷକରି ପ୍ରାତ୍ୟ ଜଗତରେ : ଏକ ନୂତନ ଆଶା ଉଚ୍ଚି ମାରୁଛି, ବହୁ ଦିନର ଏକ ଅଭିଲକ୍ଷିତ ସ୍ଵପ୍ନ ସାକାର ହୋଇଛି। ଆଶାକରୁ ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅଷ୍ଟ ନହେଉ, ଏବଂ ଆମର ଆଶା ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ବା ପ୍ରତାରିତ ନକରୁ।

ଯଦିଓ ଆମ ଚାରିପଟେ ବାଦଳ ଘେରି ରହିଛି, ଆମେ ତା'ରି ଭିତରେ ଆନନ୍ଦରେ ମାତି ଉଠିଛୁ, ଆମର ଅନେକ ଲୋକ ଦୁଃଖାଭିଭୂତ ଏବଂ ଆମ ଚାରିପଟେ ବହୁ ଜନିଳ ସମସ୍ୟା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି : କିନ୍ତୁ ଏ କଥାଟି ସତ୍ୟ ଯେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଅନେକ ଦାୟିତ୍ବ ଓ ଜଞ୍ଜାଳ ମୁଣ୍ଡାଇ ଦିଏ; ଆମେ ଏହାକୁ ମୁକ୍ତ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଭାବେ ସମ୍ମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ।

ଆଜି ଏହି ଦିବସରେ ପ୍ରଥମେ ଆମର ସମସ୍ତ ଭାବନା ଏ ମୁକ୍ତ ସଂଗ୍ରାମର ସ୍ଵପତି, ଆମ ଜାତିର ପିତା, ଶାନ୍ତିଜା ଯିଏକି ଆମ ଅତୀତ ଭାରତର ଶକ୍ତିକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ସ୍ବାଧୀନତାର ବତୀଟିଏ ଜାଳି ଆମକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ଏ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଆଲୋକିତ କଲେ, ଆମେବି ବେଳେବେଳ ତାଙ୍କର ଅଯୋଗ୍ୟ ଅନୁଗାମୀ ପାଲଟି ଯାଉଛୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛୁ; କିନ୍ତୁ କେବଳ ଆମେ ନୁହେଁ, ଆମର ଆଗାମୀ ବଂଶଧର ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ମନେରଖିବେ ଓ ଭାରତର ଏହି ମହାନ ପୁତ୍ର ଯିଏକି ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ, ସାମର୍ଥ୍ୟ, ସାହାସ ଏବଂ ବିନୟତାର କେତେ ସୁନ୍ଦର, ତାଙ୍କୁ ଦୃଦ୍ୟରେ ଛାପିନେବେ । ଆମେ କେବେହେଲେ ମୁକ୍ତିର ସେ ମଶାଳକୁ ଲିଭିବାକୁ ଦେବୁନାହିଁ ଯେବେବେଢ଼ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପବନ ବହୁ, ଝଞ୍ଜା କି ଝଡ଼ ଆସୁପାଇଁ ।

ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିନ୍ତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସେହି ମୁକ୍ତ ସଂଗ୍ରାମର ଅଜଣା ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଓ ସୈନିକମାନଙ୍କପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ବିନା ପ୍ରଶଂସା ବା ପୁରୁଷାରରେ ଭାରତର ସେବା କରିବିଛି ଅଥବା ସହିଦ ହୋଇଛି ।

ଆମେମଧ ଆମାରୁ ବିଛିନ୍ନ ଥିବା ରାଜନୈତିକ ସାମା ବାହାରେ ଯେଉଁ ଭାଇ ଓ ଭଉଣାମାନେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଜିର ଏହି ସ୍ବାଧୀନତା ଦିବସରେ ଅଂଶାଦାର ହୋଇପାରୁନାହାନ୍ତି, ତାଙ୍କକଥା ଚିନ୍ତା କରୁଛୁ । ସେମାନେ ଆମର ଓ ସବୁଦିନ ଆମର ହୋଇଥିବେ ଯେତେଯାହା ହେଲେବି ଏବଂ ଆମେ ବି ସେମାନଙ୍କର ଶୌଭାଗ୍ୟ ଓ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ଅଂଶାଦାର ରହିଥିବୁ ।

ଭବିଷ୍ୟତ ଆମକୁ ସଂକେତ ଦେଲାଣି । ଆମେ ଆଗକୁ ମାଢ଼ିଚାଲିବା ତ ! ଏଥିକୁ କିପ୍ରକାର ପ୍ରୟାସ ଜାରିରଖିବାକୁ ହେବ ? ଭାରତର ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି, କୃଷକ ଓ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଓ ସୁଧିଆ ଆଣିବାରେ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଅଞ୍ଜତା ଓ ରୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରି ନିପାତ କରିବାର ଏକ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ, ଗଣତନ୍ତ୍ରିକ ଓ ପ୍ରଗତିଶାଳ ଦେଶ ଗଢ଼ିବାରେ ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ସୃଷ୍ଟିକରିବାରେ; ପ୍ରତିଚି ପୁରୁଷ ଏବଂ

ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ ତଥା ଜୀବନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆଣିବାରେ ଆମକୁ କିଛି କରିବାକୁ ହେବ ।

ଆମ ଆଗରେ କେତେ କଠିନ କାମ । ଯେଯାଏଁ ମୂଲ୍ୟଦେଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଆମେ ଆମର ଶପଥ ପାଲନ କରିନାହୁଁ, ଯେଯାଏଁ ଆମେ ଭାରତର ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଶା ଓ ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ପୂରଣ କରିନାହୁଁ, ସେ ଯାଏଁ ଆମ କାହାରିକୁ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ଆମେ ଏକ ବିରାଟ ଦେଶର ନାଗରିକ, ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସର ଅଗ୍ରସର: ଆମକୁ ସେହିପରି ଏକ ଉଚ୍ଚ ମହାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଯିଏ ଯୋଉ ଧର୍ମର ହେଉ, ସମାନ ଭାବରେ ଭାରତର ସନ୍ତାନ; ସମାନ ଅଧିକାର, ସୁଯୋଗ ଏବଂ ସ୍ବାଧିକାର ସହ ବଞ୍ଚିବୁ । ଆମେ କେବେହେଲେ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଏବଂ ସଂକୀର୍ତ୍ତ ମନୋଭାବକୁ ପ୍ରଶ୍ନ୍ୟ ଦେବୁନାହିଁ, କାରଣ କୌଣସି ଜାତି ସଂକୀର୍ତ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଥାଇ ମହାନ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରତିଚି ଦେଶ ଓ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ଆମେ ଆମର ଅଭିବାଦନ ପଠାଉଛୁ ଏବଂ ଶପଥ ନେଉଛୁ ଯେ ଶାନ୍ତି, ମୁକ୍ତି ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଆଣିବାରେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଜାରିରଖିବୁ ।

ଏବଂ ଭାରତପ୍ରତି, ଯିଏ ଆମର ମମତାମାୟୀ ମାତୃଭୂମି, ଯାହାକୁ ଏତେ ଭଲପାଇ, ଯିଏ ପ୍ରାଚୀନ, ଶାଶ୍ଵତ ଏବଂ ସଦା ନୂତନ, ଆମେ ତା' ପ୍ରତି ଆମର ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନମ୍ବ ପ୍ରଶାମ ଜଣାଉଛୁ ଏବଂ ତା' ସେବାରେ ପୁନର୍ବାର ଆମେମାନେ ନିଜକୁ ବନ୍ଧିତ ଓ ନିଯୋଜିତ କରୁଛୁ । ଜମହିନ୍ଦ୍ର ।

୧୯୪୭ ଅଗଷ୍ଟ ୧୪-୧୫ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହାର ଲାଲ ନେହେରୁ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସ୍ବାଧୀନତା ଦିବସରେ ଦେଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଟି ପରିବେଶନ କରିଥିଲେ । ଏହା ୧୫ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୪୭ ଦିନ ବିଭିନ୍ନ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଯଥା ‘ହିନ୍ଦୁମ୍ବାନ ଷାଣ୍ଟାର୍ଡ’, ‘ସେଚସମ୍ୟାନ’ ଇତ୍ୟାଦିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସ୍ବାଧୀନତାପ୍ରାୟୀର ୩୦ବର୍ଷ ପରେ ଏବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରାସଜିକତା କେତେବୂରୁ ଅଛି, ତାହା ଆମେ ବିଚାର କରିବାକଥା । ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରିୟ ଓ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଉଚ୍ଚମାନର କଲେ ଆମେ ଭାବି ପାରୁନ୍ତୁ ଯେ ସତରେ ଆମେ ସ୍ବାଧୀନତା ପାଇବୁ । ମୁଣ୍ଡିମେଯ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରାଜଦଣ୍ଡ । ସେ ପୁଣି ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ପାଲଟିଗଲାଣି । ସେଇମାନଙ୍କର ଏ ସ୍ବାଧୀନତା । ଶୋଷଣ ଚାଲିଛି । କୋଉ କଥାଟା ଦୂର ହୋଇଛି ଯେ, ବେକାରୀ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ରୋଗ, ପେଚକୁ ଦାନା, ଦେହକୁ କନା, ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିବାକୁ ବାସ.. ନା' ସଂକୀର୍ତ୍ତା, ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ, ଜାତିଆଣଭାବ... ! ଭାବୁଛୁ, ନେହେରୁଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ହେଲେ, ସେ ସ୍ଵପ୍ନର ଭାରତ ପାଇବାପାଇଁ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିମ୍ବ ଲୋଡ଼ା । ଆଉଜଣେ ଭିନ୍ନ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଏହାହିଁ ସତ୍ୟ ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ

ଓଡ଼ିଶା ଭାଷା ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ,
ବିପିନ ବିହାରୀ ପାଠାଗାର, ଜଟଣୀ
ମୋ : ୧୯୩୮୩୪୪୧୩୮

ଯୋଗୀରାଜ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

(ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ଉପଲକ୍ଷେ)

ପଦ୍ମନାଭ ସ୍ବାଇଁ

ଆମେ ଆମର ପ୍ରାଚୀନ ଲତିହାସ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ଭାରତୀୟ ସଭ୍ୟତା ଓ ସାଂକୁତିକ ମହାକାଶରେ ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଧଳତମ ନଷ୍ଟତ୍ଵ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ଯାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାରତୀୟ ଜନମାନସରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଭକ୍ତି, ସମାନ ଆଜି ବି ଅଭୂତ ରହିଛି । କୋଟି କୋଟି ଲୋକ ତ ତାଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରୀୟ ଅବତାର ବୋଲି ମାନିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ତେତେଯାୟୁଗର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀରାମ ଏବଂ ଦ୍ୱାପରଯୁଗର ଯୋଗୀରାଜ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ଏହି ଉତ୍ତମ ମହାନ୍ ଆୟା ନିଜନିଜ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରି ଉତ୍ସ ଆଦର୍ଶ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ଯାହା ଅଭୁଲନାୟ । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମହାନ୍ ସୁଧାରକ ମହର୍ଷ ଦୟାନଦ ସ୍ଵରତ୍ତିତ କାଳଜୟୀ-କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ସତ୍ୟାର୍ଥପ୍ରକାଶରେ ଏହି ଉତ୍ତମ ମହାପୁରୁଷଙ୍କର ଭୁରି-ଭୁରି ପ୍ରଶଂସା କରି ଉତ୍ସଙ୍କୁ ଆସ୍ତପୁରୁଷ ରୂପେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ସମ୍ବ୍ରଦ ବିଶ୍ଵରେ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ଉତ୍ସଙ୍କର ଜନ୍ମଦିବସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହର୍ଷଲୁହୁସର ସହ କୋଟି କୋଟି ଲୋକ ପାଳନ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀରାମ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସମକାଳୀନ କୌଣସି ବି ମହାପୁରୁଷଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ବା ଜନ୍ମୋସବ ପାଳନ ହୋଇଆସୁଥିବା ବିଶ୍ଵଲିହାସରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେନାହିଁ । ଆମର ପ୍ରାଚୀନ ଐତିହାସିକ ଗ୍ରନ୍ଥ ରାମାୟଣ ଓ ମହାଭାରତରେ ଏହି ଦୁଇ ମହାନ୍ ଆୟାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ-ଅନୁକରଣୀୟ ପ୍ରେରଣାପ୍ରଦ ଜୀବନୀ ଏହାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ ଉପସ୍ଥାପନ ହୋଇଛି ଯାହା ଆଜି ବି ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ଜୀବନଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନତିର ଚରମ ସୋପାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରେ ।

ଆଜି ଯୋଗୀରାଜ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ(ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ) ଉପଲକ୍ଷେ ଆମେ ତାଙ୍କର ଜୀବନକାଳରେ ଘଟିଥିବା କିଛି ଘଟଣା ଥଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟର ସାରାଂଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛୁ ଯାହା ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରମୁଖମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ।

ମହର୍ଷ ବେଦବ୍ୟାସ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ସମକାଳୀନ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ମହାନ୍ ଗ୍ରନ୍ଥ ମହାଭାରତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ପାଠକଗଣ ସ୍ଵଯଂ ବିରତ କରିବେ କି ବାଷ୍ପବିକରେ ଯୋଗେଶ୍ଵର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କଣ ଥିଲେ ? କିପରି ଥିଲେ ?

(୧) ତାଙ୍କର ସାର୍ବଜନିକ ଜୀବନର ପ୍ରାରମ୍ଭ ମଥୁରାର ଅତ୍ୟାରଣୀ ରାଜା କଂସ ଯେକି ଅନ୍ତରୁ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ ଭାଇ କୃଷ୍ଣ ଓ ବଲରାମଙ୍କୁ ଡକାଇ ମଲ୍ଲୁଯୁଦ୍ଧ କରାଇ ଯୋଜନାବନ୍ଧ ଭାବେ ହତ୍ୟା କରିବାର ପ୍ରୟାସରୁ

ହୋଇଥିଲା । ଯାହାର ପରିଶାମ ସ୍ଵରୂପ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଂସାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପତନ ଘଟିବା ସହ ବାଷ୍ପବିକ ଧର୍ମାମ୍ବା ଶାସକ ମହାରାଜା ଉତ୍ସବେନଙ୍କୁ ଶାସନାରୁତ କରାଇବା ଓ ତତ୍କାଳୀନ ଉତ୍ସବାତ ଦୁଃଖୀ ଜନତାଙ୍କ ଦୁଃଖ ହରଣ କରିବା ତଥା ନିଜକୁ ରାଜସିଂହାସନର ଲାଲସାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖିବା ।

(୨) ମଗଧରାଜ୍ୟର କୂର, ଅତ୍ୟାରଣୀ, ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିଷ୍ଟାରକାରୀ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଜା ଜରାସନ୍ଦକୁ ବିନା ଯୁଦ୍ଧରେ କୂଟନାଟି ବଳରେ ହତ୍ୟାକରି ତାର ପୁତ୍ର ସହଦେବଙ୍କୁ ମଗଧରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନାରୁତ କରିବା ।

(୩)ରାଜା ହୃପଦଙ୍କ ସୁଯୋଗ୍ୟା, ସୁଶିଳା, ବିଦୁଷୀ କନ୍ୟା ଦ୍ୱୋପଦୀଙ୍କ ସ୍ଵଯଂବରରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଣ୍ଡବଙ୍କୁ ବିଜୟୀ କରାଇ, ବୃଦ୍ଧିମତ୍ରା ପୂର୍ବକ ସୁନ୍ଦରୀଜିତ ଢଙ୍ଗରେ ମହାରାଜା ଯୁଧ୍ୟରଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରାଇବା ଏବଂ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ସହ ଦୃଢ଼ ମିତ୍ରତା ରଖିବା ।

(୪) ଭାଷ୍ମ, ମହର୍ଷ ବ୍ୟାସ ଏବଂ ମହାମ୍ବା ବିଦୁରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କୁରୁବଂଶର ଚିତ୍ତତାକୁ ଦୂରକରିବାର ପ୍ରୟାସ କରି ମହାରାଣୀ ଗାନ୍ଧାରୀ ଦ୍ୱାରା ପାଣ୍ଡୁ ପୁତ୍ରବନ୍ଧୁ ଦ୍ୱୋପଦୀଙ୍କର ମୁହଁ ଦେଖାରେ ବନର ଏକ ବିଶାଳ ଭୁଖଣ୍ଡ ପ୍ରାସ୍ତୁତ କରାଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରି ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ।

(୫) ସଭାରେ ଶିଶୁପାଳ ଅନେକ ଥର କଟୁବଚନ କହିଲେ ବି କ୍ଷମା କରିବା ଏବଂ ସେ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ଆହୁନ୍ କରିବାରୁ କ୍ଷାତ୍ରଧର୍ମ ରକ୍ଷାକରି ସୁଦର୍ଶନଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା ଶିରଛେଦନ କରିବା ।

(୬) ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ୧୨ ବର୍ଷ ବନବାସ ଏବଂ ଏକବର୍ଷ ଅଞ୍ଚାତବାସ ପରେ ରାଜା ବିରାଟଙ୍କ ସହ ସମନ୍ତ ସ୍ଵାପନ ସହ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ସହ ସମନ୍ତ ରଖି ଭାବି ଯୋଜନା ପୂର୍ବକ ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଦୂତ ହୋଇ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ସହ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରି ନାତି ପୂର୍ବକ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ସଂକଟରୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ହିଁ ନୁହେଁ ସମ୍ବ୍ରଦ ବିଶ୍ଵକୁ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟାସ କରିବା ।

(୭) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅତି ଚତୁର, ଦୂରଦର୍ଶୀ, ସୁଯୋଗ୍ୟ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ, ଶ୍ରେଷ୍ଠବୀର, ନାତି-ନିପୁଣ ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱରା ମହାନ୍ ଆସ୍ତପୁରୁଷ ଥିଲେ । ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିଲେ ବି ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧର ବିନାଶକ ବିଭାଗୀକାରୁ ରକ୍ଷାପାଇଁ ପରସ୍ପର ଶକ୍ତି ଆଲୋଚନା, ରାଜନାଟି, କୂଟନାଟି ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସରୁ କରିଥିଲେ ।

(୮) ଯୁଦ୍ଘର ପରିସ୍ଥିତି ଆସିବା ପରେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଘ ସ୍ଥଳରୁ ପଳାଯନ ଭାବନାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଯାହା ବେଦୋତ୍ତମା

(ଏବେ, କେବେ, କୋଉଠି- ୪୮)

ପୁତ୍ରନାର ପ୍ରେତ

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସାମନ୍ତରାୟ (ସତ୍ୟକଞ୍ଚ)

ଗଲାକାଳି କ୍ଷୀରବାଲା କ୍ଷୀର ଦେଇନଥୁଲା । ତାର କ'ଣ ହୋଇଥିଲା କେଜାଣି ? ଆଜି ଗଲାକାଳିର ଲିଟରେ ଓ ଆଜିର ଲିଟରେ ଏମିତି ଦୁଇ ଲିଟର କ୍ଷୀର ଦେଇଯାଇଥିବାର ଖବରଟା ପଡ଼ୀ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଦେଲେ । ଗୋଟିଏ ଦିନ କ୍ଷୀର ଦେଇନଥୁବାର ହିସାବରେ ଗୋଳମାଳ ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ହେତୁ, କ୍ଷାରବାଲା ତାହା ଆଜି ଭରଣା କରିଦେଇଛି । ପଡ଼ୀ ମଧ୍ୟ ଗଲାକାଳିର କ୍ଷୀରକୁ ଆଜି ପାଇଁ ଖୁସି ହୋଇ ରାତିକୁ ଚାଉଳକ୍ଷାରି କରିବେ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ସାରିଲେଣି । ଯିଲା ଦୁଇଜଣ କ୍ଷୀରର ବାସ୍ତାକୁ ମନେ ମନେ ହେଜୁଆଇପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନେ ବି ଖୁସି ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ମୁଁ ଏକ ଉନ୍ନି ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରକୃତିରେ ମଣିଷ ହେତୁ, ଏସବୁକୁ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁନି । ଅତ୍ୟବେ, ଆପଣମାନଙ୍କ ଗୋଚରାର୍ଥେ ମୋର ମର୍ମବେଦନା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି ।

ଏଇ କ୍ଷୀରଦିବାକୁ ନେଇ ଭାବନା ଲମ୍ବି ଚାଲିଲା । କାଳି ଯଦି କ୍ଷୀର ନଦେଲା ନାହିଁ, ଆଜି ତ ଦେଲା । ତେବେ ଭାବିବାର କଣ ଅଛି ? କିନ୍ତୁ ଭାବନା ବୋଲି ମାନୁନି । କୋଉ କାରଣ ପାଇଁ କ୍ଷୀରବାଲା କ୍ଷୀର ଦେଲାନି, ତାର ଅନେକ ସମ୍ବାଦ୍ୟ କାରଣ ଆପେ ଆପେ ମନକୁ ଆସିଗଲା । ତା' ଦେହ ଖରାପ ହେବାର ସିଏ ଆସି ପାରିଲାନି କିମ୍ବା ରାତିରେ ବାହୁରା ଫିଟି ଗାଇଟୁ ସବୁ କ୍ଷୀର ଖାଇଦେଲା ? ଗାଇ ପଥା ଛିଣ୍ଡେଇ ଗୁହାଳୁ କୁଆଡ଼େ ପଲେଇଯାଇଛି କିମ୍ବା ହୁରୁଡ଼ିଯାଇ ନାତ ପରେ ନାତ ମାରିବାରୁ ଗାଇ ଦୁହାଁ ହୋଇପାରିନି ? କ୍ଷୀର ୩୦କି ତଳେ ଥୋଉ ଥୋଉ ଗଢ଼ିପଡ଼ିଲା କିମ୍ବା ବିଲେଇ କି କୁକୁର କ୍ଷୀର ସବୁ ଖାଇଦେଲା ? ଆଉ ଏମିତିରେ ଅନେକ କାରଣ ବି ହୋଇଥାଇପାରେ । ଯାହାହେଉ, ଗଲାକାଳି କ୍ଷୀର ଦେଇପାରିନି ଓ ତାହା ଆଜି ଭରଣା କରିଛି ।

ସହଜେ ତ ପ୍ୟାକେଟ୍ କ୍ଷୀର ଖାଇ ପାଟି ଶିଖୁଆ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏଥକୁ ଦିନେ ନୀଳାୟର କହିଲା, ଏସବୁ କ୍ଷୀରରେ କୁଆଡ଼େ ଡିଟରଜେଷ୍ଣ, ମୁରିଆ, ଆଦି ଅନେକ କ୍ଷତିକାରକ ପରାର୍ଥ ମିଶୁଛି । ତେଣୁ ଦେଶୀ ଗାଇ କ୍ଷୀର ଖାଇବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲା । ପାଣି ହେଉ ପଛେ ଏହା ଯେ ନିଧତ୍ତକ କ୍ଷୀର ଏଥରେ ସଦେହ କରିବାର କିଛି ନାହିଁ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଲା । ହେଲେ ଦେଶୀକ୍ଷୀର ମିଲୁଛି କୁଆଡ଼ୁ ? ଆଜିର ଫଟାଫଟ ଓ ରେଡ଼ିମେଡ଼ ଯୁଗରେ ଗାଇଗୋରୁ ଜଂଜାଳରେ ପଶୁଛି କିଏ ? ତେବେ, ଅନେକ ଖୋଜାଖୋଜି ଓ ପଚରାପଚରି ପରେ ଏଇ କ୍ଷୀରବାଲାର ସନ୍ଧାନ

ମିଳିଲା । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ନାହିଁ କଲା । ତା' ଗାଇ ପଡ଼ିଆ ହୋଇଗଲାଣି । ଆଉ ବେଶି କ୍ଷୀର ଦେଉନି । ଅମୁକ ଅମୁକଙ୍କ ଘରେ କ୍ଷୀର ଦେଉଛି । ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଘରେ ଏତିକି ରଖୁଛି । କ୍ଷୀର ପାଇବ ନାହିଁ । ଆପଣ ଅନ୍ୟାଦେ ଦେଖନ୍ତୁ । ବହୁ ଖୁସାମତ, ତାର 'ନାହିଁ' ଓ ମୋର 'ହାଁ' ଭିତରେ, ଯାହାହେଉ ଶେଷରେ ସିଏ ରାଜି ହେଲା ଏବଂ ସେବେଠାରୁ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷେ ହେଲା ସିଏ କ୍ଷୀର ଦେଇଚାଲିଛି । ହେଲେ ମୋ ମନରେ କେବେ ବି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିନି ଯେ ବର୍ଷେ ତଳେ ପଡ଼ିଆ ହୋଇଯାଇଥିବା ଗାଇ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ କ୍ଷୀର ଦେଇଚାଲିଛି କେମିତି ?

ସେହି ନ୍ୟାୟରେ ସିଏ ଗଲାକାଳିର କ୍ଷୀରକୁ ଆଜି ଦେଲା କେମିତି ? ଗାଇ ଦିନକୁ ଦିନ ପଡ଼ିଆ ହେଉଛି । କ୍ଷାରର ପରିମାଣ ଦିନକୁ ଦିନ କମୁଥବ । ଯୋଉମାନଙ୍କ ଘରେ କ୍ଷୀର ଦେଉଥିଲା, ତାହା ତ ବନ ହୋଇନି । ଏତେ କ୍ଷାର ସିଏ ଆଶୁଷ୍ଟ କୋଉଠୁ ? ତା' ଗାଇ କ'ଣ ଅଧିକ କ୍ଷୀର ଦେଇଦେଲା ନା ସିଏ ଅଧିକା ପାଣି ମିଶାଇଦେଲା ? ଆମାରେ ଯେମିତି କ୍ଷୀର ଦେଇନଥିଲା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଘରେ ବି ତ ଦେଇନଥିବ ? ସେମାନଙ୍କୁ ତ ଆଜି ଦେଇଥିବ ? ତାହେଲେ, ଏତେ କ୍ଷୀର ସିଏ ଆଶିଲା କୁଆଡ଼ୁ ?

ମନେପଡ଼ିଲା କଥାଟିଏ । ଏଇ ଗଲା ଖରାଦିନର କଥା । ଫଳକୁ ଗ୍ରାଙ୍ଟି କଲାପରେ ଛାଣିବା ପାଇଁ ଗୋଟେ ବଡ଼ ଛଣାଜାଲି ଆଣିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଷେସନାରୀ ଦୋକାନକୁ ଯାଇଥିଲି । ଦୋକାନକୁ ମାଗିବାରୁ ସିଏ କହିଲା, ଆପଣ କ୍ଷୀର ବେପାର କେବେ ତୁ କଲେଣି ? କଣ ଗାଇ ରଖୁଛନ୍ତି ? କଥାଟା ବୁଝିପାରିଲିନି । ଛଣାଜାଲି ସହ କ୍ଷାର ବେପାରର କଣ ସମ୍ପର୍କ ତାହା ଅବୁଝା ରହିଲା । ଦୋକାନକୁ ପଚାରିଲି, ମାନେ ?

ଖୁବ୍ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ଦୋକାନଟି କହିଲା, ଆଜ୍ଞା ! କ୍ଷୀର ବେପାରାମାନେ ଏଇ ଛଣା ଜାଲି ନେଉଛନ୍ତି ତ ସେଇଥାରୁ ପଚାରିଲି । ଆପଣ ଖରାପ ଭାବିବେନି ।

ମୁଁ କହିଲି, ନା ଖରାପ ଭାବିବାର କଣ ଅଛି ! ତେବେ କ୍ଷୀର ବେପାରା ଏଇ ଜାଲି ନେଇ କଣ କରୁଛନ୍ତି ? କ'ଣ କ୍ଷୀର ଦୁହିଁ ସାରିଲାପରେ ତାକୁ ଛାନୁଛନ୍ତି ?

ସିଏ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ କହିଲା, ନାହିଁ ମା ! ବଜାରରେ ଯୋଉ କ୍ଷୀରଗୁଣ ମିଲୁଛି, ତାକୁ ପାଣିରେ ଗୋଲି ଗରମ କଲାପରେ ଏଇ ଜାଲିରେ

ଛାଣି ଶାକ୍ଷୀରରେ ମିଶେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କ୍ଷୀରର ପରିମାଣ ବଡ଼ିଲା ଓ ବହଳା ବି ହେଲା । ସେଇ ଖାର ଖାଇ ଗ୍ରାହକ ଖୁସି ଓ କ୍ଷୀରବାଲା ବି ଖୁସି । ଏମିତି ଅନେକ ଭେଜାଲ କ୍ଷୀର, ସହର କଥା କିଏ ପଚାରେ, ଗାଁ ଗହଳିରେ ବି ମିଳିଲାଣି ।

କ୍ଷୀର ! ଏକ ସ୍ଵର୍ଗକାତର ପଦାର୍ଥ ! ସ୍ଵର୍ଗକାତର ଏଇଥୁପାଇଁ ଯେ, ଏହା ସହ ଅପମିଶ୍ରଣ ଶଙ୍କା କାହିଁ କୋଉ ଆବାହମାନ କାଳରୁ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଗରିଛି । ଏମିତି କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ, ଯେଉଁ ସମୟରେ କ୍ଷୀରର ବିଶୁଦ୍ଧତା ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନ ନର୍ତ୍ତିଛି । ପୂରାଣ ଅନୁସାରେ କଂସ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଛଳକରି ମାରିବାପାଇଁ ପୁତ୍ରନାକୁ ପଠେଇଲା । ପୁତ୍ରନା କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମାରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କଲା । ନିଜକ୍ଷୀରରେ ବିଷ ମିଶାଇ ଅପମିଶ୍ରଣ କଲା । ସେହି କ୍ଷୀରକୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇ ନିଜେ ତ ମଳା, ହେଲେ ତାର ପ୍ରେତ ଏବେ ସୁନ୍ଦର ବୁଲୁଛି । ସିଏ ପ୍ରତି ବୁଦ୍ଧା କ୍ଷୀରରେ ବିଷ ମିଶେଇ ଚାଲିଛି । ପାଠକେ ! ଏଥକୁ ଚିକିଏ ନିଘା ରଖୁବ !

ବେଗୁନିଆ, ଜି- ଖୋରଧା
ମୋ- ୧୪୩୮୭୩୪୮୧୭

ପାଉଣା ଦୁଇଗୁଣ

ଅଧ୍ୟାପକ ଶିବ ପ୍ରସାଦ ପାଢ଼ୀ

ଏକଦା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଲବର୍ଟ ଆଇନ୍ଷାଇନ୍, ଏକ ଚେକଟିକୁ ବାରମ୍ବାର ଦେଖୁଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଲା । ତାଙ୍କରି ମୁହଁରୁ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ଚିତ୍ତ ପରିଲିଖିତ ହେଉଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ଏଉଳି କାହିଁକି ଚେକଟିକୁ ବାରମ୍ବାର ଦେଖୁବାର କାରଣ ପଚାରିବାରୁ କହିଲେ, ସେ ଆପେକ୍ଷିକ ତୁ ଉପରେ ପ୍ରବନ୍ଧଟି ଲେଖୁ ଏହି ଚେକ ପାଇଛନ୍ତି । ବିଲାତର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଏହି ଚେକଟି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ସେଥୁରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରା ଲିଖିତ ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗୀକାରର ମୂଲ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । ତାଙ୍କରି ପ୍ରବନ୍ଧଟି ଏପରି ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସଂସ୍ଥା ପାରିଶ୍ରମିକଟିକୁ ଦୁଇଗୁଣ କରିଥିଲେ । ଏଥରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେବାର କ’ଣ ଅଛି ? ଏହାର ଉରରେ ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ କହିଲେ, “ସେ ଜୀବନରେ ଅନେକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ପାଉଣ୍ଡ ପାଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେବି ଅଙ୍ଗୀକାର କରାଯାଇଥିବା ମୁଦ୍ରାରୁ ଅଧିକ ପାଇନାହାନ୍ତି ।” କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଦୁଇଗୁଣ ପାଉଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ସେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ।

ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ବର୍ଗଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ
ଖୋରଧା

ବିଦ୍ୟାଳୟ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରପୁଲ୍ କୁମାର ବେହେରା

ଉଲକଥା ଯିଏ ନିଜତି ଶିଖାଏ
ହୁଏ ଚିର ସୁରଣୀୟ,
ଉଲବାଟ ସେ ନିଜତି ଦେଖାଏ
ସେଇ ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟ ॥ ୧୦ ॥

ବୁଦ୍ଧି ଜ୍ଞାନ ଭରେ କଥାକୁ ମନରେ
ସାହସ ଶକତି ଦେଇ,
ପୋଛିଦେଇ ଲୁହ ଯେତେ ଡର ଭଯ
ଅନ୍ତରକୁ ଦୂରେ;
ସତ୍ୟପଥେ ସିଏ ଆଗକୁ ବଡ଼ାଏ...
ଦେବାକୁ ମୋ ପରିଚୟ ॥ ୧୧ ॥

ଗୁରୁଜୀ- ଗୁରୁମା’ ଚଳନ୍ତି ମଣିମା
ଶିକ୍ଷା ସଂଧାର ଦିଗରେ,
ସାଙ୍ଗସାଥୀ ମେଳ ଧୂଳିବାଳି ଖେଳ
ଅପାଶୋରା ହୃଦୟରେ;
ସକାଳ ବନ୍ଦନା ସନ୍ଧ୍ୟାର ପ୍ରାର୍ଥନା....
ଆଶେ ବିକାଶ ବିଜୟ ॥ ୧୨ ॥

ଆତ୍ମଟ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଵର୍ଗ ପରିବେଶ
ପୁରାକରେ ଅବଶୋଷ,
ପ୍ରତି ମୁହଁରୁକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ
ନିଜତି କରେ ଅଭ୍ୟାସ;
ନିଷ୍ଠା ଓ ସାଧନା ବି ଅର୍ଥ ଯାଏନା....
ପ୍ରଭୁ ପାଦେ ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ॥ ୧୩ ॥

ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ,
ଦଶେଇ ଶବର ସାହି ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ହଳଦିଆ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ମୋ: ୧୫୭୮୮୮୯୩୯୯୩୯

ପ୍ରାର୍ଥନାର ଭାଷା

ଡ. ରାଜକିଶୋର ପାତ୍ରୀ

ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ଆମେ ଅକିଂଚନ, ନଗଣ୍ୟ, ଶୁଦ୍ଧାତିକୁତ୍, ସାମାନ୍ୟ ଓ ଆଦୌ ଉଲ୍ଲେଖନ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ମହାକାଳ ସ୍ୱେତରେ ଆମେ ଅକ୍ଷୟକାର୍ତ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବା ଅସମ୍ଭବ ଲାଗେ । ଅବଶ୍ୟ ଆମର ଜୀବନଟି ବଡ଼ ଦୁର୍ଲଭ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ସେହି ଜୀବନକୁ ବଂଚିବା ବି ସଂଘର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପ୍ରତିଯୋଗିତାପୁଣ୍ୟ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଭୋଗବାଦୀ ପୃଥିବୀରେ ବାରଭୋଗ୍ୟ ବସୁନ୍ଧରା ନ୍ୟାୟ ଭିତରେ ଜଣେ ଦୁର୍ବଳ ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଚାରା କ'ଣ ! ସେ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଚିକିଟା କେଉଁଠୁ ପାଇବ ! ବରଂ ବଂଚିବାର କଳା କ'ଣ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଜୀବନଯାପନ କିପରି କରିବ ତାକୁ କିଏ କହିବ !

ହଁ ସିଏ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ, ଅନୁଭୂତିରୁ, ଶିକ୍ଷା, ସଂକ୍ଷାର, ଅଧ୍ୟନ, ଚିନ୍ତନ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରେରଣାରୁ ଗୋଟିଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଂଚିପାରେ । କାଟ ପାଇପାରେ । ସେତେବେଳେ କେହି ଶୁଣୁ ନଶୁଣୁ ସେ ଏକାଏକା ଚାଲିବାକୁ ସାହୁ କରିପାରିବ । ସେପରି ଗୋଟିଏ ପରିପକ୍ଷତା ଆସିବା ବି ପୁଲଭ ନୁହେଁ । କାରଣ ଆମ ମନକୁ, ବିଚାରକୁ, ଧର୍ମଧାରଣକୁ, ବିଧୁ ଅବିଧୁର ବିବେଚନକୁ, ଭାଷାକୁ, ଭାବକୁ ଓ ଚେତନାକୁ ଜନ୍ମରୁ ଆମ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥାଏ । ଏପରିକି ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ଏ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଆଗରୁ ଖଣ୍ଡା ଯାଇଥିବା ଛାଞ୍ଚରେ ଢାଳିହେଲ ଆମେ କ'ଣ ହେଇଯାଆନ୍ତି । ଗୁଲାରେ ଚାଲିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଭିତରେ ମୁକ୍ତମାର୍ଗ ପାଇଁ ଅନେକଣ କରିବାର ପରଂପରା ଆମର ନାହିଁ ।

ଏଇଠି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆମେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଉଦାହରଣ ଭାବରେ ନେଇପାରିବା । ପ୍ରାର୍ଥନା, ଶ୍ରୁତି, ଭଜନ, ଜଣାଣ, ନିବେଦନ, ମାଗୁଣୀ ଇତ୍ୟାଦି ସହ ଆମେ ପରିଚିତ । କୁହାଯାଏ ଏଥରେ ଆହ୍ଵାର ସ୍ଵର, ହୃଦୟର ଭାଷା ଫିଚିପଡ଼େ । ଜଣେ କେଉଁ ପରମ ପ୍ରତିଭାଙ୍କୁ ପାଖରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରି ତାଙ୍କ ସହ ଭାବାଳାପ କରେ । ଦୁଃଖ କହେ, ମନକଥା କହେ, ଆପରି ଅଭିଯୋଗ କରେ, ଅଳି ଅର୍ଦ୍ଧଳ କରେ, ଗାଳିଦିଏ, ଗୁଣଗାନ ବି କରେ । ତାଙ୍କ ମହିମାର ପ୍ରଶଂସାରେ ଶତପଥ୍ର ହୁଏ । ଏଣେ ନିଜକୁ ଅବୋଧ, ନିର୍ବୋଧ, ଦାନହାନ, ପାପୀ, ପାମର, ପତିତ, ମୂର୍ଖ କହି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜକୁ ଛୋଟ, ଆପାଂକ୍ରୟ ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଥାଏ । ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତମଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜର ନ୍ୟୁନତା ଓ ଶୁନ୍ମତାକୁ ଉଦୟୋକ୍ଷଣ କରେ । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଭାବଲୋକରେ ଦେଖିଲେ କଥାଟି ଠିକ୍‌ଠାକୁ ଲାଗେ । ବିନମ୍ରତା ଏଠି ଏପରି ସବୁ ଶରକୁ ଗୋଟେଇ ନେଇଆସେ ଓ ନିଜଠାରେ ଆଗୋପ କରେ । ପଣ୍ଡିତ, ସନ୍ତ, ସନ୍ତନ, କବି ନିଜକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପାମର କହିପାରେ ।

ଏଇ ବିନମ୍ର ବଚନ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ମହନୀୟତାକୁ କମ କରିଦିଏନା, ବରଂ ଆହୁରି ତେଜିଦିଏ ।

ହେଲେ ଏଇଠି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭାବନା ବି ଆମପରି କେତେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ । ସେ ଭାବିପାରେ ଯେଉଁ ଜୀବନ ଦୁର୍ଲଭ, ଯେଉଁ ଜୀବନ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତମଙ୍କ କରୁଣା ଓ ତାଙ୍କର ସଦା ସନ୍ନିହିତ ସେହି ଜୀବନ ଅଳୀକ ଓ ନଶ୍ଵର ହେଇଥିବାରୁ କ'ଣ ତୁଳ, ଅସାର, ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ଅର୍ଥହାନ ! ତାଙ୍କୁ ହେଯଜ୍ଞାନକରିବା କ'ଣ ଶୁଭ ପ୍ରୟୋଜନ ! ସେଥରେ କୁଆଡ଼େ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରମପିତା ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଶୁନ୍ମଗର କରିପାରିବେ ! ତାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର କିଛି ଭାଗୀଦାରିତା କି ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ କାହିଁକି ହେବେ ଅଭାଜନ ! କେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତ ସେହିକଥା କୁହାଯାଇଛି ।

ଆମେ ରାଜପୁତ୍ର । ଆମ ପିତା ରାଜାଧୂରାଜ । ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟକାର । ଆମେ ତେଣୁ ନିଜକୁ ଦୁର୍ବଳ ଭାବିବା କାହିଁକି ! ଆମ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସଟିଏ ଆମ ଭାଷାରେ ଏପରିକି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଭାଷାରେ ରହିବାରେ ଅପରାଧ କ'ଣ ! ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ସେହି ଭାବସମ୍ଭାର ରହିବା ତ ଦରକାର । ପିଲାଟି ନିଜକୁ ଅପାରଣ, ଅଯୋଗ୍ୟ, ନଜାବି ପ୍ରଥମରୁ ଭାବୁ ସେ କେତେ କ'ଣ କରିପାରିବ । ନିଜେ ଅସାଧାରଣ ହୋଇପାରିବ । ନିଜ ଭିତରେ ସେହି ଦିବ୍ୟଶକ୍ତିର ଅଗ୍ରିକଣା ଅଛି । ତାଙ୍କୁ ତେଜିଲେ ସିଏ ଦୀପ୍ତ ହେବ, ଉଦ୍ଧଳ ଓ ଆଲୋକିତ ହେବ । ଛୋଟ କଢ଼ି ଭିତରେ ଫୁଲର ଦିନଟିଏ ଅଛି । ସେଇ ଫୁଲରେ ଥିବା ମହକ, ମନ୍ତ୍ର, କୋଳମତା, ଶୌଦିର୍ୟ ସବୁକିଛି କଢ଼ିପରି ଶିଶୁଙ୍କ ଭିତରେ ଭରପୂର ଅଛି । ସିଏ କାହିଁକି ନିଜକୁ କମ ଭାବିବ ! ଆଉ ଆମେ ବଡ଼ମାନେ ପରମସଭାକର ତ ଅଂଶବିଶେଷ । ଆମ ଘଟ ଭିତରେ ସେହି ନାରାୟଣ ତ ବିରାଜିତ । ଆମେ ନର ହେଲେ ବି ନାରାୟଣ କି ନାରାୟଣଙ୍କର ପ୍ରତିଭୂତ । ଆମେ କାହିଁକି ନିଜକୁ ଦରିଦ୍ର ମନେକରିବା ! ଆମର ଜନ୍ମମାନେ ଆମର ଶକ୍ତିପରି । ସେଇ କର୍ମଲଦ୍ଵୀପମାନଙ୍କୁ ଆମେ କାମରେ ଲଗେଇଲେ କେତେ ଅସମ୍ଭବ ଲାଗୁଥିବା କାମ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ସହଜ ହେଇଯିବ ।

ଆମର ସମୟ, ଆମ ଜୀବନକାଳ ଯେତେ କମ ହେଉ । ସେହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସମୟରେ ଆମେ କିଛି ସ୍ଵରଣ୍ୟ କରିପାରିବା । ପରାକ୍ରିତ ଜୀବନରେ ଦେଖିଲେ କଥାଟି ଠିକ୍‌ଠାକୁ ଲାଗେ । ବିନମ୍ରତା ଏଠି ଏପରି ସବୁ ଶରକୁ ଗୋଟେଇ ନେଇଆସେ ଓ ନିଜଠାରେ ଆଗୋପ କରେ । ପଣ୍ଡିତ, ସନ୍ତ, ସନ୍ତନ, କବି ନିଜକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପାମର କହିପାରେ ।

କର୍ମଯୋଗର ଉପାସନାରେ ହଜିଗଲେ ପୂଜାପ୍ରାର୍ଥନା ପରି ସେହି କାମ ହିଁ ବାସି ଉଠିବ। ସେଥିରୁ ପୁଲଚନ୍ଦନର ବାସ୍ତବ ବାହାରିବ। ଆଡ଼ି ବିଶ୍ୱାସର ଶବ୍ଦ ଉଚାରିତ ହେବ। ତା' ଆମ ସମର୍ପିତ ଭାବନା କି ଭାଷାର ବିରୋଧୀ ହେବନାହିଁ। ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୂରନ ପରି ଲାଗିବ। ଆମେ ମୁଣ୍ଡ କୋଡ଼ି ହେଲେ ନିଜକୁ ଦୀନହୀନ କହି ରୋଦନ କରି ନିବେଦନ କରନ୍ତି। ଏବେ ଆମେ ପରମ ସତ୍ୟକରେ, ଶାନ୍ତିରେ, ସ୍ଵାଭାବିକ ସ୍ଵରରେ

ପରମ ପରାୟଣ ହେଲ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆହ୍ଵାନିତା ସହ ବିଶ୍ୱାସରେ, ଆନନ୍ଦରେ, ଆନ୍ତରିକତାରେ, ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ସଜଳ ଶବ୍ଦରେ ନୀରବରେ କଥାରାଷା କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ!

କୋତପୁର, ଯାଜପୁର,
ମୋ: ୯୯୩୭୫୫୧୫୭୭

ଆଜିର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଗୁରୁକୁଳ

ଲାଙ୍ଘ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରକାଶ ଦାସ

ପ୍ରାୟ ଦୁଇଶହ ବର୍ଷ ତଳେ ଲାଢ଼ ମାକଲେ ବ୍ରିଟେନରେ ଥିବା ନିଜ ମାଆଙ୍କୁ କଲିକତାରୁ ପତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ- ‘ମାଆ, ବ୍ରିଟିଶ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ କ୍ଲୋରିଜନ (ଲାଢ଼ କ୍ଲୋରିଜନ)ଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା କରି ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ ଭାରତକୁ ଜୟକରିବା ପାଇଁ ସେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମାଆ, ତୁମେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଯେଉଁଦିନ ତୁମ ପୁଅ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ଶିକ୍ଷାନାଟି ପ୍ରଶାସନ କଲା, ସେହିଦିନ ହିଁ ଭାରତ ଉପରେ ଆମର ବିଜୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା’। କହିବା ବାହୁନ୍ୟ ଯେ ଆଜି ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାନୀତିର ଆଧାରରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରାଯାଉଛି, ତାହା ଲାଢ଼ ମାକଲେଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନାଟି ଉପରେ ଆଧାରିତ। ମାକଲେଙ୍କ ଦୁଇତିଥି ବିଶ୍ୱଯରେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରାଯାଇଛି, ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମୂର୍ଖ, ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ପାରଳ ଓ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି।’ ବ୍ରିକ୍ଷିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାପଦାରୀ କରିଥିବା ଦେଶର କର୍ଣ୍ଣଧାରମାନେ ଆଜି ବିଶ୍ୱପ୍ରତିରାୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଛନ୍ତି। ସେଥିରୁ ଏକଥା ବିଜୟ ବିଶ୍ୱଯରେ ଯେଉଁ ଭରିଷ୍ୟତବାଣୀ ଶୁଣାଇଥିଲେ, ତାହା ସତ୍ୟ ହେଲା। ଏକଥା ବିଜ୍ଞାନକାରୀ କରିବାକଥା ଯେ, ‘ବିଦ୍ୟା’ ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ‘ଶିକ୍ଷା’ରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ପଦାର୍ଥବିଦ୍ୟା, ରସାୟନ ବିଦ୍ୟା, ନଷ୍ଟତ୍ଵ ବିଦ୍ୟା ଏଥିରୁ ‘ବିଦ୍ୟା’ ଥିଲେ। ‘ବିଦ୍ୟା’ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖରୁ ମିଳେ। ‘ଶିକ୍ଷା’ ନିଜ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂତ ଶକ୍ତିରୁ ଦିକଶିତ୍ତ ବିଦ୍ୟାର ଉପଯୋଗ କରିବା ‘ଶିକ୍ଷା’ ଥିଲେ। ‘ବିଦ୍ୟା’ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖରୁ ମିଳେ। ‘ଶିକ୍ଷା’ ନିଜ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂତ ଶକ୍ତିରୁ ଦିକଶିତ୍ତ ଘରେ ବାଳକ-ବାଲିକା ସାଧନା ଓ ଉପର ବାତାବରଣ ପାଥାନ୍ତି ନାହିଁ। ଅଭିଜ୍ଞ, ତପସ୍ଵୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖରେ ରହି ସେମାନେ ଉଭୟ ବିଦ୍ୟା ଓ ବ୍ରତ ଧାରଣ କରି ସଂସାର-ସାଗର ପାର ହୁଅନ୍ତି। ଏହାର ନାମ ଉତ୍ସାହୀନ ହେବା ବା ପାସ କରିବା।

ରାଜରକେଳା-୨

ଦୂରଭାଷ : ୮୮୫୫୦୪୪୪୮

ଘରଭଡ଼ା...

ତକ୍କୁ ପ୍ରମୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ରଶ୍ମିଙ୍କର ବୟସ ପ୍ରାୟ ୪୫ବର୍ଷ । ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁଅ ସୁଶାନ୍ତ । ଏବେ ସେ ମାଟ୍ରିକ୍ ପରାକ୍ଷା ଦେବ । ସରଳ ସ୍ଵଭାବର ପିଲାଟି । କାହା ସହ କେବେ କେମିତି ଚିକେ କଥା କଟାକଟି ହୋଇଛି ମାତ୍ର ଗଣ୍ଠଗୋଳ ନାହିଁ । ରଶ୍ମି ସବୁବେଳେ ତାକୁ ଭଲ ପାଏ । କେବେ କେମିତି ତାକୁ ସିନା ପାଟି ତୁଣ୍ଡ କରିଛି ମାତ୍ର କତା କଥା କହି ତାର ମନ ଦୁଃଖ କରିନି । ବଡ଼ ସୁଖରେ ତାଙ୍କର ପରିବାରଟି ଛିଲିଥାଏ । ମା ଆଉ ପୁଅ କେବେ ଦିନେ ବି ଅଳଗା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ରଶ୍ମିଙ୍କର ବେସରକାରୀ କଲେଜରେ ରଖିର । ଦରମା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଯାହା ପ୍ରାୟ ଦଶ ହଜାରରୁ କମ୍ । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଘର । ଆଗରୁ ଶଶ୍ଵର ଦୁଇମହିଳା ଘର କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତାହା ଭଡ଼ା ଲାଗେ । ଭଡ଼ାରେ ଦୁଇଟି ଛୋଟ ପରିବାର ରୁହୁଛି ।

ଭଡ଼ା ଲାଗିବା ପୂର୍ବର ଗୋଟିଏ କଥା । ଜଣେ ଭଡ଼ା ନେବା ପାଇଁ ଆସିଲେ । ଘର ଦେଖିଲେ । ରହିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରିମ ମାତ୍ର ଏକ ଶହ ଚଙ୍କା ଦେଲେ । କହିଲେ ‘ଆସନ୍ତା କାଲି ଆସି ରହିବୁ’ । ରହିଲିଗଲେ । ରହିଦିନ ହେଲାଣି ଫେରିଲେନି । ଶଶ୍ଵର ଆସି ପରିବିଲେ, ‘ମା ରଶ୍ମି ଘର ଭଡ଼ା ଦେଲୁ’ । ରଶ୍ମି ଉଭର ଥିଲା, ‘ବାପା, ଜଣେ ଶହେ ଚଙ୍କା ଆତଭାନ୍ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । କହିଲେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପରେ ଆସିବେ । ଆସି ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେଉଛି’ । ଶଶ୍ଵର ପରିବିଲେ, ‘ମା, ତାଙ୍କର ଚେଲିପୋନ ରଖିଲୁ ?’ ଉଭର ଆସିଲା, ‘ନା, ତୁ କେତେ ବୋକାଟିଏ ।’ ତେବେ ଅନ୍ୟକୁ ଭଡ଼ା ଦେଇ ଦେଉନ୍ତୁ ବୋଲି ଶଶ୍ଵର କହିଲେ । ରଶ୍ମି ଧୂର ସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ‘ବାପା ଏଇଟା କେମିତି ହେବ ସେ ତ ଆତଭାନ୍ ଦେଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି’ । ନିରୁଭର ଶଶ୍ଵର, ଫେରିଗଲେ ନିରବରେ । କେତେ ସରଳ ସ୍ଵଭାବର ମୋ ବୋହୁଚି, ଭାବିଲେ ହସିଲେ କହିଲେ, ‘ତୋର ସ୍ଵଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାନି’ ।

କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ସାତ ଦନି ମଧ୍ୟରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଆସିଲେ ଏବଂ ରହିଲେ । ଦୁଇଟି ଘର ଭଡ଼ା ଲାଗିଲା । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏତେ ବି ଶଷ୍ଟାରେ କେହି ଘରଭଡ଼ା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ତାହା ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ହଜାରରେ । ଉଭୟ ପରିବାର ସହ ଅତି ଭଲ ଭାବରେ ମିଶି କରି ସମସ୍ତେ ଚଲୁଥାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ରଶ୍ମି କଲେଜ ଯିବା ଆସିବା କରନ୍ତି ଭଡ଼ାରେ ଥିବା ଉତ୍ସବ୍ୟକ୍ତିକ ପର୍ଯ୍ୟାନେ ପୁଅ ସୁଶାନ୍ତର ଯନ୍ତ୍ର ନିଅନ୍ତି । ତାର ଭଲ ମଧ୍ୟ ବୁଝନ୍ତି । ସୁଶାନ୍ତ ସହ ଭଡ଼ାରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକ ପୁଅ ଖିଅମାନେ ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ଗଲେଣି । ସେମାନେ ରଶ୍ମିଙ୍କ ଘରେ ଫୋପଡ଼ା ପିଙ୍ଗା ବି କରନ୍ତି ଓ ଖେଳନ୍ତି । ଘରେ କାନ୍ତୁରେ ଗାର ବି ପକାନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ସୋପାରେ ପରିସ୍ରା ବି କରନ୍ତି । ଘରେ ବି ସୁଶାନ୍ତ ସହ ମାତରୋଳ କରନ୍ତି । ଥରେ ପୁଅକୁ କହିଲେ, ‘ଆରେ ସେ ପିଲାଙ୍କ ସହ ଏଠାରେ ଏତେ କାହିଁକି ଖେଳୁଛୁ । ସେମାନେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁ ମୋତେ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ତୁ କ’ଣ କରୁଛୁ । ଶେଷକୁ ତାଙ୍କର ମଇଲାବି

ମୁଁ ସପା କରୁଛି’ ସୁଶାନ୍ତର ଉଭର ଥିଲା, ‘ବୋଉ, ଆମର ଯଦି ଆଉ ପିଲା ଥାଆନ୍ତେ ତୁ କ’ଣ ଏମିତି କହିଥାନ୍ତୁ ? ଏମାନେ ଆମର ଭାଇ ଉଭରଣୀ ନୁହୁଣ୍ଟି କି ?’ ମା ରଶ୍ମିଙ୍କର ମୁହଁରେ ତାଲା ପଡ଼ିଯାଏ ।

ଏମିତି କିଛିଦିନ ଗଲା । ଆଉ ଦିନକର କଥା । ପୁଅର ଚିଉସନ ସାର ଚେଲିପୋନ କଲେ, ମାତାମ, ଗୋଟିଏ କଥା କହିବି, ମୋର କଥା ରଖିବେ.... ମୋର ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଚଙ୍କା ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ଅତି ଜରୁଗା । ଦେଇ ପାରିବେ କି ? ପୁଅ ପରିବିଲା, ‘ମାମା ସାର କ’ଣ ଚଙ୍କା ଧାର ମାଗୁଥିଲେ କି ?’ ‘ହଁ’ କହିଲେ ରଶ୍ମି । ଦେଉନ୍ତୁ ସାର ଅସୁବିଧାରେ ଅଛନ୍ତି । ମୋତେ କହୁଥିଲେ ମାଗିବାକୁ । ମୁଁ କହିଲି ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ । ଦେଇ ଦେବୁ ମାମା । ଅସୁବିଧାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଧର୍ମ ବୋଲି କହୁଥିଲୁ । ତୋର ତ ଦରମା ବଢ଼ିଲାଣି । ଆଗରୁ ଦଶ ହଜାର ପାଉଥିଲୁ, ଏବେ ରହିଲିଶରୁ ପଚାଶ ହଜାର ପାଇଲୁଣି । ଚିତା କାହିଁ କରୁଛୁ ? ରଶ୍ମି ହସିଲେ । ପୁଅ ହାତରେ ଖବର ଦେଲେ, ଆସନ୍ତା କାଲି ସାରଙ୍କୁ କହିବୁ ଚଙ୍କା ମେଇଯିବାକୁ ।

ଦିନେ ରବିବାର ଉଭୟ ଭଡ଼ାଥିବା ଉତ୍ସବ୍ୟକ୍ତିକୁ ରଶ୍ମି ଡାକିଲେ । ସମୟ ସକାଳ ନଅଗା । ଉଭୟଙ୍କୁ ବସାଇ ରା ଦେଇ ଚିକେ ଭଲ ମଧ୍ୟ ପରିବିକି କହିଲେ, ‘ଘରଭଡ଼ା ସମ୍ପର୍କରେ ଚିକେ କହିବି । ଆପଣମାନେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମୋ ପାଖରେ ରହିଲେଣି । ଯାହା କିଛି ଅସୁବିଧା ଅଛି କୁହନ୍ତୁ’ । ସେମାନେ ଉଭର ଦେଲେନି । ଅସୁବିଧା ପ୍ରାୟ ନାହିଁ । ଘରଭଡ଼ା ଭାଇକାର ଏହା ଏକ ସୂଚନା ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ନୁହେତ ? ଏମିତି ଅନେକ କଥା ଭାବିଲେ ଘର ଛାତିବାକୁ କହିବେ ବୋଲି ବି ଅନୁମାନ କଲେଣି । ଏପରି ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ଭାବିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମୟ ପରେ ରଶ୍ମି ମାତାମ କହିଲେ, ‘ଆପଣମାନେ ଯେବେ ଫହୁଚାର ଭଡ଼ା ଦିଅନ୍ତି ମତେ ଭାରି କଷ ଲାଗେ । ମୋର ଜଙ୍ଗ ହୁଏ କମାଇବାକୁ । ମାତ୍ର ପରିପୁଣିତିର ରହିବେ କମାଇ ପାରିନି । ଏବେ ମୋର ଦରମା ବଢ଼ିଯାଇଛି । ଆପଣମାନେ ମୋତେ ଏହି ମାସରୁ ୪୦୦ ଚଙ୍କା କମାଇ ଘର ଭଡ଼ା ଦେବେ ।’ ଭଡ଼ାରେ ଥିବା ଜଣେ ମାତାମ ହସି ହସି କହିଲେ, ‘ମାତାମ, ଘର ଭଡ଼ା ଯଦି କମାଉଛନ୍ତି ତେବେ ପୂରା ଛାତି ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ? ଆମେ ଏଠାରୁ ଆଉ କୁଆଡ଼େ ଯିବୁନି । ଭାବିଥିଲୁ କ’ଣ ଆପଣ କଲେ କ’ଣ ?’ ଉଭର ଦେଲେ ରଶ୍ମି, ‘ମୋର ଦରମା ଯେବେ ବଢ଼ିବେ ଅନୁପାତରେ ଘର ଭଡ଼ା କମିବା’ ।

ସମସ୍ତେ ଗଲା ପରେ ରଶ୍ମି ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ । ବିଛଣାରେ ପଡ଼ି ଦୁଇଗୋପା ଲୁହ ଗଢାଇଲେ । ଆଉ ନିଜକୁ ନିଜେ ସମ୍ବଲିନେଇ ପୁଅକୁ ଦେଖି ଡାକିଲେ, ଆଉ ଛାତିରେ ରହିପରି କହିଲେ, ‘ସତରେ ମୋ ଧନ, ଜୀବନରେ ଭଲ ମଣିଷଟିଏ ହେବ ତ । କୌଣସି ନିଦା ଅପମାନ ଆଣିବନି ତ, ତାର ଛକ୍କିର ବାକିର ନହେଉ କିନ୍ତୁ ଆଜିର ଦୁନିଆରେ ଏକ ସୁନାପିଲା ହୋଇ ମୋ ଆଖି ଆଗରେ ବୁଲୁଥାଉ ।’

ମୋ-୯୪୩୭୭୧୯୧୭୫୫

ଷ୍ଟୋକ୍ ? ହାତରେ ସମୟ ମାତ୍ର ତିନିଘଣ୍ଠା

ଡକ୍ଟର ମୁରାରିମୋହନ ଦାଶ

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି, ହୃଦୟାତ ଓ ମଣ୍ଡିଷାଘାତ ହଠାତ୍ ହେଲେ ହାତରେ ମାତ୍ର ତିନିଘଣ୍ଠା ସମୟ ଥାଏ ? ସେଇ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଦୁଇଟିଯାକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁହାର ପାଖାପାଖୁ ସମାନ । ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଏ ବିଷୟରେ ଡାକ୍ତର କେ । ହରିପ୍ରସାଦଙ୍କ ମତମାତ । ଡାକ୍ତର ହରିପ୍ରସାଦ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଭାପତି ହସପିଟାଲ ଡିଭିଜନ, ଆପୋଲ ହସପିଟାଲ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେତ ।

ମଣ୍ଡିଷ ସଂହାତ କାହାକୁ କହନ୍ତି ?

ମଣ୍ଡିଷ ସଂହାତ ବା ଷ୍ଟୋକ୍ରେ ମଣ୍ଡିଷର କୌଣସି ଏକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ରକ୍ତ ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ / ହ୍ରାସପାଏ / ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟିତୁମ୍ଭୁରୁଷ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା କୋଷିକାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରାୟ ଓ ପୋଷଣ ଯାଇପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ କୋଷିକାମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁଗଟେ । କ୍ଷଣିକ ଅରକ୍ତା (Ischemic attack) ଆୟାତରେ କୌଣସି ଏକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ସାମନ୍ତିକ ଭାବେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟିକରେ । କିନ୍ତୁ କିଛି ସମୟ ପରେତରା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ । ଇଶ୍ରେମିକ ଷ୍ଟୋକ୍ରେ ରକ୍ତବାହନାଳୀ ସବୁ ହୋଇଯାଏ ବା ଅବରୋଧ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ରକ୍ତ ଯୋଗାଣ ହ୍ରାସପାଏ ବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ଶାୟ ଚିକିତ୍ସା ନକଳେ କୌଣସି ଏକ ଅଙ୍ଗ ଅଚଳ ହୋଇଯାଏ । ହିମୋରାଜିକ ଷ୍ଟୋକ୍ରେ ମଣ୍ଡିଷର ରକ୍ତବାହନାଳୀ ଫାଟିଯାଇ

ରକ୍ତସ୍ଵାବ ହୁଏ । ଇଶ୍ରେମିକ ଷ୍ଟୋକ୍ରେ ଓ ହିମୋରାଜିକ ଷ୍ଟୋକ୍ରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ସିଟି ଝାନ୍ ଓ ଏମ.ଆର.ଆଇ ର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଏ ।

ଲକ୍ଷଣ :

ରୋଗୀଠରେ ଅସ୍ପତା ଦେଖାଯାଏ, ମୁଣ୍ଡ ବଥାଏ, ବାନ୍ଧିତୁମ୍ଭୁରୁଷ ଓ ଚେତା ଯାଉଥାଏ, ଆସୁଥାଏ । ମୁହଁର ଗୋଟିଏ ପାଖ ବା ଶରୀରର ଗୋଟିଏ ପାଖ ବଧୁରା ଲାଗେ (ଅନୁଭୂତି ଶୂନ୍ୟ), ଦେଖିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୁଏ, ହାତଗୋଡ଼ (ଗୋଟିଏ ପାଖ)ରେ ଚଳନ ଶକ୍ତିର ଅଭାବ ଦେଖାଯାଏ ।

ଷ୍ଟୋକ୍ କାହିଁକି ହୁଏ ?

ଶରୀରରେ ରକ୍ତଚାପ ବେଶୀ ରହିଲେ, ଡାଇବେଟିସ ଥିଲେ, ଲିପିଡ଼ ପ୍ରୋଫାଇଲରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲେ, ଧୂମପାନ କଲେ ଓ ମନରେ ଉଦ୍ବେଗ ରହିଲେ ଷ୍ଟୋକ୍ ହୋଇଥାଏ । ଆମକୁ ଆଗରୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ଭାରତୀୟମାନେ ଉଚ୍ଚରକ୍ତଚାପ, ଡାଇବେଟିସ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ କୋଲେଷ୍ଟ୍ରେରଲ୍ ଓ ଉଚ୍ଚ ଗ୍ରାଇଭିସେରାଇଡ୍ ପ୍ରବଶ । ଠିକଣା ସମୟରେ ଷ୍ଟୋକ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ଚିକିତ୍ସା କଲେ ରୋଗୀ ବିକଳାଙ୍ଗ ହୋଇନଥାଏ ଓ ସେ ସାଧାରଣ ଜାବନ୍ୟାପନ କରିଥାଏ । ଷ୍ଟୋକ୍ ଭୁଲନାରେ ରୋଗୀର ଲକ୍ଷଣରୁ ହୃଦୟାତ ସହଜରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରେ ।

ଷ୍ଟୋକ୍କୁ ଚିକିତ୍ସାକମାନେ ‘ମେଡିକାଲ ଇମରଜେନ୍ସି’ ବୋଲି କହନ୍ତି । କାରଣ ଏହା ହଠାତ୍ କୌଣସି ସ୍ଵର୍ଗନା ନଦେଇ ଆସିଥାଏ । ଠିକ୍ ସମୟରେ ଏହାର ଚିକିତ୍ସା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏମ. ଆର. ଆଇ. (MRI) ଓ ସି.ଟି.ଏକ୍ସାନ୍ ଦ୍ୱାରା କେଉଁଠି ଓ କିପ୍ରକାର ଷ୍ଟୋକ୍ ହୋଇଛି ତାହା ଜଣାଯାଏ ।

ଷ୍ଟୋକ୍ର ଚିକିତ୍ସା

ଷ୍ଟୋକ୍ର ଚିକିତ୍ସା ତା’ର ପ୍ରକାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । କ୍ଷଣିକ ଷ୍ଟୋକ୍ରେ ରକ୍ତଜମାଟକୁ ତରଳାଇଲା ଭଳି ଔଷଧ ଦିଆଯାଏ । ଫଳରେ ରକ୍ତନାଳୀ ଅବରୋଧ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଔଷଧର ନାମ ହେଲା ଟିଏସ୍ ପ୍ଲେଜମିନୋଜେନ୍ ଆକ୍ରିଟେର (Tissue Plasminogen Activator- TPA) ରକ୍ତନାଳୀରେ କାଥେଟର ପୂରାଇ (Cathetor) ଜମାକୁ ନଷ୍ଟ କରାଯାଏ ।

ହିମୋରାଜିକ୍ (Aaemorrhagic) ଷ୍ଟ୍ରୋକରେ ରକ୍ତମାଳୀରୁ ରକ୍ତ ଲିକ୍ ହୋଇ ପାଖରେ ଥିବା ମଣ୍ଡିଷ କୋଣିକାଗୁଡ଼ିକ ଫୁଲିଯାଇଥାଏ (Swelling) । ଏହା ଉଚ୍ଚରକ୍ତରାପ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ । ଔଷଧ କାମ ନକଲେ ଶଳ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ସାହାଯ୍ୟରେ ରକ୍ତମାଳାକୁ ବାହାର କରାଯାଏ ।

ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ହେବା ଫଳରେ ରୋଗୀ ବିକଳାଙ୍ଗ ହୋଇପାରେ । ସେ ଚାଲିପାରେ ନାହିଁ, କଥା କହିପାରେ ନାହିଁ, ଖାତା ପରିସ୍ଥା ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରେ ନାହିଁ । ରୋଗାକୁ ରାତିରେ ନିଦ ହୁଏନାହିଁ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଉପଦେଶ ହେଲା, ଉଚ୍ଚରକ୍ତରାପ, କୋଲେଷ୍ଟ୍ରେଲା ଓ ଗ୍ରାଇପ୍ଲିସେରାଇଡ଼ର ମାତ୍ରା ରକ୍ତରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରତିରେ ରଖନ୍ତୁ ଓ ଡାଇବେଟିସ୍ ଥିଲେ ଚିକିତ୍ସା କରାନ୍ତୁ ।

ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ବିଶ୍ୟରେ କେତେକ ଜାଣିବା କଥା:

୧. ଭାରତରେ ୧୦୦୦ ଲୋକରେ ୩-୪ ଜଣଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ହୋଇଥାଏ ।
୨. ପୂରୁଷମାନେ ମହିଳାଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଅଧିକ ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ପ୍ରବଣି ।
୩. ମୃତ୍ୟୁହାର ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ରେ ପ୍ରାୟ ୧୩ ପ୍ରତିଶତ । ଏହା ପାଖାପାଖ ହୃଦୟାତରେ ମୃତ୍ୟୁହାର (୧୪ ପ୍ରତିଶତ) ସହିତ ସମାନ ।
୪. ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ଯୁବଜମାନଙ୍କୁ (୪୫ ବର୍ଷରୁ କମ) ହୋଇଥାଏ ।
୫. ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ଯୋଗୁଁରୋଗୀ ଉପରେ ବୋଝ ଅଧିକ ପଡ଼େ । ଏହା ରୋଗୀପାଇଁ ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟିକରେ ।
୬. ପିଲାମାନଙ୍କ ଠାରେ ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ପ୍ରାୟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଯଦି ଦେଖାଯାଏ ତାହା ସଂକ୍ରମଣ, ରକ୍ତ ଜମାଗ ବାନ୍ଧିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଶ୍ଵର୍ଜନା ଏବଂ ତୁଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ରକ୍ତମାଳୀ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ ।

ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ର ଜାଣିବେ କିପରି ?

- ୦ ହସିଲାବେଳେ ମୁହଁର ଗୋଟିଏ ପାଖ ଅନ୍ୟପାଖ ସହିତ ଭାରତସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିପାରେ ନାହିଁ ।
- ୦ ଗୋଟିଏ ହାତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ହୁଏନାହିଁ, ଶକ୍ତି ଲୋପପାଏ ।
- ୦ ରୋଗୀ ଖନେଇ ଖନେଇ କଥା କହେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଦେଲେ ରୋଗୀକୁ ପାଖରେ ଥିବା ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଦୁରୁତ୍ୱ ସ୍ଥାନାତ୍ମର କରିବା ଉଚିତ । ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଦେବାର ତିନିମଞ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ରୋଗୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚ ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ କରିବା ବିଧେୟ ।

ଲୋକପ୍ରିୟ ବିଜ୍ଞାନ ସଂଚାରକ
ଜୀ/ଏଲ୍ - ୧, ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍.ନଗର,
ଭୁବନେଶ୍ୱର- ୭୫୧୦୦୭
ମୋ- ୯୪୩୭୧୧୦୭୧୪

ଲାଇଫ୍‌ଲାଇନ୍ ଏକ୍ସପ୍ସ

ଜଗନ୍ନାଥ ମୁଦ୍ଦୁଳି

ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ରେଲ ଚିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତର “ଲାଇଫ୍‌ଲାଇନ୍ ଏକ୍ସପ୍ସ” ବା “ଜାବନରେଖା ଏକ୍ସପ୍ସ” ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଥମ । ଭାରତୀୟ ରେଲବିଭାଗ ଓ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟମନ୍ଦ୍ରାଳୟର ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ଏହି ସେବା ବର୍ତ୍ତମାନ ୨୭ ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଛି ।

୧୯୯୧ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୧୭ ତାରିଖରେ ମାତ୍ର ନାଟି ବରିକୁ ନେଇ “ଇମପ୍ୟାକ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମିଆ ପାଉଣ୍ଡେସନ୍” ନାମକ ସଂସ୍ଥା “ଲାଇଫ୍‌ଲାଇନ୍ ଏକ୍ସପ୍ସ” ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ରେଲ ଚିକିତ୍ସାକ୍ଷେତ୍ର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଇମପ୍ୟାକ୍ୟ ସ୍କୁଲେ ନାମକ ସଂସ୍ଥା ସହାୟତା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାର ବରିଷ୍ଟଙ୍କୁ ୪କୁ ଚାହିଁ ପାଇଥିଲା । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଅଞ୍ଚଳ ତଥା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଯୋଗାଇବା ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏହି ଏକ୍ସପ୍ସରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମିଳନୀ କଷ, ତିନୋଟି ଅପରେସନ ଥିଏଟର, ପରାକ୍ଷଣ କଷ, ଚକ୍ର, ଦାତା, ଗଳା, ସୀରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ବିଭାଗ । ଔଷଧାଳୟ ତଥା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯନ୍ତ୍ରପାତ୍ରିର ସୁରିଧା ରହିଛି । ପ୍ରତିଦିନ ୩୦ଜଣ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀମାନେ ବିନା ଦରମାରେ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଇଦିଅନ୍ତି । ଏ ପାବତ ଏହି ଏକ୍ସପ୍ସରେ ଦୁଇଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଡାକ୍ତର ଓ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀ ୧୮୦ରୁ ଅଧିକ ସ୍ବାନରେ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଯୋଗାଇଦେଇଛନ୍ତି ।

୨୦୧୭ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୮ ତାରିଖରେ ଭାରତର ମାନ୍ୟବର ରେଲମଞ୍ଚ, ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ମିଳିତ ଭାବରେ ମୁତ୍ତନ କରି ୨୮ ବିଧି ସଂଯୋଗକରଣର ଶୁଭ ଉଦ୍ୟମାନ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ କ୍ୟାନସର ଓ ପରିବାର ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଭାରତର ଏତଳି ପଦକ୍ଷେପ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ “ମ୍ୟାଜିକ୍ ଟ୍ରେନ୍ ଅପ୍ ଲକ୍ଷ୍ମିଆ” ନାମରେ ଜନପ୍ରିୟ ।

ଗାନ୍ଧୀନଗର

ଜଟଣୀ- ୭୫୨୦୪୦

ହାରନିଆ

ଡା ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ
ଏମ.ବି.ବି.ଏସ.ଏମ.ଏସ

ଏହା କ'ଣ ?

ଯଦି ଖାଦ୍ୟନଳୀର କିଛିଅଂଶ କିମ୍ବା ପୂରା ଅଂଶ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟେଙ୍କ କିମ୍ବା ତତ୍ତ୍ଵ କ୍ୟାରିଟି ଥୁଲର ସାଧାରଣ ଓ ଅସାଧାରଣ କଣା ଉଚିତ ଦେଇ ଅସାଧାରଣ ଭାବରେ ଫୁଲେ ଯେଉଁ କ୍ୟାରିଟିରେ ଏହା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ରହେ ତାକୁ ହାରନିଆ କୁହାଯାଏ ।

କାରଣଃ-

- ଜନ୍ମଗତ ଦୋଷଥୁଲେ ।
- କୋଲାଜେନ ତିଆରି କରିବା ଓ ରିପେୟାର କରିବା ଦୋଷ ଥୁଲେ ।

- କ୍ଷତ ଜାଗା ।
- ଅପରେସନ ଚିହ୍ନ ।

ପେଟରେ ଚାପ ଯିଏ ବଢ଼ାଏ ।
ଅଧିକ ଓଜନ ଉଠାଇବା ।
ଝାଡ଼ାହେବା ।

କପ ଲାଗିରହିବା ।

କୁନିକ ଅବସ୍ଥାକଟିଭ ପଲମୋନାରି ଡିଜିଜ (COPD)

କୁନିକ ଲଙ୍ଘ ରୋଗ

ହୃଦ୍ୟକ କାଶ

ମୋଟାଲୋକ

ଅଧିକ ଓଜନ ଲୋକ ।

ଗର୍ଭ

ପେଟର ଗ୍ୟମାର

ପେଟରେ ପାଣି ଜମିବା ବା ଉତ୍ତରି ବେମାରି ହେବା ।

କୁନ୍ଦେଇ ପରିସ୍ରା କରିବା,

ଲଜ୍ଜରେଥ୍ରା ଅବସ୍ଥାକସନ ଥୁଲେ

ପ୍ରେସ୍ଚେଟ ବଢ଼ିଥୁଲେ

ସ୍ଥିରିକ ଫାଇଗ୍ରୋସିଏ ଥୁଲେ

ଛିଙ୍କ ଲାଗିରହିବା ।

- ପେରିଗୋନିଆଲ ଡାଇଆଲିସିୟୁ

- କମ ନ୍ୟୁଟ୍ରିସନ ଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ।

- ଧୂପ୍ରାନ - କାଶ କରେ ।

- ପିଜିକାଲ ଏକଜରସନ

- ଅନ୍ତିଷ୍ଟେଟ୍ ଗେସିସ ।

○ ପେଲଭିକ ଆନାଟୋମି ଡିପରେସନ ଯୋରୁ ଫେମୋରାଲ ହାରନିଆ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ତରାନଙ୍କ ୩୦ରେ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ।

- ବୟସ- ବୟସ ବଢ଼ିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ହାରନିଆ ହୋଇଥାଏ ।

ହାରନିଆ କ'ଣ କ'ଣ ନେଇ ଗଠିତ ?

ହାରନିଆ ଚିମୋଟି ଜିନିଷ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ।

୧. ସ୍ୟାକ- ଏହା ପେରିଗୋନିଆମର ଏକ ଡାଇଭରଟିକୁଲମ, ଏହାର ମୁହଁ, ବେକ, ଦେହ ଓ ପଣ୍ଡର ଅଛି ।

୨. ସ୍ୟାକର କଭରିଙ୍ଗ- ହାରନିଆ ପେଟର ଯେଉଁପରି ଦେଇଆସେ ସ୍ୟାକର କଭରିଙ୍ଗ ସେଇ ପ୍ରରବୁ ତିଆରି ।

୩. ସ୍ୟାକର କଷ୍ଟଶ୍ଵର- ସ୍ୟାକ ଧାରଣ କରିଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-

- ଓମେଷ୍ଟମ

- ଖାଦ୍ୟନଳୀ

- ଖାଦ୍ୟନଳୀର ଗୋଲେଇର କିଛିଅଂଶ

- ପରିସ୍ରାଥଳୀର କିଛିଅଂଶ କିମ୍ବା ପରିସ୍ରାଥଳୀର ଡାଇଭରଟିକୁଲମ ।

- ଡିମିକୋଷ

- ପାଲୋପିଆନ ଗ୍ୟମାର

- ମୋକେଲସ ଡାଇଭରଟିକୁଲମ

- ପାଣି

- ଚର୍ବି ତତ୍ତ୍ଵ

ଏହା କେତେ ପ୍ରକାରର ?

ଏହା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-

୧. ଲାଙ୍ଗୁନାଲ- ୭୦- ୭୫% । ଏହା ତଳିପେଟର କରକୁ ଗ୍ରେନ ଅଂଚଳରେ ଲାଙ୍ଗୁନାଲ କେନାଲରେ ହୁଏ ।

୨. ଫେମୋରାଲ- ୧୭% । ଜଂଘର ଭିତର ପଟେ ଫେମୋରାଲ କେନାଲରେ ହୁଏ ।

୩. ଅମିଲିକାଲ- ୩- ୧୦% । ନାହିଁ ପାଖରେ ହୁଏ ।

୪. ଜନସିଜନାଳ- ୨%। ପୂର୍ବ ଅପରେସନ ଚିହ୍ନରେ ହୁଏ।
୫. ଏପିଗାସ୍ଟିକ- ଏହା ପେଟର ମଣି ଲାଇନରେ ନାହିଁ ଓ ସ୍ଥରନମ ହାତର ତଳାଅଂଶ ମଣିରେ ହୁଏ।
୬. ହାଇଆଟାଳ- ଏଥରେ ଖାଦ୍ୟଅଳୀର କିଛିଅଂଶ ଢାଇଆଫ୍ରାଗମର କଣାରେ ଛାତି ଉଚିତରକୁ ଯାଏ।
୭. ଡାଇଆଫ୍ରାଗମାଟିକ- ପେଟର ଜିନିଷ ଛାତି ଉଚିତରକୁ ଢାଇଆଫ୍ରାଗମର କଣା ଉଚିତର ଦେଇଯାଏ।
୮. ସ୍ବିଜେଲିଆନ- କମ ପରିମାଣରେ ହୁଏ। ଏହା ପେଟର ରେକ୍ଟେସ ଆବତ୍ତମିନିସ ମାସପେଶାର ଧାରରେ ସ୍ବିଜେଲିଆନ ପାସାରେ ହୁଏ।
୯. ଡ୍ରୁଆଳ- ଏହାକୁ ପାଖାଲୁନ କିମ୍ବା ସାତ୍ତଵିଲବ୍ୟାକ ହାରନିଆ କୁହାଯାଏ। ଏହାର ଦୁଇଟି ସ୍ୟାକ ଅଛି। ଗୋଟିଏ ସ୍ୟାକ ପୋଷ୍ଟେରିଅର ଥୁଲ ଡିଫେକ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ହେସେଲବ୍ୟାକସ ଟ୍ରାଙ୍କଲ ଦେଇଆସେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୟାକ ଡିପରିଙ୍ଗ ଦେଇଆସେ।
୧୦. ରିଚରସ- ଏଥରେ ଖାଦ୍ୟଅଳୀର ଗୋଲେଇର କିଛି ଅଂଶ ସ୍ୟାକ ଉଚିତରେ ଥାଏ।
୧୧. ଲିଟରସ- ଏଥରେ ସ୍ୟାକ ଉଚିତରେ ମେକେଲସ ଡାଇଡରଟିକୁଳମ ଥାଏ।
୧୨. ଆମିଯାଣ୍ଟସ- ଏଥରେ ସ୍ୟାକ ଉଚିତରେ ଆପେଟିକ୍ ଥାଏ।
୧୩. ଲମ୍ବାର- ଲମ୍ବାର ଏରିଆରେ ହୁଏ।
୧୪. ମେଡ଼ଲସ- ପାଖାପାଖ ଖାଦ୍ୟଅଳୀର ଦୁଇଟି ଲୁପ ସ୍ୟାକ ଉଚିତରେ ରହେ। ପେଟ ଉଚିତରକୁ ଥିବା ଖାଦ୍ୟଅଳୀକୁ ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ବନହୋଇ ଗାଂଗ୍ରିନ ହୋଇଯାଏ।
୧୫. ପାରାସ୍ଥୋମାଳ- ଏଥରେ ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥୋମାଗ୍ରାହୀ ପାଖରେ ବାହାରେ।
୧୬. ପେରିନିଆଳ- ଏହା ପେରିନିଆଳ ମାସପେଶା ଓ ପାସାରେ ବାହାରେ।
୧୭. ପ୍ରୋପେରିଗୋନିଆଳ- ବହୁତ କମ ଦେଖାଯାଏ। ଏହି ହାରନିଆ ଢାଇରେକୁ ଭାବରେ ପେରିଗୋନିଆମ ଉପରେ ଦେଖାଯାଏ।
୧୮. ସ୍ଲାରଟିଙ୍ଗ- ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ପେରିଗୋନିଆମ ସହ ଚାଣି ହୋଇଯାଏ। କୋଲନ, ପରିସ୍ରାଥଳୀ ଇତ୍ୟାଦି ହାରନିଆ ସହ ଯାଆନ୍ତି।
୧୯. ସିଆଟିକ- ଏହା ଗ୍ରେଟର ସିଆଟିକ ଫୋରାମେନ ଦେଇ ବାହାରେ।
୨୦. ବକଡ଼ାଲେକସ- ଜନ୍ମଗତ ହାରନିଆ, ପିଲ୍ଲିଉରୋପେରିଗୋନିଆଳ ହାଇଆରସ ବନ ନହେବା ଯୋଗୁଁ ପେଟର ଜିନିଷ ଛାତି ଉଚିତରକୁ ଯାଏ।
୨୧. ମରଗାଣ୍ଟସ- ଜନ୍ମଗତ ସ୍ଥରନମ ହାତ ପଛପଟେ ହୁଏ।
୨୨. ଲକ୍ଷ୍ଣରୂପୀସିଆଳ- ଏଥରେ ଖାଦ୍ୟଅଳୀ ପେଟର ଦୁଇଷ୍ଠର ଉଚିତରେ ରହେ।

ଏହାଇଡ଼ା ହାରନିଆକୁ ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କୁହାଯାଏ। ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-

୧- ରିଡୁସିବୁଲ-

- ଏହା ନୂଆ ଫୁଲା ଭାବରେ ପେଟରେ ଦେଖାଯାଏ।
- ଏହା ଚିପିଦେଲେ ପେଟ ଉଚିତରକୁ ପଶିଯାଏ।
- ଏହା ବ୍ୟଥା କରିପାରେ। କିନ୍ତୁ ଚିପିଲେ ଦରଜ ଲାଗେନା।
- ସମୟେ ସମୟେ ଫୁଲା ଦେଖାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟଥା ହୁଏ।
- ପେଟରେ ଚାପ ବଢ଼ିଲେ ଏହି ଫୁଲା ବଡ଼ହୁଏ। ଛିଡ଼ା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଫୁଲା ବଡ଼ ହୁଏ।

୨- ଇରିଡୁସିବୁଲ-

- ଏହା ଚିପିଲେ ପେଟ ଉଚିତରକୁ ଯାଏନାହିଁ।
- ଏହାକୁ ଜନକାରେଇରେଚେଡ଼ ହାରନିଆ କୁହାଯାଏ।
- ବ୍ୟଥା ନଥାଇ ଦୀଘିଦିନ ଧରି ରହେ।
- ଏହା ଖାଦ୍ୟଅଳୀ ଅବସ୍ଥାକସନ କରିପାରେ। ଫଳରେ ବାନ୍ଧିଲାଗେ, ବାନ୍ଧି ହୁଏ। ପେଟ ବ୍ୟଥା ହୁଏ।
- ଏହା ଖାଦ୍ୟଅଳୀ ଷ୍ଟ୍ରାଙ୍କୁଲେସନ କରିପାରେ।
- ଏଥରେ ଥିବା କଣ୍ଟେଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକ କ୍ରାଉଡ଼ିଙ୍ଗ ହୁଅନ୍ତି।
- ସ୍ୟାକ ଓ କଣ୍ଟେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗିଯାଏ।
- ସ୍ୟାକ ସ୍ୟାକ ଲାଗିଯାଏ।

୩- ଅବସ୍ଥାକଟିଭ-

- କଲିକ୍ ପେଟ ବ୍ୟଥା ହୁଏ।
- ବାନ୍ଧି ଲାଗିବା
- ବାନ୍ଧି ହେବା
- ପେଟଫୁଲା
- ଅବସ୍ଥାପେସନ- ଆବସୋଲୁଟ କନସ୍ଟିପେସନ ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଡ଼ା ଓ ବାନ୍ଧ ଯାଏନାହିଁ।

୪- ସ୍ଲାରଟେଟେଡ଼-

- (ଇରିଡୁସିବିଲିଟି+ ଅବସ୍ଥାକସନ+ ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ବନ୍ଦ)
- ଇରିଡୁସିବୁଲ ଗୁଣ ରହେ।
 - ଅବସ୍ଥାକସନ ଗୁଣ ରହେ।
 - ରକ୍ତସଂଚାଳନ ବନ୍ଦ ରହେ।
 - ତତ୍କଷଣାତ୍ ହାରନିଆ ସାଇଜ ବଡ଼ହୁଏ। ଚେନସ ଓ ଟେଣ୍ଟର ହୁଏ। କାଶିରେ ଏକ୍ଷପାନସାଇଲ ଇଂପଲସ ଅନୁଭବ କରିଛୁଏନା।
 - କଲିକ୍ ପେଟ ବ୍ୟଥା ଯଦି ଲାଗିରହେ ଖାଦ୍ୟଅଳୀ ଗାଂଗ୍ରିନ ହୋଇଯାଏ ଓ ବ୍ୟଥା କମିଯାଏ।

୫- ଜନଫ୍ଲେମଡ଼- ହାରନିଆ କଣ୍ଠେ ଜନଫ୍ଲୋମେସନ ଯୋଗୁଁ ଜନଫ୍ଲେମଡ଼ ହୁଏ ।

- ଆକୁୟଟ ଆପେଞ୍ଚିଟାଇଟିସ
- ଆକୁୟଟ ସାଲପ୍ଟିଜାଇଟିସ
- ଠିକ ଭାବରେ ପିଟିଙ୍ଗ ହେଉନଥିବା ଗ୍ରୁସ ପିନ୍ଧିଲେ ।

ସଂକେତ ଓ ଲକ୍ଷଣ:-

- ବ୍ୟଥାହୀନ ଫୁଲା ।
- ଡ୍ରାଗିଙ୍ଗ ବ୍ୟଥା ।
- ସମୟକ୍ରମେ ଫୁଲା ବଡ଼େ ।
- ଫୁଲା ଚିପିଲେ ପେଟ ଭିତରକୁ ପଶିଯାଏ ।
- ଫୁଲା ଚିପିଲେ ପେଟ ଭିତରକୁ ପଶେନା ।
- ଅବସ୍ଥାକସନ ହେଲେ ତା'ର ସଂକେତ ଓ ଲକ୍ଷଣ ।
- ସାଙ୍ଗୁଲେସନ ହେଲେ ତା'ର ସଂକେତ ଓ ଲକ୍ଷଣ ।
- ଗାଂଗ୍ରିନ ହେଲେ ତା'ର ସଂକେତ ଓ ଲକ୍ଷଣ ।
- କାଶିଲେ ଇଂପଳସ ଅନୁଭବ କରିଛୁଏ ।
- ରିଜୋନାଲ୍
- ଇଂସିନାଲ ହାରନିଆରେ ଇଣ୍ଟରନାଲ ରିଙ୍ଗ ଅକୁଳନ ଚେସ ପକିଚିତ ହୁଏ ।
- ହାଇଆଗାଲ ହାରନିଆଁରେ ଛାଡ଼ିପୋଡ଼ା ଜନଭାଇଜେସନ ହୁଏ ।
- ପେଟ ଓ ପେଲଭିକ ବ୍ୟଥା ।

ନିଦାନ:-

- ସଂକେତ ଓ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖୁ ।
- ଅଲଟ୍ରାସାଉର୍ଷ
- ସିଟିସାନ
- ଏଣ୍ଟୋନ୍‌କ୍ଲିପି- ହାଇଆଟେ ହାରନିଆ ପାଇଁ ।
- ଏକସରେ- କଲୋନିକ ହେରନିଏସନ ପାଇଁ ।

ଚିକିତ୍ସା:-

- ହାରନିଆ ବେଲଟ ।
- ଗ୍ରୁସ
- ଆବତୋମିନାଲ ବାଇଷର
- ଅପରେସନ
- ପେଟଖୋଲି
- ଲାପାରୋଷ୍କୋପି

ପ୍ରତିଶେଧକ:-

- ଅଧୁକ ଓଜନ ନ ଚେକିବା ।

- ଖାସ ଓ ଛିଙ୍କ ହେଲେ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ।
- ଉପୟୁକ୍ତ ଶରୀରର ଓଜନ ରଖିବା ।
- ସ୍ଥାସ୍ଥିକର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ।
- ଏକୁରାଇଜ କରିବା ।
- ଅଧୁକ ଫ୍ଲୁଟ, ଭେଜିଟେବୁଲ, ହୋଲ ଗ୍ରେନ ଖାଇବା ଉଚିତ । ଏହା କମନ୍‌ସ୍ଥିପେସନ କରେନାହିଁ ।
- ଧୂମପାନ ନକରିବା ।
- ପରିସ୍ରା ଝାଡ଼ା ଯିବା ସମୟରେ ସ୍ନେନ ହେଉଥିଲେ ସ୍ନେନ କମାଇବାକୁ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ।

ଜଟିଳତା:-

- ଜନଫ୍ଲୋମେସନ
- ଜରିଭୁସିବୁଲ
- ଅବସ୍ଥାକସନ
- ସାଙ୍ଗୁଲେସନ
- ଗାଂଗ୍ରିନ

ଅପରେସନ ଜଟିଳତା:-

- ରିକରେସନ
- ପରିସ୍ରା ରିଟେନସନ
- ଘା ଜନଫେକସନ
- ସ୍ନେଟମରେ ପାଣି ଜମେ
- ସ୍ନେଟମରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ
- ଚେସିକୁଲାର ଡ୍ୟାମେଜ
- ମେସ ରିଜେକସନ
- ରକ୍ତ ବୋହିବା ।

କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପେଟରେ କୌଣସି ଫୁଲା ହେଲେ, ମାଣି ହେଲେ, ଫୁଲା ବଡ଼ ହେଲେ, ପେଟ ଭିତରକୁ ଚିପିଲେ ନଗଲେ, ବାନ୍ତି ଲାଗିବା, ବାନ୍ତି ହେଲେ, ଅତ୍ୟଧିକ ପେଟ ଗାଣିହେଲେ, ପେଟ ଫୁଲିଲେ, ଝାଡ଼ା ଓ ପବନ ବନ୍ଦ ହେଲେ ତୁରନ୍ତ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କରି ଚିକିତ୍ସା କରିବା ଦରକାର, ନଚେତ ବିପଦରେ ପଡ଼ିପାରନ୍ତି ।

ପୂର୍ବତନ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଧକାରୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ମୋ : ୯୪୩୭୧୦୭୭୧୩

ଚଣ୍ଡାଶୋକ ହେଲେ ଧର୍ମାଶୋକ

ବିଭୂପ୍ରଥାଦ ହରିଚଂଦନ

ଶ୍ରୀ.ପୃ. ୨୭୧ ର କଥା । କଳିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହୋଇଛି । ତଡ଼କାଲୀନ କଳିଙ୍ଗର ରାଜା ଅନନ୍ତ ପଦ୍ମନାଭ ପରାପ୍ରତି ଓ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ସେନାବାହିନୀ ମଧ୍ୟ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି । କଳିଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ‘ହା’ ହା’ କାର’ ପଡ଼ିଯାଇଛି । କୁଡ଼କୁଡ଼ ଶବ ପଡ଼ିରହିଛି ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ଓ ତା’ ଉତ୍ତରେ ବିଜୟ ସମ୍ବାଦକର ଜୟଶାନ କରୁଥା’ନ୍ତି । ସମ୍ବାଦ ଅଶୋକଙ୍କର ଚିର ଜୟପତି ବିଜୟ ମିଳିଛି । ଯେଉଁ କଳିଙ୍ଗକୁ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଅନେକ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ ତାହା ଆଜି ବାପ୍ତବରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହିକଥା ଭାବିଭାବି ସମ୍ବାଦ ଅଶୋକ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହେଉଥା’ନ୍ତି ।

ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ସୈନିକ ସମ୍ବାଦଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ନନ୍ଦମସ୍ତକ ହୋଇ ପ୍ରଣିପାତ ପୂର୍ବକ କହିଲା, ମଣିମା- ଆମ ସୈନ୍ୟମାନେ ବିଜୟ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ସହିତ ଆନନ୍ଦରେ ନାରୁଥିବାବେଳେ ଜଣେ ବୌଦ୍ଧଭିକ୍ଷୁ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ଗୋଟିଏ ମୃତ ସୈନିକ ପାଖରେ ବସିରହି କିଛି କହୁଥିବାର ମୁଁ ଶୁଣିଛି । ସେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ।

କୌତୁଳ୍ୟବଶତଃ ସମ୍ବାଦ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ଦେଖୁଲେ ଜଣେ ଲକ୍ଷ୍ମିତ ମଷ୍ଟକ ବୌଦ୍ଧଭିକ୍ଷୁ ମୃତ ସୈନିକ ପାଖରେ ବସିରହି କ’ଣ ଗୁଡ଼ାଏ ମାନ୍ଦ ଉଚାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ସମ୍ବାଦ ପଚାରିଲେ “ଭିକ୍ଷୁ ! ଏଠି କ’ଣ କରୁଛ ।” କିଛି ଉତ୍ତର ପାଇଲେନି ରାଜା । ପୁଣି ସେଇକଥା ପଚାରିଲେ ରାଜା । ତଥାପି କିଛି ଉତ୍ତର ମିଳିଲାନି । ବିରକ୍ତ ଭାବରେ ରାଜା କହିଲେ, “ମୁଁ ଦିଗବିଜୟୀ ସମ୍ବାଦ ଅଶୋକ ଭୂମକୁ ପଚାରୁଛି- କ’ଣ କରୁଛ ଏଠି ।”

ବୁଲିପଡ଼ି ଚାହେଲେ ବୌଦ୍ଧ ଶ୍ରମଣ । ଧୀର ଅଥଚ ଶମୀର ଭାବରେ କହିଲେ, ‘ହେ ! ସମ୍ବାଦ, ମୁଁ ଏହି ଶବ ସହିତ କିଛି କଥା ହେଉଛି ।’ ସମ୍ବାଦ ହସିଲେ । କହିଲେ, ‘ମୃତ୍ୟୁ ଲଭିଥିବା ସୈନିକ ସହିତ କଥା ହେବା ଅସମ୍ଭବ ।’ ଶ୍ରମଣ କହିଲେ, ‘ଆପଣ ଦିଗବିଜୟୀ ସମ୍ବାଦ, ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ । ଏହି ଶବଟିକୁ ଆପଣ ଚାହେଲେ ଜୀବନ ଦେଇପାରିବେ । ଥରେ ଚେଷ୍ଟାକରି ଦେଖନ୍ତୁ ମା’ ।’ “ବୁଥା ପ୍ରମାଦ କରିବା ନିଃଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟାଜନ ସନ୍ୟାସୀ ।” କହିଲେ ସମ୍ବାଦ । ଯଦି ଏହି ଶବଟିକୁ ଜୀବନ ଦେଇପାରିବେନି ତାହାଲେ ଚକ୍ରବର୍ଣ୍ଣୀ ସମ୍ବାଦ ଆପଣ ହେବେ କିପରି ? ଆପଣ ଜୀବନ ନେଇପାରୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ଜୀବନ ଦେଇପାରିବେନି କହୁଛନ୍ତି । ଏହା କିପ୍ରକାର କଥା ।” “ଅସମ୍ଭବକୁ ମୁଁ କିପରି ସମ୍ଭବ କରିପାରିବି ?” କହିଲେ ଅଶୋକ । ଶ୍ରମଣ କହିଲେ, ‘ହେ ସମ୍ବାଦ, ଯଦି ଆପଣ ଗୋଟିଏ ଜୀବନ ଦେଇପାରୁନାହାନ୍ତି, ତାହାଲେ ଲକ୍ଷାଧିକ ସୈନିକ ଜୀବନ ନେଲେ

କାହିଁକି ? ସେହିସବୁ ପରିବାରରେ ଦୁଃଖର ବାଦଳ ବୁଣିଦେଲେ କାହିଁକି ? କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମୁରବାଛିନ୍ତି କରିଦେଲେ ? କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ରମଣାମାନଙ୍କୁ ବିଧବା ସଜେଇ ଦେଲେ ? କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଛେଉଣ୍ଟ କରିଦେଲେ ? କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ମା’ଙ୍କୁ ପୁତ୍ରହରା କରିଦେଲେ ? କାହିଁକି ? କାହିଁକି ? କେଉଁ ଅଧୂକାରରେ ଜୀବନ ଦେଇପାରୁନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନକୁ ଧ୍ୟେ କରିଦେବ ? ସେହି, ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଇପାରୁନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଘୃଣା ଓ ଅସ୍ମୟାର ମଞ୍ଜି ବୁଣିବ ? କାହିଁକି ? ତା’ର ଉଭର ଦେଇପାରିବ ରାଜନ୍ !”

ସମ୍ବାଦ ଅଶୋକଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ‘କାହିଁକି’ର ପ୍ରଶ୍ନବାଣରେ ମଳିନ ପଡ଼ିଆସୁଥାଏ । ଭାବୁଥିଲେ ସତେତ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପରିବାରର ଅପୂରଣୀୟ କ୍ଷତ ପାଇଁ ମୁହିଁଦାୟୀ । ମନ ତାଙ୍କର ଆଦେଳିତ ହେଉଥାଏ । ଅନୁଭାପର ଦାବାଗ୍ରହିରେ ସେ ଯେପରି ଅଥାବା ଜଣାପଡ଼ୁଥିଲେ । “ମୁଁ ଅନୁତ୍ୱ ସନ୍ୟାସୀ । ମୋରି ପାଇଁ ଆଜି ଏ ଅଧିତଣ ଘଟିଛି । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ନାରା ସ୍ଥାମୀ ହରା ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ମମତାମୟିମା’ ପୁତ୍ରହରା ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନେକକଙ୍କର ସୁଖର ସଂସାର ଉଜୁଡ଼ିଯାଇଛି । ଏସବୁ ପାଇଁ ମୁହିଁ ଦାୟୀ । କ’ଣ କଲେ ଏ ଉଜୁଡ଼ା ସଂସାରରେ ହସର ଫୁଆର ଖେଳେଇ ହେବ; ମୁଁ ଦୁଃଖର, ମୁଁ ଲଜ୍ଜିତ ସନ୍ୟାସୀ । ନିଜର ନିଜର ବଡ଼ ପଣିଆକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଅନେକ ଧନ ଜୀବନ ନଷ୍ଟ କରିଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ପଣାତାପ କରୁଛି ସନ୍ୟାସୀ । ମୋତେ ଉପାୟ କୁହନ୍ତୁ ସନ୍ୟାସୀ । ମୁଁଠିକୁ ବୁଝିପାରିଛି ତରବାରା ଜୟ ଜୟ ନୁହେଁ, ସେହି, ପ୍ରେମରେ ହଁ ପ୍ରକୃତ ଜୟ ! ମୋତେ କ୍ଷମା କରିଦିଅନ୍ତ୍ରେ ସନ୍ୟାସୀ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଶରଣାପନ୍ନ” – ଦୁଃଖରେ କୋହଭରା କଣ୍ଠରେ ସମ୍ବାଦ ଅଶୋକ ।

ସନ୍ୟାସୀ କହିଲେ, ରାଜନ୍ ଆପଣ ଯଦି ଦୁଃଖର ସଂଧାନ ମିଳିଥିଲା ସମ୍ବାଦ ଅଶୋକଙ୍କୁ । ସେହିଦିନ ଠାରୁ ବୌଦ୍ଧ ଶ୍ରମଣ ଉପଗୁପ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଦାଶ ଗ୍ରହଣକରି ସମ୍ବାଦ ଅଶୋକ ଚଣ୍ଡାଶୋକରୁ ଧର୍ମାଶୋକ ବନିଯାଇଥିଲେ ।

ମୌର୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନରପତି ବିଦ୍ୟୁତ୍ସାରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସମ୍ବାଦ ଅଶୋକ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଜାବସ୍ଥଳ ଓ ଧର୍ମପରାଯଣ । ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସେହି, ପ୍ରେମରେ ବାନ୍ଧିରଖୁ ସେ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ହିତକୁ ଅଗ୍ରାଧକାର ଦେଇ ନିଜର ରାଜକୋଷକୁ ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର

ପାଇଁ ସେ ନିଜର ପୁତ୍ର ମହେସ୍ବ ଓ କନ୍ୟା ସଂଘମିତ୍ରାଙ୍କୁ ସୁଦୂର ସିଂହଳକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଅହିଂସାପର ଧର୍ମ ଓ ଜୀବନ ଦୟା ନାତିକୁ ସେ ଜୀବନରେ ବ୍ରୁତ ଭାବରେ ଧରିନେଇ ମୁକ୍ତ କଷତରେ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମର ତ୍ରୀସ୍ଵପ୍ତୀକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସବୁ ହେଲା ।

ସର୍ବମନିତାମ୍ (ସମସ୍ତ ଜିନିଷ କ୍ଷଣଭାବୁର)

ସର୍ବମନାମାମ୍ (ସକଳ ବସ୍ତୁରେ ଜୀବନ ବିଦ୍ୟମାନ)

ନିର୍ବାଣ ଶତମା(ନିର୍ବାଣ ସତ୍ୟ ଓ ଚିରଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାୟ)

କଥାକାର ଭାବରେ ମୁଁ ଏତିକି ପରିଶେଷରେ କହିପାରେ !-

ଉପଗୁପ୍ତ ସନ୍ମୟାସୀତୁ ପାଇଲେ ସାହସ,
ଚଞ୍ଚାଶୋକ ହେଲେ ଧର୍ମଶୋକ, କହେ ଜୀତିହାସ ।
ସେହି, ପ୍ରେମ ଦାନେ ଯାହା ପାରିବା ହୃଦୟ ଜିତି,
ସବୁ ଧର୍ମ ଆବେଗରେ କହେ ଏହି ବାଣୀ ।
ଡେବ, ଭାବ ନରହିବା ହେଉ ଆମ କ୍ରୁତ,
ଶାନ୍ତି, ମୌତ୍ରୀର ବାର୍ତ୍ତା ହେଉ ପ୍ରସାରିତ ।
ଉକ୍ତଳ ଓ ସଂସ୍କୃତି ଆମ ଅଟେ ବିଶ୍ଵ ବଦିତ
ସେ ସଂସ୍କୃତର ହେବା ଆମେ ସବୁ ଅଗ୍ରହତ ।

ସାନପଲା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ମୋ- ୭୦୭୭୯୯୮୮୮୪୦

ତୃଷ୍ଣା ତର୍ପଣ

କବିତା ପତ୍ରନାୟକ

ପାଣି ... ପାଣିର ଆର୍ଦ୍ରଚିତ୍କାର ଦୁରତାରୁ ଦୁମ ଆଉ ପୃଥିବୀ ୧୦ରୁ
ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାୟ ହେଉଥିଲା । ମିଳୁନଥିଲା ମୁଦେପାଣି । ସତିଏଁ
ପାଣି ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହେଉଥିଲେ । ମାଳମାଳ ବାଦଳ ଆକାଶରେ ଛାଇ
ଯାଉଥିଲା, ଲୋକେ ଶିହରିତ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲେ । ବାଦଳ ଶୋକୁଥିଲା ତା'ର
ସାଥ ଗଛକୁ, ନଥିଲା ଗଛ । ବିରହର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଜର୍ଜରିତ ବାଦଳ
ଫେରିଯାଉଥିଲା । ଆଉ ଆକାଶର ଛାତି ଉପରେ ପୁଣି ଚିକମିକ କରୁଥିଲା
ସୁନେଲି ଖରା । ଲୋକେ ନିରାଶ ହେଉଥିଲେ । ଜଳ ବିନା ଆତଙ୍କିତ ଲୋକେ
ଚାତକ ପରି ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ ଆକାଶକୁ ; ହେଉନଥିଲା ବର୍ଷା ମିଳୁନଥିଲା
ପାଣି । ପାଣି ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା ସଂଘର୍ଷ ଆଉ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ।
ଆଖ ପାଖର କୁଞ୍ଚ ପୋଖରା ଶୁଶ୍ରୀଯାଇଥିଲା । ଦିଶଙ୍ଗ ଗୀ ଡେଇଁ ଯିବାକୁ
ହେଉଥିଲା । ଲୋକଙ୍କର ଧାତ୍ର ଛୁଟିଥିଲା । ପାଣିର ନିଅଣ୍ଣିଆ ଅବସ୍ଥା ଲୋକଙ୍କୁ
ନୟାନ୍ତ କରିଯାଇଥିଲା ।

ଦୀର୍ଘଶୀଏ ବାହାରି ଆସିଲା ଶିଖ ମୁହଁରୁ । ଖୁବ୍ ସନ୍ତର୍ପଣରେ
ହୁଆଗକୁ କୋଳରୁ ଅଳଗା କରି ଶୁଆଇଦେଲା । ପୁଅ କପାଳରେ ଛୋଟ

ବୁମାଗେ ଆଙ୍କିଦେଇ ଶିଖା ଉଠିଲା । ଗରା ବାଲଟି ଦିହାତରେ ଧରି ଖୁବ୍
ବେଗି ବେଗି ପାଦ ଆଗକୁ ବଢାଇଲା । ରାତି ପାହିବାକୁ ଆହୁରି ଦି'ଘଢି
ବାକିଥିଲା । କାଳି ଅନ୍ତରରେ ଅନେକ ଶିଖା ଧାଇଁଥିଲେ ଅରଣୀ ମର୍ଜିଷି
ପରି ।

ଗାର୍ଜା ମନ୍ଦିର ମସକିଦ୍ରୁ ଶୁଭୁଥିଲା ପ୍ରାର୍ଥନା । ଲୋକେ ବିକଳ
ହେଉଥିଲେ । ପାଣି ବିନା ଦୃଷ୍ଟାର୍ ମଣିଷ ଆଉ ଥୁଣ୍ଣ ଗଛ ଆମ୍ବାୟିତ
ହୋଇପାରୁଥିଲେ । ଚଳିପାରୁଥିଲା ମଣିଷ ଜଳିଯାଉଥିଲା ଗଛ । କେବଳ
ଶରୀରିତ ହେଉଥିଲା ପ୍ରାର୍ଥନା । ସକାଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଆଉ ଖରା ନଥିବା
ଆକାଶଟା ଭାରି ନିରିମାଖ ଲାଗୁଥିଲା । ଆକାଶଟୁ ବି ଆହୁରି ନିରିମାଖ ଥିଲା
ଶିଖାର ତିନିବର୍ଷର କୁନିପୁଅ । ନିଦ ବାଉଳାରେ ଶୋଷରେ ଛଗପଟ ହୋଇ
ଶୋକୁଥିଲା ଚୋପାଏ ପାଣି; ପାଣି ଆଉ ମା'କୁ ନପାଇ କୁନିପିଲାଟା କଲୁ
କଲୁ ହୋଇ କାନ୍ଦିଇଥିଲା । ମା'.....ମା'.... ଡାକି ଦାଣ ଦୁଆରକୁ ଚାଲି
ଆସିଲା । ନିଦୁଆ ପିଲାଟା ଖୁଣ୍ଟି ହୋଇ ତଳେ ଲୋପି ପଡ଼ିଥିଲା । କେଡ଼େ
ବିକଳ ଥିଲା ତା'ର କ୍ରୁଦନର ରୋକ ଯାହା ମାଟିରୁ ପବନ ଆଉ ପବନରୁ
ଆକାଶକୁ ଛୁଲୁଗଲା । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଆକାଶରେ ଯାଉଥିଲେ
ଦଳେମେଘ । ମା'ର ପଣତ ଧରି ଚାଲୁଥିବା ଚିକି ମେଘଟ କରୁଣ କ୍ରୁଦନର
ଧୂନିରେ ବ୍ୟଥତ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ହଠାତ୍ ମା'ର ପଣତ ଛାଡ଼ି ଧାଇଁ ଆସିଲା ।
ଆଉ ଟିକି ମେଘକୁ ଖୋଜିବାକୁ ମା' ଆଉ ତା' ଦଳର ମେଘମାନେ
ଫେରିଆସିଲେ । କୁନିପିଲାଟିର ଦୁଃଖରେ ବ୍ୟଥତ ଟିକିମେଘ ଆଶରୁ
ଝରିପଡ଼ିଲା ଧାରଧାର ଲୁହ । ଆକାଶରେ ଘୋଟିଗଲା କଳାହାଣ୍ଟିଆ ମେଘ ।
ଲୋକେ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲେ ଝରିପଡ଼ିଲା ବର୍ଷା । ବର୍ଷା ଦେଖୁ ପିଲାଟିର କାନ୍ଦ
ଆପେ ଆପେ ବୟ ହୋଇଗଲା । ବର୍ଷା ଜଳର ଆସାଦନରେ ହୁଏତ ତା'ର
ଶୋଷ କିନ୍ତି ମାତ୍ରାରେ ମେଣ୍ଟିଗଲା । ଶିଖ ଫେରିଆସି ପୁଅକୁ କୋଳରେ
ଜାକି ଧରିଲା । ମା' ପୁଅକୁ ଏ ମିଳନରେ ବିଭୋର ହୋଇ ଟିକିମେଘ
କାନ୍ଦିଲୁ ହସିପକାଇଲା । ଆଉ ହସର ତାଳେ ତାଳେ ଝରିପଡ଼ିଲା ବର୍ଷା
ଆଣମିତ ଅଞ୍ଚଳବାସୀ ଆନନ୍ଦରେ କୁରୁଳି ଉଠି ଯୋଡ଼ିହସରେ ମେଘଦଳକୁ
ପ୍ରଶାନ କରିବା ସହ ହୁଳହୁଳି ଓ ଶଂଖନାଦରେ ସାଗତ ଜଣାଉଥିଲେ ଶ୍ରାବଣର
ପ୍ରଥମ ଶ୍ରାବଣକୁ । ଏ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବର୍ଷନାରେ ବିଷ୍ଣୁ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ମେଘଦଳ
ଖୁବ୍ ବର୍ଷ ଚାଲିଲେ । ଟିକିମେଘ ମା' ପଣତର ଆହୁରକୁ ଦେଖୁଥିଲା
କୁନିପିଲାଟିକୁ; ଯିଏ ମା' କୋଳରେ ମୁଣ୍ଡଗୁଣ୍ଡ ଆମ୍ବାତୁପ୍ରିରେ ଜୁଲୁଜୁଲୁ ହୋଇ
ଚାହିଁଥିଲା ଆକାଶକୁ । ଆଉ ଟିକିମେଘ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦରେ ମା' କୋଳକୁ
ଆଉ ଟିକେ ଆଉଜି ଆସିଲା । ତା' ଓଠୁ ଝରିପଡ଼ିଲା ଏକ ସ୍ଵାଙ୍କ ଆନନ୍ଦର
ଧାରା, ତା' ସହ ଝରିପଡ଼ିଲା ଆକାଶରୁ ଅବିଶ୍ଵାସ ବର୍ଷା । ମେମିତ ଲାଗୁଥିଲା
ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ଅଞ୍ଚଳବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଟିକିମେଘର ଏହାଥିଲା ଶ୍ରିଜା
ତର୍ପଣ ।

ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ମୋ : ୮୦୯୩୭୦୯୯୭୭

ତାକଟିକେଟ୍ରୁ ଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀପେରୁମ୍ବୁଦ୍ଧରରେ ଏକ ତାମିଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରମାରରେ ୧୦୧୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟାବ୍ଦରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମାତା କାନ୍ତିମାତ୍ରି ଓ ପିତା କେଶବ ଘୋମାଯାଦି ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଗୁରୁଥିଲେ ଯାଦବ ପ୍ରକାଶ ଯିଏକି ଅଦ୍ୱୀତ ବେଦାନ୍ତ ପରମାରର ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ ।

ବୈଷ୍ଣବ ପରମାରକୁ ଲକ୍ଷଳକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ରାମାନୁଜାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଭୂମିକା ଅଧିକ । ସେ ଜଣେ କ୍ଲାନ୍ତିକାରୀ ଭାବେ ମାନବ ଜାତିର ବୃଦ୍ଧତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ସେ ବିଶିଷ୍ଟେ ଦୈତ୍ୟ ବେଦାନ୍ତର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଔପଚାରିକ ରୂପ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଗୁରୁ ନାଥମୂଳୀ ଓ ଯମୁନାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦଶନ ଓ ଚିତ୍ରାଧାରାକୁ ସେ ଆଗେଇ ନେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ କୃତି ଶ୍ରୀ ଭାଷ୍ୟରେ ସେ ବିଦରାୟଣଙ୍କ ବୃଦ୍ଧସ୍ମୃତିର ବିଶ୍ଵିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏହାଛିଥା ସେ ଜାତିଗତ ଓ ସାମାଜିକ ବନ୍ଧନରୁ ଉପରକୁ ଯାଇ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ସର୍ବ ସମଦର୍ଶୀ ଚିତ୍ରାଧାରାକୁ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ୭୪ ଜଣ ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବେଦର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ

ରାମାନୁଜାଚାର୍ଯ୍ୟ

(୧୦୧୭- ୨୦୧୭) ସହସ୍ରାବୀ

ଅଧ୍ୟାପକ ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ

ଭାରତର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଭକ୍ତି ପରମାରାର ଏକ ମହବୁପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତିରେ ରାମାନୁଜାଚାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ବୈଷ୍ଣବ ପରମାରାକୁ ଶୀଘ୍ରରେ ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ସେ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଚେନ୍ନାଇ ନିକଟରେ

କରିଥିଲେ । ରାମାନୁଜାଚାର୍ଯ୍ୟ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନାମ୍ବାଦ ଚିତ୍ରାଧାରାକୁ ବାହାରି ବୈଦିକ ବିଚାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ ।

ସେ ପାର୍ବତୀମିଳିକ ବିଚାରଧାରାକୁ ଆଉ ପାଦେ ଆଗେଇ ନେଇ ଜାତି ଓ ଧର୍ମରୁ ଉର୍ଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀରକାମ ଓ ତ୍ରିରୂପିରାମଲ୍ଲୀର ମନ୍ଦିରରେ ଅବହେଳିତ ବର୍ଗଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଜାତିଧର୍ମ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଉଦାରତା ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରଦାନ ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପିଲାଇ ଉଚ୍ଚଭିଲ୍ଲି ଦାସ ନିମ୍ନ ଜାତିର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ରାମାନୁଜ ଉଚ୍ଚ ଆସନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ । ବେଦ ଅଧ୍ୟନପାଇଁ ଜାତିଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିବା ଉଚ୍ଚିତ ନୁହେଁ ବୋଲି ରାମାନୁଜ ଜଣାଇଥିରିଲେ । ମାନବତା ଓ ମାନବ ସେବା ପ୍ରତି ସେ ଦୃଢ଼ ସଂକଷ୍ଟ ଥିଲେ । ଦଳିତ ବର୍ଗର ଜଣେ ସତ୍ତ୍ଵ କବି ପରଣ କୁଶଙ୍କୁ ସେ ଭକ୍ତି କରୁଥିରିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ନାମ ଥିଲା ପରଣ କୁଶ-ପାଦ-ଓଙ୍କଳ । ସେ ୧୯୦ ବର୍ଷ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ପରେ ୧୧୩୭ଖ୍ରୀଷ୍ଟବ୍ୟାବ୍ଦରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଏକ ଉଚ୍ଚିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମ ସେ ଭାରତୀୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆକାଶରେ ଉଦୟ ହୋଇ ସମାଜକୁ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକରେ ଦୀପ୍ତ କରିଥିରିଲେ ।

ଭାରତୀୟ ତାକ ତାଙ୍କର ୧୦୦୦ ବର୍ଷ ଜନ୍ମ ସହସ୍ରାବୀର ପାଳନ ସ୍ଵରୂପ ଏକ ସ୍ଥାରଣ୍ୟ ତାକଟିକଟ ୧ ମାଝ ୨୦୧୭ରେ ଉନ୍ନୟନ କରିଥିଲେ । ଏହା ନିଷ୍ଠିତ ରୂପେ ଭାରତୀୟ ବୈଷ୍ଣବ ପରମାର ପ୍ରତି ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବିଷ୍ୟ ।

ଜେକେପୁର, ରାଯ়ଗଡ଼ା

ମୋ : ୯୪୩୭୧୩୩୧୯୯୯୯୯

ଆମରି ଡାକ୍ ଟିକ୍ ଟିକ୍ ଟିକ୍ ଟିକ୍

କାକୁଡ଼ି ଚର୍ବି ଓ କ୍ୟାଲୋରାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ସାଲାଭରେ କାକୁଡ଼ି ଖାଇଲେ ଏଥରେ ଥୁବା ଇରେଷିନ୍ ନାମକ ଏଞ୍ଜାଇମ ପ୍ରେଟିନିକ୍ ହଜମ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । କାକୁଡ଼ିରେ ୯୩ ପ୍ରତିଶତ ଜଳୀୟ ଅଂଶ ରହିଥାଏ । ଭିଟମିନ୍ ଏ, ବି୧, ବି୨, ସି, ଡି, ପୋଟାସିଆମ, ଫସପରସ୍, ଆଇରନ୍ ଆଦିପ୍ରତ୍ୱୁର ମାତ୍ରାରେ ମିଳିଥାଏ । କାକୁଡ଼ି ପେଟରୋଗ ସମନ୍ଧିତ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତ୍ୟାରୁ ଦୂର ଦେଇଥାଏ । ଏହିତିଟି, ଛାତି ଜ୍ଵଳନରେ ନିଯମିତ କାକୁଡ଼ି ଖାଇଲେ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । ମେଦହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ କାକୁଡ଼ି ଖାଇବା ଦରକାର । ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଅଭାବକୁ ପୂରଣ କରିଥାଏ । କାକୁଡ଼ିରେ ଥୁବା ସିଲିକନ୍ ଓ ସଲଫର କେଶଗ୍ରାନ୍ଟି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ । ବୃଦ୍ଧପ୍ରେଶର ଓ ତାଙ୍କରେ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନମିଳିତ କାକୁଡ଼ି ସେବନ କରିବା ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଭାରତୀୟ ଗଣ୍ଡା

ପ୍ରାଧାପକ ମନୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ସ୍ଵଲ୍ଭଭାଗରେ ଯେତେ ସବୁ ପ୍ରାଣୀ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି, ହାତମାନଙ୍କ ପରେ ଭାରତୀୟ ଗଣ୍ଡା ଏକ ପୃଥିଳକାନ୍ଧ ପ୍ରାଣୀ ଭାବେ ପରିଚିତ । ଭାରତରେ ଦେଖା ଯାଉଥିବା ଗଣ୍ଡା ହେଉଛି ଏକ ବଡ଼ ଶ୍ରନ୍ଦ୍ୟପାଯୀ ପ୍ରାଣୀ ବିଶେଷ କରି ଏମାନେ ଆସାମ, ପଣ୍ଡିମବଜ୍ଞ ଓ ନେପାଳ ଆଦି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ଗଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଏକ ଶିଙ୍ଗଯା ଗଣ୍ଡା କିମ୍ବା ବଡ଼ ଏକ ଶିଙ୍ଗଯା ଗଣ୍ଡା କୁହାଯାଏ । ଏହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ନାମ ହେଉଛି *Rinocerous Unicornis* । ଏମାନଙ୍କର ଦେହର ରଙ୍ଗ ଧୂସ୍ର ଓ ବାଦାମୀ । ମୋଟା ଚର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ଏବଂ ଆକ ଥାକ ଗୋଲାପି ରଙ୍ଗ ଚର୍ମରେ ରହିଛି । ଶିଙ୍ଗଟି କଳା ରଙ୍ଗ ଅଟେ । ଆଗ ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟି ଓ କାନ୍ଧରେ ଆବୁ ଭଳି ଫୁଲିଥାଏ । ଦେହ ସାରା ଛୋଟ ଛୋଟ ଲୋମ ରହିଛି । ଆଖ୍ ପଢାରେ, କାନ ଛରିପାଖ ଓ ଲାଞ୍ଜରେ ପୁଛ୍ ପୁଛ୍ ଲୋମ ରହିଥାଏ । ପୁରୁଷ ଗଣ୍ଡାର ବେକଟି ମୋଟା ଓ ଥାକ ଥାକ ଭଳି ରହିଥାଏ । ଶିଙ୍ଗରେ ଖାଦ୍ୟପାର ରହିଛି । ଛୋଟ ଛୁଆମାନଙ୍କର ଶିଙ୍ଗ ନଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଗର୍ବ ପରେ ଆସେ ଆସେ ଶିଙ୍ଗ ବାହାରିଥାଏ । ଶିଙ୍ଗର ଲମ୍ବା ହେଉଛି ୨୫ ସେ.ମି. । ପୁରୁଷ ଶିଙ୍ଗ ଦେହର ଲମ୍ବ ହେଉଛି ୩୮୦ ସେ.ମି. ଓ କାନ୍ଧର ଉଚ୍ଚତା ୧୩୦ରୁ ୧୯୦ ସେ.ମି. । ସ୍ତ୍ରୀ ଗଣ୍ଡାର ଦେହର ଲମ୍ବ ୩୧୦ରୁ ୩୪୦ସେ.ମି. ଓ କାନ୍ଧର ଉଚ୍ଚତା ୧୪୮ରୁ ୧୭୩ ସେ.ମି. ଅଟେ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତା ୨୨୦ରୁ ୨୨୦କି.ଗ୍ରା. ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସ୍ଵୀମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ ୧୬୦୦କି.ଗ୍ରା. ଅଟେ ।

ଏମାନେ ଘାସ, ପତ୍ର, ଗଛର ଫୁଲ, ମଞ୍ଜି, ଗଛର ଡାଳ ଓ ଏପରିକି ପାଣିରେ ଭାସୁଥିବା ଗଛପତ୍ର ଖାଇଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ସକାଳ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ

ଦିନକୁ ୨ ଥର ଖାଇଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଥୋଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ଖାଦ୍ୟକୁ ଖାଇଥାନ୍ତି । ଭାରତ ବ୍ୟତିତ ଏମାନେ ଚାନ, ଭୁଟାନ, ମିଆଁମାର ଓ ବଙ୍ଗଲାଦେଶ ମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ।

ଗଣ୍ଡାମାନେ ୪ବର୍ଷ ପରେ ପ୍ରାୟ ବୟସ ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ୪୫୭ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭଧାରଣ ସମୟ ଅଟେ । ପ୍ରତି ମାର୍ଗ ଅନ୍ତରରେ ଏମାନେ ପ୍ରସବ କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଜୀବନକାଳ ହେଉଛି ୪୦ ବର୍ଷ । ଏମାନେ ଏକା ବା ନିଃସଂସାର ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ପ୍ରତିଦିନ ପୁରୁଷ ଗଣ୍ଡାମାନେ ୨ ରୁ ୮୫.ମି. ବାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବା ଆସିବା କରିଥାନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ନଦୀ, ପୋଖରୀ ଓ ପାଣି ଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ପାଣିରେ ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ସମୟ ରହିଥାନ୍ତି । ଶତ୍ରୁ ଆକୁମଣରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଏମାନେ ଘଣ୍ଟା ପ୍ରତି ୪୫କି.ମି. ବେଗରେ ଦୌଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଘାସ ଓ ଶୁଣିବା ଶକ୍ତି ପ୍ରଖର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଆଖ୍ ଛୋଟ ଥିବାରୁ ଦେଖିବା ଶକ୍ତି କମ ଥାଏ । ପୁରୁଷମାନେ ଏକା ଏକା ରହିବାକୁ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟ କିମ୍ବା ପ୍ରଜନନ ସମୟରେ ଦଳରେ ରହିଥାନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀ ଗଣ୍ଡାମାନେ ପ୍ରସବ ପରେ ଛୋଟ ଛୁଆକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ରହିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ରତ୍ତ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧରଣର ଓ ବିଶେଷ କରି ଶତ୍ରୁ ଆକୁମଣ ଓ ପ୍ରଜନନ ସମୟରେ ଏମାନେ ରତ୍ତ ଛାଡ଼ିଥାନ୍ତି ।

ଆମ ଭାରତରେ ଆସାମର କାଜିରଙ୍ଗୀ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରାୟ ୨୩୦୦ ଗଣ୍ଡା ରହିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଉଛି । ଏହା ବ୍ୟତିତ ଏମାନେ ଜଳପାଇ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ, ପୋବିତୋରା ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ, ମାନସ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ, ଦ୍ୱାଦଶ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ, ଓରାଙ୍ଗ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଆସେ କମି ଯାଉଥିବାରୁ ଭାରତ ସରକାର ଓ ଜାତିସଂସାଧନ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସରକାର ଓ ଜନସାଧାରଣ ସଚେତନ ହେବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ନବେତ୍ର ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରୁ ଏହି ସୁଦୂର ପ୍ରାଣୀଟି ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ବରିଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟାପକ
ବାଙ୍ଗୀ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସିଦ୍ଧ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାଙ୍ଗୀ, କଟକ
ମୋ : ୯୪୩୭୩୩୧୧୭୭୯୯

ଚାମିଆନ୍ ହେବା ଭାଗ୍ୟରେ ନଥୁଲା

ଆଶିଷ କୁମାର ରାୟ

କରିଥୁଲା, ତା'ର ସମକଷ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମିତାଳି ରାଜଙ୍କ ଦଳ ନିକଟରେ ଥିଲା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ । ଦୀର୍ଘ ୩୪ ବର୍ଷ ପରେ କ୍ରିକେଟର ମଙ୍କ୍ଷ କୁହାୟାଉଥିବା ଲର୍ଡସରେ ଲତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା ଆଉ ଏକ ଭାରତୀୟ ଦଳ ।

କିନ୍ତୁ... ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଅଛି କିଛିସମୟର ଅପରିଣାମଦର୍ଶିତା ସବୁକିଛି ଓଳଟପାଳଟ କରିଦେଲା । ଦୂରମାର ହୋଇଗଲା ବିଶ୍ଵକପ ବିଜୟର ସ୍ଥଳ । ଭାରତୀୟ ଦଳର ମହିଳା ତାରକା ତଥା ପ୍ରଶଂସକଙ୍କ ଆଶା ଅକାଂକ୍ଷା ପାଣିଫୋଟକା ଭକ୍ତି ମିଳେଇଗଲା । ଭଲ ଖେଳିବା ସବୈ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଭାବେ ମାତ୍ର ନଥ୍ ରନରେ ପରାଜିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ହାତଛଢା ହୋଇଗଲା ବିଶ୍ଵକପ । ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ପୂର୍ବେ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ମନର କେନିଙ୍ଗଟନ୍ ଓରାଳ ଗ୍ରାଉଣ୍ଡରେ ବିରାଟ କୋହଲିଙ୍କ ଭାରତୀୟ ପୁରୁଷ କ୍ରିକେଟ ଦଳ ମଧ୍ୟ ଚାମିଆନ୍ ଟ୍ରୂପ୍‌ର ଫାଇନାଲରେ ଆଶାନୁରୂପ ଖେଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନପାରି ପାକିସ୍ତାନ ହାତରୁ

ଜୁଲାଇ ମାସ ୨୩ ତାରିଖ ଦିନ ଲକ୍ଷ୍ମନର ଏତିହାସିକ ଲର୍ଡସ ଷାତିଯମରେ ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲା ଏକ ନୂଆ ଲତିହାସ, ଯେଉଁ ଲତିହାସ କି ଭାରତୀୟ ମହିଳା କ୍ରିକେଟ ଦଳକୁ ସଫଳତାର ଏକ ନୂତନ ଶିଖିରରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ୨୦୧୭ ର ମହିଳା ବିଶ୍ଵକପ କ୍ରିକେଟର ଫାଇନାଲରେ ମିତାଳି ରାଜଙ୍କ ନେତୃତ୍ବଧାନ ଭାରତୀୟ ଦଳ ଇଂଲାଣ୍ଡ ବିପକ୍ଷରେ ନିଶ୍ଚିତ ବିଜୟ ଆଢ଼କୁ ଅଗ୍ରପଥ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରଥମଥର ସକାଶେ ବିଶ୍ଵ ଚାମିଆନ୍ ବନ୍ଦିବାର ସ୍ଥଳ ଜାଗି ଉଠିଥୁଲା ଦଳର ସମସ୍ତ ଖେଳାଳିଙ୍କ ମନରେ । ଦେଶର ଅଗଣିତ କ୍ଲାଢାନ୍ତରାଗା ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ ସେହି ସ୍ଥାରଣାଯ୍ୟ ପୁନ୍ରୂପ୍ତକୁ । ଅନ୍ତିମ ଲିଙ୍ଗ ମ୍ୟାଚରେ ନ୍ୟୁଜିଲାଣ୍ଡ ଏବଂ ସେମିପାଇନାଲରେ ଅଷ୍ଟେଲିଆ ବିପକ୍ଷରେ ଜୋରଦାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ବିଜୟ ହାସଳ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଇଅମାନଙ୍କର ଫାଇନାଲ ଖେଳକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଳିଭିଜନ ସାମନାରେ ଅନେକଆଶା ନେଇ ବସି ରହିଥିଲେ ଦେଶର ଅସଂଖ୍ୟ କ୍ରିକେଟପ୍ରେମୀ । ଲର୍ଡସର ମୌଦ୍ଦାନରେ ୧୯୮୩ ମସିହାର ବିଶ୍ଵକପ ଜିତି କପିଲ ଦେବଙ୍କ ନେତୃତ୍ବଧାନ ଭାରତୀୟ ଦଳ ଯେଉଁ କୃତିତ୍ବ ହାସଳ

ଶୋରନୀୟ ପରାଜୟ ବରଣ କରିଥିଲା । ସତେ ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ମନ ନଗରୀରେ ଏ ବର୍ଷ କୌଣସି ଭାରତୀୟ ଦଳର ଚାମିଆନ୍ ହେବା ଆଦୌ ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ ନଥୁଲା ।

ଚୟ ଜିଣି ହିଦର ନାଇଟଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଖେଳୁଥିବା ଇଂଲାଣ୍ଡ ଦଳ ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟାଟିଂ କରି ନିର୍ବାରିତ ୪୦୭ଭରରେ ସ୍କୋର କରିଥିଲା ଯାତ ଟ୍ରିକେଟରେ ୨୨୮ ରନ । ଏଥରେ ନାତାଳି ଝିଭରଙ୍କ ୪୧, ସାରା ଫେଲରଙ୍କ ୪୪, କ୍ୟାଥେରିନ୍ ବ୍ରଣ୍ଟିଙ୍କ ଅପରାଜିତ ୩୪ ରନର ଅବଦାନ ଥିଲା ବୁଝୁତ ଅଧିକ । ଏତଦବ୍ୟତାତ ଦଳର ଦୁଇ ଓପନର ଲରେନ ଟ୍ରିନଟିଲଭ ଏବଂ ଟାମୀ ବିଭମୋଷ ମଧ୍ୟ ଯଥାକ୍ରମେ ୨୪ ଓ ୨୩ ରନର ଉପଯୋଗୀ ଇନିସ ଖେଳିଥିଲେ । ଭାରତ ପକ୍ଷରୁ ଅଭିଜ୍ଞ ପେସ ବୋଲର ଝୁଲନ ଗୋଦାମୀ ୨୩ ରନରେ ତିନିଟି ଟ୍ରିକେଟ ନେଇଥିବା ବେଳେ ପୁନମ ଯାଦବଙ୍କୁ ମିଳିଥୁଲା ଦୁଇଟି ଟ୍ରିକେଟ ।

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଆରମ୍ଭ ସୃତି ମାତ୍ରାନାଙ୍କ ଟ୍ରିକେଟ ହରାଇବା ପରେ ପୁନମ ରାଜତ ଓ ମିତାଳି ରାଜଙ୍କ ବ୍ୟାଟିଂ ଯୋଗୁଁ ଦଳ ଧୀରେ ଧୀରେ

ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥିଲା । ନ୍ୟୁଜିଲାଣ୍ଡ ବିପକ୍ଷରେ ଅନ୍ତିମ ଲିଙ୍ଗ ମ୍ୟାଚରେ ଶତକ ହାସଳ କରିଥିବା ଅଧିନାୟିକା ମିତାଲି କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ୧ ରନ କରି ରନ ଆଉଟ୍ ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ଏହା ସବୁ ମଧ୍ୟ ଭାରତ ପୁନମ ରାଜ୍ୟରେ ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ୮ ରନ, ଅଷ୍ଟକୁଳିଆ ବିପକ୍ଷରେ ଧୂଆଁଧାର ଇନିସ ଖେଳିଥିବା ହରମନପ୍ରାତ କୌରଙ୍କ ୪ ରନ ଓ ବେଦା କୁଞ୍ଚମୁର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନାଶରନ ସହାୟତାରେ ବିଜୟ ଆଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲା । ଏକଦା ଦଳର ସ୍କୋର ଥିଲା ତିନି ଡ୍ରିକେଟରେ ୧ ୯ ୧ ରନ । ପୁନମ ଆଉଟ ହୋଇଯିବା ପରେ କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ଦଳର ବ୍ୟାଟିଂ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଘଟିଲା । ବିଜୟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ସବୁ ଆମ ଖେଳାଳିମାନେ ହଡ଼ିବଡ଼େଇ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଡ୍ରିକେଟ୍ ଦେଇ ଚାଲିଲେ । ମାତ୍ର ୨ ରନରେ ସାତଟି ଡ୍ରିକେଟ ହରାଇ ଭାରତ ପରାଜିତ ହୋଇଗଲା ୫ ରନର ବ୍ୟବଧାନରେ । ୪ ରନରେ ଛଅଟି ଡ୍ରିକେଟ ଅନ୍ତିମାର କରି ଆନ୍ୟା ଶ୍ରବେଷୋଲ ଲଂଖାଣ୍ଡର ବିଜୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହିତ ମ୍ୟାଚର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଖେଳାଳିର ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ହାସଳ କରିନେଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଳେକୁ ହାର୍ଟିଲୀ ଦୁଇଟି ଡ୍ରିକେଟ ନେଇଥିବା ବେଳେ ଜେମୀ ଗନ୍ଧଙ୍କ ବୋଲିଂରେ ରନ ସ୍କୋର କରିବା କଷ୍ଟସାଧ ହୋଇଉଠିଥିଲା ।

ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଲିଗ୍ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିବା
ଜଂଲାଣ୍ଡ ଦଳ ସେମିପାଇନାଲରେ ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ଟ୍ରିନାକୁ ହରାଇଥିବା ବେଳେ
ଲିଗ୍ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଦିତୀୟ ସ୍ଥାନ ହାସଳ କରିଥିବା ଅଷ୍ଟେଳିଆକୁ ହରାଇଥିଲା
ଭାରତ । ପ୍ରଥମ ସେମିପାଇନାଲରେ ମିଗନନ୍ ତୁ ପ୍ରିଜଙ୍କ ଅପରାଜିତ ୭୭
ଏବଂ ଲାଉରା ଓଲଭାଡାର୍ଚଙ୍କ ଗରନ ସହାୟତାରେ ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ଟ୍ରିନା ଦଳ
ଛାଥ ଡ୍ରିକେଟରେ ୨୧୮ ରନ କରିଥିଲା । ଏହାର ଉଭରରେ ଜଂଲାଣ୍ଡ ଦଳ
ସାରା ଟେଲର, ହିଦର ନାଇଟ, ଫ୍ରାନ୍ ଟ୍ରିଲସନ୍ ଆଦିଙ୍କ ମିଳିତ ପ୍ରଯାସରେ
ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଅନ୍ତିମ ଉଭରରେ ଦୂର ଡ୍ରିକେଟରେ ବିଜୟ । ହୋଇଥିଲା ।
ଦିତୀୟ ସେମିପାଇନାଲରେ କିନ୍ତୁ ଭାରତର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରଭାବଶାଳା । ଭାରତର ଉପ ଅଧ୍ୟନୀୟିକା ହରମନପ୍ରାତ କୌର ୧୧୪ ଟି
ବଳରେ ୨୦ ଟି ଚୌକା ୩ ଟି ଛକ୍କା ସହାୟତାରେ ୧୭୧ ରନର
ଅପରାଜିତ ଜନିଃସ ଖେଳି ଦଳର ଝୋରକୁ ଚାରି ଡ୍ରିକେଟରେ ୨୮୧ ରେ
ପହଞ୍ଚାଇଦେଲେ । ଏହାପରେ ଏଲିସି ଭିଲାନିଙ୍କ ୩୪ ଏବଂ ଆଲେକ୍ଷ
ବ୍ଲାକଡ୍ରେଲଙ୍କ ୯୦ ରନର ଜନିଃସ ସବୁ ଅଷ୍ଟେଳିଆ ୨୪୪ ରେ ଅଳିଆଉଟ
ହୋଇ ଗରନ ପରାଜିତ ହୋଇଗଲା । ଏହାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତୀୟ
ଦଳ ଏହାର ଅନ୍ତିମ ଲିଗ୍ ମ୍ୟାଚରେ ନ୍ୟୁଜିଲାଣ୍ଡ ଦଳକୁ ଏକତରପା ମ୍ୟାଚରେ
୧୮୮ ରନରେ ପରାପ୍ରତି କରିଥିଲା । ଏତଦ୍ୟତୀତ ଏହି ବିଶ୍ୱକପର ପ୍ରଥମ
ଲିଗମ୍ୟାଚରେ ଭାରତ ଜଂଲାଣ୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ ୩୪୮ ରନରେ ପରାପ୍ରତି କରିଥିଲା
ତଥା ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନିଟି ମ୍ୟାଚରେ ଡେଣ୍ଟିକ୍, ପାକିସ୍ତାନ ଓ ଶ୍ରୀଲଙ୍କାକୁ
ହରାଇଥିଲା । ତେବେ ଏସବୁ ସବୁ ପାଇନାଲରେ ଜଂଲାଣ୍ଡଠାରୁ ପରାଜିତ
ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଥିଲା ଦ୍ୟଶଦାୟକ ।

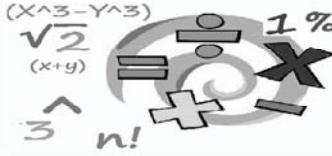
ମୋଟ ଉପରେ ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପ କ୍ରିକେଟରେ ଏହା ଥିଲା
ଜଂଲାଘ୍ରର ଚତୁର୍ଥ ଗାଇଟେଲ୍ ବିଜୟ । ଅନ୍ୟଦିଗରେ ଭାରତ ଏହାକୁ
ମିଶାଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସକାଶେ ରନର୍ସ ଅପ ଅଖ୍ୟା ଅର୍ଜନ କଲା । ଏହା
ପୂର୍ବରୁ ମିତାଲି ରାଜଙ୍କ ନେଡ୍ରେରେ ଭାରତ ୨୦୦୫ର ବିଶ୍ୱକପରେ ମଧ୍ୟ
ପାଇନାଲରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରେ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ସେହି ବିଶ୍ୱକପର ଚାତାନ୍ତ ମୁକାବିଲାରେ ଭାରତୀୟ ଦଳ
ଅଷ୍ଟଲିଆତାରୁ ପରାପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା ୮୮ ରନର ବ୍ୟବଧାନରେ । ଏହା
ପରେ ଅଷ୍ଟଲିଆରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ୨୦୦୯ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶ୍ୱକପରେ ଭାରତ
ସେମିପାଇନାଲ ଖେଳିଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୩ରେ ଆମରି ଦେଶର ମୁଖ୍ୟାଇ
ଓ କଟକଠାରେ ଖେଳାଯାଇଥିବା ବିଶ୍ୱକପରେ ମିତାଲି ରାଜଙ୍କ ଦଳ
ନୌରାଶ୍ୟଜନକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ସେମିପାଇନାଲରୁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚି
ରହିଯାଇଥିଲା । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ୨୦୧୯ ରେ ଶୁଳ୍କଙ୍କା,
୨୦୧୪ ରେ ବାଲାଦେଶ ତଥା ୨୦୧୭ ରେ ଭାରତରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ
କ୍ରିମାଗତ ଡିନିଟି ମହିଳା ଟି-ରେଷ୍ଟ୍ ବିଶ୍ୱକପରେ ମଧ୍ୟ ଆମ ଖେଳାଳିମାନଙ୍କର
ନୌରାଶ୍ୟଜନକ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଧାରା ଜାରି ରହିଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନେ
ସେମିପାଇନାଲରେ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିନଥିଲେ
। ଆଉ ୨୦୧୭ ର ଏହି ବିଶ୍ୱକପରେ ସ୍ଥାନ ହାସଲ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ
ଯୋଗ୍ୟତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁକାବିଲାରେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଦକ୍ଷିଣ
ଆଫ୍ରିକାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଯୋଗ୍ୟତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟୁର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ବିଜୟୀ ହେବାପରେ
ଯାଇ ମିତାଲି ରାଜଙ୍କ ଦଳକୁ ବିଶ୍ୱକପ ଖେଳିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା ।
ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ୨୦୧୭ ର ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପରେ ଭାରତର ପ୍ରଦର୍ଶନ
ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

୨୦୦୪ ର ବିଶ୍ୱକପରେ ରନ୍ସର୍ ଅପ୍ ହୋଇଥିବା ସେହି
ଭାରତୀୟ ଦଳର କେବଳ ଦୁଇଜଣା ତାରକା ୧୭ ବର୍ଷ ପରେ ଏଥରର
ବିଶ୍ୱକପ ଫାଇନାଲ ଖେଳିବାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କଲେ । ସେହି ଦୁଇଜଣା
ହେଲେ ମିତାଳି ରାଜ ଓ ଝୁଲନ୍ ଗୋସ୍ବାମୀ । ଏହି ଦୁଇଜଣା ମଧ୍ୟ ମହିନା
ଏକଦିବସୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କ୍ରିକେଟରେ ବିଶ୍ୱ ରେକର୍ଡର ଅଧିକାରୀ । ଏହି
ଶୈଳୀର କ୍ରିକେଟରେ ମିତାଳି ବିଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ଖେଳାଳି ଭାବେ ଛାହିଁଜାରରୁ
ଅଧିକ ରନ କରିଥିବା ବେଳେ ଝୁଲନ୍ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ସର୍ବାଧିକ ୧୯୪ଟି
ଡ୍ରିକେଟ । ଏହି ବିଶ୍ୱକପରେ ଏହି ଦୂଇ ବରିଷ୍ଠ ଖେଳାଳିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ
ବ୍ୟାଟିଂରେ ପୁନମ ରାଉଡ଼, ସୃତି ମନ୍ଦିରାନା, ବେଦା କ୍ରିଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ
ହରମନପ୍ରୀତ କୌର ତଥା ବୋଲିଂରେ ଦିପ୍ତି ଶର୍ମା, ଏକତା ବିଶ୍ୱ, ପୁନମ
ଯାଦବ, ରାଜେଶ୍ଵରୀ ଗାଏକଥାଡ଼ ଏବଂ ଶିଖା ପାଣ୍ଡେଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଥିଲା
ଯଥେଷ୍ଟ ଉନ୍ନତ । ତେବେ ଅଞ୍ଚେଲିଆ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହରମନପ୍ରୀତଙ୍କର
୧୭୧ ରନର ଧୂଆଁଧାର ଇନିଂସ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଥିଲା ଏହି ବିଶ୍ୱକପରେ
ଭାରତ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ସ୍ଵରଣୀୟ ଘଟଣା ।

ମୋ-୯୪୩୭୭୬୬୫୧୪

ବାଧାରଣା ଜ୍ଞାନ

(୧) ABBREVIATION

1. APBS - Aadhaar Payment Bridge System
2. CAIT - Confederation of All India Traders
3. DGP - Director General of Police
4. GFXC - Global Foreign Exchange Committee
5. IBBI - Insolvency and Bankruptcy Board of India
6. PCA - Prompt Corrective Action
7. MSF - Marginal Standing Facility
8. NPS - National Pension Scheme
9. OLTA - Online Tax Accounting System
10. MRSAM - Medium Range Surface to Air Missile

(୨) ପ୍ରତିକ ଓ ଲେଖକ

1. Narendra Modi : The Making of a legend - Bindeshwar Pathak
2. The Ministry of Utmost Happiness - Arundhati Roy
3. War Cry - Wilbur Smith
4. President's Lady - Sangeeta Ghosh
5. One Part Woman - Aniruddhan Vasudevan
6. ଅମୃତ ସତ୍ତାନ - ଗୋପିନାଥ ମହାନ୍ତି
7. ନାଳଶୈଳ - ସୁରେନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି
8. ବିଶ୍ଵକୁ ଗବାଷ - ଚିତ୍ରରଞ୍ଜନ ଦାସ
9. ଅଭିଶପ୍ତ ଗର୍ବ - ମହାପାତ୍ର ନାଳମଣି ସାହୁ
10. ଭିନ୍ନ ପାଇଁଶ - କିଶୋରୀ ଚରଣ ଦାସ

(୩) ଚଣ୍ଡିଗଢ଼

1. ଗଠନ - ୦୧.୧୧.୧୯୭୭
2. କ୍ଷେତ୍ରଫଳ - ୧୧୪ବର୍ଗ କି.ମି.
3. ଜନସଂଖ୍ୟା - ୧୦୪୪୭୮୮ (୨୦୧୧)
4. ପୁରୁଷ - ୪୮୦୭୮
5. ସ୍ତ୍ରୀ - ୪୭୪୪୦୪
6. ଲିଙ୍ଗ ଅନୁପାତ - ୮୧୮୮୮୮
7. ସାକ୍ଷରତା ହାର - ୮୨.୪୩%
8. ଜିଲ୍ଲା / ଗ୍ରାମ - ୧ / ୨୭
9. ବିଧାନସଭା ଆସନ - ୦
10. ଲୋକସଭା ଆସନ - ୦୧
11. ରାଜ୍ୟାସଭା ଆସନ - ୦୦
12. ରାଜଧାନୀ - ଚଣ୍ଡିଗଢ଼
13. ଲେପୁନାଶ ରାଜ୍ୟପାଳ - ଭି.ପି. ସିଂହ ବନ୍ଦୋର

(୪) ଆବିଷ୍କାର ଓ ଉଭାବନ

1. କାରବୁରେଚଟ-ଗୋଟିଏ ଦାଇମିଲର - ୧୮୭୭
2. କେନ୍‌ଡ୍ରାଇଭ-ଲିଓନାର୍ଡ ଡାରିନ୍ସି- ୧୯୯୧-୯୩
3. ସିନେମା-ଅଙ୍ଗ ମେରା ଲୁଙ୍ଗ ନୋକୋଲାସ ଲୁମିଅର - ୧୮୯୪
4. ଡେଣ୍ଟଲ ପ୍ଲେଟ-ଅନଥୋନିଏ ପ୍ଲୁଷ୍ସସନ- ୧୮୯୭
5. ଉତ୍କ୍ରମକ୍ରମ-ଟି.ଏଫ ଲାଞ୍ଛେଷର - ୧୯୦୨

(୫) ଦେହାନ୍ତ

1. ବିବି ସିଭ୍ସା - କର୍ଣ୍ଣାଚକ ରାଜନେତା (ବୟସ ୮୯)
2. ସେତୋଷ ମୋହନ ଦେବ - ପୂର୍ବତନ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ (ବୟସ ୮୩)
3. ପୁଷ୍ପ ଭାର୍ଗବ - ମଲିକୁଲାର ବାଇଲୋଜିଷ୍ଟ (ବୟସ ୮୯)
4. କେଇ ମୋମେନ୍ - ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ (ବୟସ ୯୦)
5. ଧରମ ସିଂହ - ପୂର୍ବତନ କର୍ଣ୍ଣାଚକ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ (ବୟସ ୯୦)

(୬) ଜୟତି ପାଳନ

1. ତା ୦୪.୦୮.୨୦୧୭ - ପଣ୍ଡିତ ନାଲକଣ୍ଠ ଦାସ
2. ତା ୧୦.୦୮.୨୦୧୭ - ଗୋସ୍ବାମୀ ଦୁଲସୀ ଦାସ
3. ତା ୧୫.୦୮.୨୦୧୭ - ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ
4. ତା ୧୮.୦୮.୨୦୧୭ - ସ୍ବାମୀ ନିଶମାନନ୍ଦ
5. ତା ୨୭.୦୮.୨୦୧୭ - ମଦର ଚେରେସା

(୭) କାହାକୁ କହନ୍ତି

1. ଅନ୍ଧକାରର ଦେଶ - ଆପ୍ନିକା
2. ଇଗଲର ଦେଶ - ଆଲବେନିଆ
3. ଆବେ ସାଗରର ରାଣୀ - କେଟିନ୍
4. ବେଙ୍ଗଲର ଦୁଃଖ - ଦାମୋଦର ନଦୀ
5. ଭାରତର ହଲିଉଡ୍ - ମୁଧାଇ

(୮) ଦେଶର ଉପରାଷ୍ଟପତ୍ରିଗଣ

୧. ଉତ୍ତରପାଲ୍ମୁ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ	: ୧୯୪୭-୧୯୭୭
୨. ଉତ୍ତରପାଲ୍ମୁ ହୁସେନ	: ୧୯୭୨-୧୯୭୭
୩. ଭିରି ଭିରି	: ୧୯୭୩-୧୯୭୯
୪. ଗୋପାଳ ସ୍ବରୂପ ପାଠକ	: ୧୯୭୯-୧୯୭୪
୫. ବିତି ଜିତି	: ୧୯୭୪-୧୯୭୯
୬. ଏମ ହିଦ୍ୟାଯଦୁଲ୍ଲା	: ୧୯୭୯-୧୯୮୮
୭. ଆର ଭେଙ୍ଗଚରଣ	: ୧୯୮୪-୧୯୮୭
୮. ଶଙ୍କର ଦୟାଳ ଶର୍ମା	: ୧୯୮୭-୧୯୯୨
୯. କେ ଆର ନାରାୟଣ	: ୧୯୯୨-୧୯୯୭
୧୦. କ୍ରିଷ୍ଣ କାନ୍ତି	: ୧୯୯୭ରୁ ୨୦୦୭
୧୧. ଭାଇରୋନ ସିହ ଶେଖାତ୍ର	: ୨୦୦୭ରୁ ୨୦୦୭
୧୨. ମହନ୍ତି ହମିଦ ଅନସାରା	: ୨୦୦୭-୨୦୧୭
୧୩. ଏମ ରେଙ୍କିଯା ନାଇତ୍ରୁ	: ୧୧.୦୮.୨୦୧୭ ଠାରୁ...

ଓଡ଼ିଆ

୧.(କ) ପୂରୀ, ୨.(ଘ) ବୌଦ୍ଧ, ୩.(କ) ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ୪.(ଘ) ବିମାନ,
୫.(ଖ) ରବି ସିଂ, ୬.(କ) ୧୯୪୭, ୭.(କ) ୧୯୯୩, ୮.(ଖ)
ଚଷ୍ଟିଖୋଲ, ୯.(କ) ରେଙ୍ଗାଳ, ୧୦.(କ) ବାହୁଲିପି

୧.(କ) ଡ୍ରେସନ୍ ଟଙ୍କ ୨.(ଘ) ୭-୩ ଟଙ୍କ (କ) ସମ୍ପକୀୟ ଭାଇ ୪.(ଗ)
୭ କି.ମି ଉଦ୍‌ଦର ପୂର୍ବ.୪.(କ) ଭାଇ ଉତ୍ତରଣୀ ୨.(କ) ୩୪ ୨୪୧
୭.(ଗ) ୨ ଟଙ୍କ (କ) ରବିବାର ୯.(କ) 294493. ୧୦.(କ) ୭୪

ଯଦି ଲୋକ ପାଖରେ ଧର୍ମଭାବ ନାହିଁ, ତାହାର କୌଣସି କବଚ ନାହିଁ।

(୧୯) ଇତିହାସ

୧. କେନିଆର କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ପ୍ରସ୍ତର କଟୁରୀ ମିଳିଅଛି ?
 (କ) ଶାଙ୍କାନୀକା (ଖ) ଷ୍ଟୋନିଙ୍ଗୋନ
 (ଗ) କିଲୋମେ (ଘ) ଚୌତେଟ
୨. ମିଶରର ସର୍ବବୃଦ୍ଧତା ବା ବୃଦ୍ଧତମ ପିରାମିଡ଼ କେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
 (କ) ଥିବସ୍ତ (ଖ) ଆବୁସିମେଇ
 (ଗ) ସକାରା (ଘ) ଗାଜେ
୩. କେଉଁ ମାନବକୁ ପ୍ରଥମ ମାନବ ରୂପେ ଧରାଯାଇଥାଏ ?
 (କ) ଆଣ୍ଟାଲୋପି ଥେକସ୍ (ଖ) ବାନର
 (ଗ) ହାମୋଇରେକ୍ଟସ୍ (ଘ) ହୋମୋସାପିଏନ୍ସ୍
୪. ମୋସୋପଟାମିଆର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?
 (କ) ଦୁଇ ନଦୀର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ନଗର (ଖ) ଦୁର୍ଗ
 (ଗ) ଦୁଇ ନଦୀର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶ (ଘ) ପୃଥିବୀର ସ୍ଵର୍ଗ
୫. ଭୌମ ବଂଶର ଶେଷ ରାଜ୍ଞୀ କିଏ ?
 (କ) ଧର୍ମ ମହାଦେବୀ (ଖ) ବକୁଳ ମହାଦେବୀ
 (ଗ) ଗୌରୀ ମହାଦେବୀ (ଘ) କେହି ନୁହଁଟି
୬. ରୋମର ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?
 (କ) ପାତ୍ରସିଆନ (ଖ) ପ୍ଲେବିଆନ
 (ଗ) ପ୍ରାୟଗର
୭. ଝାଙ୍ଗରେଜମାନେ କେବେ ଓଡ଼ିଶା ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ?
 (କ) ୧୫୭୮ (ଖ) ୧୭୫୯
 (ଗ) ୧୮୦୩ (ଘ) ୧୮୪୯
୮. ମେଜର ବେଜେଲଗେଟଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ?
 (କ) ତାଳତେର (ଖ) ଗାଙ୍ଗପୁର
 (ଖ) ରଣପୁର (ଘ) ନାଲକ୍ଷିରି
୯. ଓଡ଼ିଶା ମରହଙ୍ଗା ଶାସକଙ୍କ ହାତକୁ କେବେ ଗଲା ?
 (କ) ୧୭୭୭ (ଖ) ୧୭୫୭
 (ଗ) ୧୭୪୭ (ଘ) ୧୭୫୧
୧୦. ଲଞ୍ଚୁଡ଼ି ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହରେ ପ୍ରଥମେ କିଏ ଲୁଣ ମାରିଥିଲେ ?
 (କ) ଗୋପବନ୍ଧୁ ଚୌଧୁରୀ (ଖ) ଆଚାର୍ୟ ହରିହର
 (ଗ) ନାଲକଷ୍ମ ଦାସ (ଘ) ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ

୧.(ଗ) କିଲୋମେ , ୨.(ଘ) ଗାଜେ, ୩.(କ) ଆଣ୍ଟାଲୋପି ଥେକସ୍, ୪.ଦୁଇ ନଦୀର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶ, ୫.(କ) ଧର୍ମ ମହାଦେବୀ, ୭.(ଖ) ପ୍ଲେବିଆନ, ୮.(ଗ) ୧୮୦୩, ୯.(ଖ) ରଣପୁର, ୧୦.(ଖ) ୧୭୫୧, ୧୦.(ଖ) ଆଚାର୍ୟ ହରିହର

୧. ପାରିଷ୍ଲୁତିକ ସନ୍ତୁଳନ ନିମନ୍ତେ ସମୁଦାୟ ଭୂଭାଗର ଶତକଢା କେତେ ଭାଗ ଅରଣ୍ୟ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ?
 (କ) ୨୪ ଭାଗ (ଖ) ୩୦ ଭାଗ (ଗ) ୩୩ ଭାଗ (ଘ) ୩୪ ଭାଗ
୨. ନିମ୍ନଲିଖିତ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁପ୍ରକାରର ମୃତ୍ତିକାଟି ଲବଣ ଓ କ୍ଷାରୀୟ ମୃତ୍ତିକା ଅଟେ ?
 (କ) ଉସର (ଖ) ଭାବର (ଗ) କଙ୍କର (ଘ) ରେଶୁର
୩. ନିମ୍ନଲିଖିତ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ଏକ ଆଣବିକ ଖଣ୍ଡିଜ ନୁହଁ ?
 (କ) ଯୁଗାନ୍ତିମ (ଖ) ଚଙ୍ଗ୍ଷନ
 (ଗ) ଇଲେମିନାଇଟ (ଘ) ଥୋରିଯମ
୪. ନିମ୍ନଲିଖିତ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ଏକ ଅଧାତବ ଖଣ୍ଡିଜ ଅଟେ ?
 (କ) ବକୁଳଟ (ଖ) କ୍ରୋମାଇଟ
 (ଗ) ଡୋଲୋମାଇଟ (ଘ) କୋବାଲଟ
୫. ନିମ୍ନଲିଖିତ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ଏକ ଧାତବ ଖଣ୍ଡିଜ ଅଟେ ?
 (କ) ପ୍ଲେବିନମ (ଖ) ଜିପସମ
 (ଗ) ପୋର୍ଟଲେନ (ଘ) ଲିଗନାଇଟ
୬. ଭୁଙ୍ଗଭ୍ରା ନଦୀରକ୍ଷେ ଯୋଜନା କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ?
 (କ) ଆନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦେଶ (ଖ) ମହାରାଷ୍ଟ୍ର (ଗ) ତେଲେଙ୍ଗାନା (ଘ) କର୍ଣ୍ଣାଟକ
୭. ମୁର୍ତ୍ତିକା ଗଠନ ନିମନ୍ତେ କେଉଁଟି ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ ?
 (କ) ଜଳ (ଖ) ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ
 (ଗ) ଶିଳାରେଣ୍ୟ (ଘ) ପ୍ରାଣ ଓ ଉଭିଦର ଜେବାଂଶ
୮. କେଉଁ ମୃତ୍ତିକା ଭାରତରେ ସର୍ବଧିକ ପରିମାଣରେ ଦେଖାଯାଏ ?
 (କ) ପରୁ ମୃତ୍ତିକା (ଖ) କୃଷ୍ଣ କାର୍ପାସ ମୃତ୍ତିକା
 (ଗ) ଅରଣ୍ୟ ମୃତ୍ତିକା (ଘ) ଲୋହିତ ମୃତ୍ତିକା
୯. ହିମାଳୟର ସିଞ୍ଚାଲିକ ପରିତମାଳାର ପାଦଦେଶରେ ଥିବା ଦୁଧାୟା ନ୍ୟାସନାଳ ପାର୍କ କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ରହିଛି ?
 (କ) ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ (ଖ) ଅଭୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ
 (ଗ) ହିମାଳୟ ପ୍ରଦେଶ (ଘ) ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ
୧୦. ଭାରତର ଏକ ଲବଣାକ୍ଷେ ହୃଦ ଭାବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସମ୍ରର ହୃଦ ଆମ ଦେଶର କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
 (କ) ହରିଯାନା (ଖ) ରାଜସ୍ଥାନ (ଗ) ଗୁଜ୍ରାଟ (ଘ) ଜାମ୍ବୁ ଓ କାଶ୍ମୀର

ଉ
ତ
ର

୧.(ଗ) ଗାଜେ ଭାଗ, ୨.(କ) ଉସର , ୩. (ଖ) ଚଙ୍ଗ୍ଷନ, ୪.(ଗ) ଡୋଲୋମାଇଟ, ୫. (କ) ପ୍ଲେବିନମ, ୬. (ଗ) କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ୭.(ଗ) ଶିଳାରେଣ୍ୟ, ୮.(କ) ପରୁ ମୃତ୍ତିକା, ୯.(ଘ) ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ, ୧୦.(ଖ) ରାଜସ୍ଥାନ

(୧୩) ଅର୍ଥନୀତି

୧. 'କାର' ଛାଡ଼ିପାଇଁ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଜଳ୍ଖା ଥିଲା ?
 (କ) ଆରାମପ୍ରଦ
 (ଖ) ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ
 (ଗ) ବିଳାସମୂଳକ
 (ଘ) ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ

୨. ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରରେ 'ଦର' କହିଲେ କ'ଣ ବୁଝାଯାଏ ?
 (କ) ଉପଯୋଗିତା
 (ଖ) ବ୍ୟବହାରିକ ମୂଲ୍ୟ
 (ଗ) ମୁଦ୍ରା ଆକାରରେ ଦ୍ରବ୍ୟର ବିନିମୟ ମୂଲ୍ୟ
 (ଘ) ଗୋଟିଏ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିନିମୟରେ ମିଳିଥିବା ଅନ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ପରିମାଣ

୩. କେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟର ଚାହିଁଦା ସ୍ଥିତିଷ୍ଠାପକ ଅଧିକ ?
 (କ) ଲୁଣ
 (ଖ) ବିଦ୍ୟୁତ ଶଙ୍କ
 (ଗ) ଦିଆସିଲି
 (ଘ) ସମ୍ବାଦପତ୍ର

୪. କେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୀମାନ୍ତ ଉପଯୋଗିତା ଶୁଣ୍ୟ ହୁଏନାହିଁ ?
 (କ) ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
 (ଖ) ଖାଦ୍ୟାସାମଗ୍ରୀ
 (ଗ) ମୁଦ୍ରା
 (ଘ) ଗୃହାପଯୋଗୀ ଦ୍ରବ୍ୟ

୫. ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିବ୍ୟୟ -
 (କ) ମୁଦ୍ରାଗତ ପରିବ୍ୟୟ+ବାସ୍ତବ ପରିବ୍ୟୟ
 (ଖ) ମୁଦ୍ରାଗତ ପରିବ୍ୟୟ+ ହିସାବଭ୍ରତ ପରିବ୍ୟୟ
 (ଗ) ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପରିବ୍ୟୟ+ ପରିବର୍ତ୍ତୀ ପରିବ୍ୟୟ

୬. କେଉଁ ପରିବ୍ୟୟକୁ ମୁଦ୍ରା ଆକାରରେ ଆକଳନ କରିଛୁଏ ନାହିଁ ?
 (କ) ବାସ୍ତବ ପରିବ୍ୟୟ
 (ଖ) ହିସାବଗତ ପରିବ୍ୟୟ
 (ଗ) ବିକଳ୍ପ ପରିବ୍ୟୟ
 (ଘ) ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିବ୍ୟୟ

୭. ରିକାର୍ଡୋକି ମତରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ କେଉଁଟି ଉପାଦନ ଦର ନିର୍ଦ୍ଦରଶ କରେନାହିଁ ?
 (କ) ଅଧ୍ୟଶେଷ
 (ଖ) ମଳୁରି
 (ଗ) ସୁଧ
 (ଘ) ଲାଭ

୮. କେଉଁ ଉପାଦାନଟି ଆୟ ଚୁକ୍ତିଗତ ?
 (କ) ଭୂମି
 (ଖ) ଶ୍ରମ
 (ଗ) ପୁଣି
 (ଘ) ସଂଗଠନ

୯. ମୋଟ ଜାତୀୟ ଉପାଦକୁ କ'ଣ ବାଦ ଦେଲେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳେ ?
 (କ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଗତ ଆୟ
 (ଖ) ଅବକ୍ଷୟ ମୂଲ୍ୟ
 (ଗ) ରଷ୍ଟ୍ରାନୀ ମୂଲ୍ୟ
 (ଘ) ଆମଦାନୀ ମୂଲ୍ୟ

୧୦. ବାର୍ଷିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରତି ମୋଟ ବ୍ୟୟ ପରିମାଣ କ'ଣ ସୁଚିତ କରେ ?
 (କ) ସମୁଦାୟ ଯୋଗାଣ
 (ଖ) ସମୁଦାୟ ଚାହିଁଦା
 (ଗ) ସରକାରଙ୍କ ଚାହିଁଦା
 (ଘ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରଷ୍ଟ୍ରାନୀ

୧.(ଗ) ବିଳାସମୂଲକ, ୨.(ଗ) ମୁଦ୍ରା ଆକାରରେ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ବିନିମୟ ମୂଲ୍ୟ,
୩.(ଖ) ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି, ୪.(ଗ) ମୁଦ୍ରା, ୫. (ଗ) ସ୍ଵର୍ଗ୍ୟକ ପରିବ୍ୟୟ+
ପରିବର୍ତ୍ତା ପରିବ୍ୟୟ, ୬.(କ) ବାସ୍ତବ ପରିବ୍ୟୟ, ୭.(କ) ଅଧିକାରୀ, ୮.(ଖ)
ଶତ, ୯.(ଖ) ଅବକ୍ଷୟ ମଲ୍ୟ, ୧୦.(ଖ) ସମଦାୟ ଚାହିଁଦା

୪

(୧୪) କ୍ଷୁଦ୍ର

୧. ୨୦୧୭ର ଡିମ୍ବଲଡ଼ନ୍ ଟେନିସ ଚୁର୍ଷାମେଣ୍ଟରେ ପୁରୁଷ ବିଭାଗର ଚାମିଆନ୍ ହୋଇ ସିଜରଲାଣ୍ଡର ରୋଜର ଫେଟେରର ତାଙ୍କର କେତେତମ ଗ୍ରାଣ୍ଡ୍‌ସ୍ଲାମ୍ ସିଂଗଲ୍ ଟାଇଟେଲ୍ ହାସଳ କରିଛନ୍ତି ?
(କ) ୧୭ତମ (ଖ) ୧୮ତମ (ଗ) ୧୯ତମ (ଘ) ୨୦ତମ

୨. ଏହା ରୋଜର ଫେଟେରରଙ୍କ କେତେତମ ଡିମ୍ବଲଡ଼ନ୍ ଟାଇଟେଲ୍ ?
(କ) ସପୁମ (ଖ) ଅଷ୍ଟମ (ଗ) ନବମ (ଘ) ଦଶମ
୩. ଡିମ୍ବଲଡ଼ନ୍ ଟେନିସ - ୨୦୧୭ର ମହିଳା ସିଂଗଲ୍ ଚାମିଆନ୍ ହୋଇଥିବା ତାରକାଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
(କ) ଭେନସ ଡିଲିପିମସ (ଖ) କାରୋଲିନା ପିସକୋଭା
(ଗ) ଗାରବିନ୍ ପୁରୁଜା (ଘ) ଯଲେନା ଓଷାପେଙ୍କୋ

୪. ୨୦୧୭ର ବିଶ୍ୱ ଆଥଲେଟିକସ ଚାମିଆନଶିପ୍ କେଉଁଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଛି ?
(କ) ଲଣ୍ଠନ (ଖ) ବେଜି (ଗ) ପ୍ୟାରିସ (ଘ) ମିସ୍ରୋପାରିସ
୫. ୨୦୧୭ର ବିଶ୍ୱ ଆଥଲେଟିକସ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ଦଳରେ ସାମିଳ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ଆଥଲେଟଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
(କ) ଦୂତୀ ରାଦ୍ (ଖ) ଶ୍ରାବଣୀ ନନ୍ଦ
(ଗ) ପୃଷ୍ଠମା ହେମ୍‌ପ୍ରମ୍ବ (ଘ) ଜିତନା ମୁମ୍ତ୍ତୁ

୬. ୨୦୧୭ର ଆମେରିକାୟ ଓପନ୍ ବ୍ୟାତିମିଶ୍ରନ୍ ଗ୍ର୍ରୀ ପ୍ରି ଗୋଲ୍ଡ୍ ଚୁର୍ଷାମେଣ୍ଟରେ ପୁରୁଷ ସିଙ୍ଗଲ୍ ଚାମିଆନ୍ ହୋଇଥିବା ଭାରତୀୟ ଖେଳକିଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
(କ) କିଦାୟି ଶ୍ରାକାନ୍ତ (ଖ) ପରୁପଲ୍ଲୀ କଶ୍ୟପ
(ଗ) ସମୀର ବର୍ମା (ଘ) ଏଚ. ଏସ. ପ୍ରଶାୟ

୭. ୨୦୧୭ର ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପ କ୍ରିକେଟର ଫାଇନାଲରେ ଭାରତକୁ ହରାଇ ଚାମିଆନ୍ ହୋଇଥିବା ଲଂଲାଞ୍ଚ ଦଳର ଅଧ୍ୟନୀୟିକା କିଏ ଥିଲେ ?
(କ) ହିଦର ନାଇଟ୍ (ଖ) ଜେନୀ ଗନ୍
(ଗ) ସାରା ଟେଲର (ଘ) କ୍ୟାଥେରିନ୍ ବ୍ରାଷ୍ଟ୍

୮. ୨୦୧୭ର ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପ କ୍ରିକେଟର ସେମିଫାଇନାଲରେ ଅଷ୍ଟେଲିଆ ବିରୁଦ୍ଧରେ ୧୧୪ ଟି ବଳରେ ୧୭୧ ରନ କରିଥିବା ଭାରତୀୟ ତାରକାଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
(କ) ମିତାଲି ରାଜ (ଖ) ହରମନପ୍ରାତ କୌର
(ଗ) ପୁନମ ରାଉତ (ଘ) ସୃତି ମନ୍ଦାନୀ

୯. ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ୨୦୧୭ର ଏସୀୟ ଆଥଲେଟିକ୍ ଚାମିଆନଶିପ୍ରେ ଭାରତର ନୀରଜ ଚୋପ୍ରା କେଉଁ ଖେଳରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଜିତିଛନ୍ତି ?
(କ) ସର ପୁର୍ (ଖ) ଡିସକ୍ସ ଥ୍ୟୋ
(ଗ) ଜାଭଲିନ୍ ଥ୍ୟୋ (ଘ) ହାମର ଥ୍ୟୋ

୧୦. ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଆୟୋଜିତ ୨୦୧୭ର ଏସୀୟ ଆଥଲେଟିକ୍ ଚାମିଆନଶିପ୍ରେ କେଉଁ ଦେଶ ସର୍ବାଧୂନ ପଦକ ହାସଳ କରିଛି ?
(କ) ଚାନ୍ (ଖ) ଭାରତ (ଗ) କାଜାଙ୍ଗପ୍ରାନ୍ (ଘ) କାତାର

୧.(ଗ) ୧ ଜମ୍ବ, ୨.(ଖ) ଅଷ୍ଟମ, ୩.(ଗ) ଗାରବିନ୍ ମୁଗୁରୁଜା,
୪. (କ) ଲକ୍ଷ୍ମନ, ୫. (ଘ) ଜଡ଼ନା ମୁହଁ, ୬.(ଘ) ଏତ. ଏସ.
ପ୍ରଶନ୍ୟ, ୭.(କ) ହିଦର ନାଇଟ୍ , ୮.(ଖ) ହରମନସ୍ତ୍ରୀତ କୌର
, ୯.(ଗ) ଜାହିଲିନ ଥୋ, ୧୦.(ଖ) ଭାରତ

(୧୪) ସାହିତ୍ୟ, କଲା ଓ ସମ୍ବନ୍ଧି

୧.(ଖ) ଲସ୍ତାଏଳ, ୨.(କ) ଗ୍ରେଟ ବ୍ରିଟନ୍, ୩.(ଗ) ବଳଦେବ
ରଥ, ୪.(ଖ) ଲିଓ ଟଲକ୍ଷୟ, ୫.(କ) ଓଡ଼ିଶା, ୬.(ଗ) ସ୍ଵମଭଗ
ମିଲିଯନେଶ୍ୱର, ୭.(ଶ) ସନ୍ତୁର, ୮.(କ) ପ୍ରାର୍ଥନା ସମାଜ, ୯.(ଗ)
ମଥରା, ୧୦.(ଘ) ବର୍ଷାନା

୭୩

(୧୨) ଦାଶିଜ୍ୟ

୧. ୨୦୧୭ ଡିଜିଟାଲ ଇଭୋଲୁସନ ଲକ୍ଷ୍ମେନ୍‌କୁରେ ଭାରତର ସ୍ଥାନ କେତେ ?
 (କ) ୨୯ (ଖ) ୩୦ (ଗ) ୪୩ (ଘ) ୭୪

୨. ଷେରବ୍ୟାଙ୍କ ଅପ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀଆରେ କେଉଁ ପୋର୍ଟାଲ ହୋମବାୟରସଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ?
 (କ) ଏସ୍.ବି.ଆଇ ରିଆଲଟି ଏସ୍.ବି.ଆଇ ରିଆଲଟି ଷେର୍
 (ଗ) ଏସ୍.ବି.ଆଇ ହ୍ରିମ୍ (ଘ) ଏସ୍.ବି.ଆଇ ହୋମ

୩. ଭାରତର ପ୍ରଥମ ବାଇଓ- ମିଥେନ୍ (bio- methane) ବମ୍ କେଉଁ କମ୍ପାନୀ ନିର୍ମାଣ କରୁଛି ?
 (କ) ଟାଟା ମୋଟରସି (ଖ) ବାଜାଜ ଅଟୋ
 (ଗ) ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଟ ମହିନ୍ଦ୍ରା (ଘ) ହୁଣ୍ଡାଇ

୪. ଆଇ.ୱମ.୨୦୧୮ ଦ୍ୱାରା ୨୦୧୮-୧୯ ପାଇଁ ଭାରତର ଗ୍ରୋଥ ରେଟ୍ କେତେ ହେବ ?
 (କ) ୭.୭% (ଖ) ୭.୭% (ଗ) ୭.୮% (ଘ) ୭.୯%

୫. ପେନେଷ୍ଟ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକୁ ରଣନ୍ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଅଛି କି ?
 (କ) ହଁ (ଖ) ନହିଁ (ଗ) କୌଣସିଟି ନୁହେଁ

୬. ସର୍ବାଧିକ ଏଲ୍.ପି.ଜି ଆମଦାନୀ କରୁଥିବା ଦେଶଟି କିଏ ?
 (କ) ଭାରତ (ଖ) ଚାନ୍ (ଗ) ପାକିସ୍ତାନ (ଘ) ବାଙ୍ଗଲାଦେଶ

୭. ୨୦୧୭ ବିଶ୍ୱର ଫୋବର୍ ବିଶ୍ୱ ୨୦୦୦ କମ୍ପାନୀ ତାଲିକାରେ ଭାରତର କେତୋଟି କମ୍ପାନୀ ଅଛି ?
 (କ) ୨୫ (ଖ) ୪୦ (ଗ) ୪୦ (ଘ) ୭୦

୮. ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ୨୦୦୦ କମ୍ପାନୀରେ ରିଲାଏନ୍ ଲକ୍ଷ୍ମେନ୍କର ସ୍ଥାନ କେତେ ?
 (କ) ୧୦୧ମେ (ଖ) ୧୦୨ମେ (ଗ) ୧୦୭ମେ (ଘ) ୧୧୦ମେ

୯. ଭାରତକୁ ଟେଲି ରପ୍ତାନୀ କରୁଥିବା ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ କିଏ ?
 (କ) ସାଉଦି ଆରବିଆ (ଖ) ଲରାକ
 (ଗ) ବାହାରିନ୍ (ଘ) ଯୁଏଇ

୧୦ ଆପୁଲ୍ ମେଡିକାଲ କେଉଁଠାରେ ମେଡିକନ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀଆ ଆଇଫୋନ୍ ଉପାଦନ କରିବ ?
 (କ) ବେଙ୍ଗାଲୁର (ଖ) ପୁନେ
 (ଗ) ମୟାନ୍ (ଘ) ଚେନ୍ନାଇ

୧.(ଗ) ୪୩, ୨.(କ) ଏସ୍.ବି.ଆଇ ରିଆଲିଟି, ୩.(କ) ଟାଟା ମୋଟରସ, ୪.(ଖ) ୭.୭%, ୪.(ଖ) ନାହିଁ, ୨.(ଖ) ଚୀନ, ୨.(ଗ) ୫୦, ୮.(ଖ) ୧୦ ଓଡ଼ିଶା, ୯.(ଖ) ଛରାକୁ, ୧୦.(କ) ବେଙ୍ଗାଳୁର

(୧୭) ରାଷ୍ଟ୍ର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା

୧. ରାଷ୍ଟ୍ରନାଥ କୋବିନ୍ ଭାରତର କେତେ ତମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଅଟନ୍ତି ?
(କ) ୧୪ତମ (ଖ) ୧୫ତମ
(ଗ) ୧୭ତମ (ଘ) ୧୯ତମ
୨. ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନ କେଉଁ ମସିହାରେ ଉଦ୍ୟାନିତ ହୋଇଥିଲା ?
(କ) ୧୯୧୧ (ଖ) ୧୯୧୯
(ଗ) ୧୯୨୯ (ଘ) ୧୯୩୧
୩. ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରେ ମୋଟ କେତେଟି ପ୍ରକୋଷ ଅଛି ?
(କ) ୨୪୦ଟି (ଖ) ୩୦୦ଟି
(ଗ) ୩୪୦ଟି (ଘ) ୩୫୦ଟି
୪. ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର କେଉଁ ହଲରେ ସାଧାରଣତଃ କେନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡି ମଣ୍ଡଳର ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ହୁଏ ?
(କ) ଅଶୋକା ହଲ (ଖ) ଦରବାର ହଲ
(ଗ) ବାନ୍ଦ୍ରେଚହଲ (ଘ) କୌଣସିଟି ନୂହେଁ
୫. ୧୫ ଏକର ଜମିରେ ନିର୍ମିତ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରେ ଥୁବା ଉଦ୍ୟାନର ନାମ କ'ଣ ?
(କ) ଅଶୋକ ଉଦ୍ୟାନ (ଖ) ମୋଗଲ ଉଦ୍ୟାନ
(ଗ) ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଉଦ୍ୟାନ (ଘ) କୌଣସିଟି ନୂହେଁ
୬. ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରେ ଥୁବା ତିନି ମହିଳା ସଂଗ୍ରହାଳୟଟି ସପ୍ତାହର କେଉଁ ଦିନ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ରହିଥାଏ ?
(କ) ସୋମବାର (ଖ) ରବିବାର
(ଗ) ମଙ୍ଗଳବାର (ଘ) ବୁଧବାର
୭. ମୋଗଲ ଉଦ୍ୟାନରେ କେତେ ପ୍ରକାର ଗୋଲାପ ଗଛ ଅଛି ?
(କ) ୧୫୦ (ଖ) ୧୫୧ (ଗ) ୧୫୯ (ଘ) ୧୭୦
୮. ବାନ୍ଦ୍ରେଚ ହଲରେ କେତେଜଣ ଅତିଥି ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ?
(କ) ୧୦୦ (ଖ) ୧୦୧ (ଗ) ୧୦୨ (ଘ) ୧୦୪
୯. ଭାରତ ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ କେଉଁ ଭାରତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରେ ଭାରତର ଶେଷ ଗର୍ଭର ଜେନେରେଲ ଭାବରେ ରହିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ ?
୧୦. ଏମ ଭେଙ୍ଗିଯା ନାଇତ୍ରୁ ଭାରତର କେତେ ତମ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ?
(କ) ୧୧ତମ (ଖ) ୧୩ ତମ
(ଗ) ୧୪ ତମ (ଘ) ୧୨ ତମ

୧.(କ) ୧୪ତମ, ୨.(ଘ) ୧୯୩୧, ୩.(ଗ) ୩୪୦ଟି, ୪.(ଖ)
ଦରବାର ହଲ, ୫.(ଖ) ମୋଗଲ ଉଦ୍ୟାନ, ୬.(କ) ସୋମବାର, ୭.(ଗ)
୧୫୯, ୮.(ଘ) ୧୦୪, ୯. (କ) ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜଗୋପାଳଚାରୀ,
୧୦.(ଖ) ୧୩ ତମ

(୧୮) କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଶିକ୍ଷା

୧. କେଉଁ ଆଉଟପୁର୍ସ ଡିଭାଇସ ନୁହେଁ ?
(କ) ଏଲ୍.ସି.ଡି (ଖ) ପ୍ରିନ୍ଟର (ଗ) ସିଆରଟି (ଘ) ଚର୍କିନ୍
୨. କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅଳିଆ ପକାଇ ସ୍ଥାନ ରୂପେ କାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ?
(କ) ମାଇଁଡକ୍ରମେଣ୍ଟ (ଖ) ମାଇଁ ପିକରର
(ଗ) ରିସାଇକେଲବିନ୍ (ଘ) କୌଣସିଟି ନୂହେଁ
୩. ଗୁଗୁଲ ସର୍କରେ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକ ଲେଖା ପାଇପ କରି କ'ଣ କିନ୍ତୁ
କଲେ ଉଚ୍ଚ ବିଷୟ ଜଣ୍ଠନେଟରୁ ମିଳିଥାଏ ?
(କ) ପ୍ଲେ (ଖ) ସର୍କର (ଗ) ସାଇନ୍ସିଜନ୍ (ଘ) ସାଇନ୍ସ ଆଉସ୍
୪. ମୁଖ୍ୟତଃ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କେଉଁ ତ୍ରାଇତରେ ଡକ୍ଟରମେଣ୍ଟ ବା ପାଇଲ ଡାଟା
ଜତ୍ୟାଦି ରଖିବା ନାହିଁ ?
(କ) ‘ସି’ ତ୍ରାଇତ (ଖ) ‘ଡି’ ତ୍ରାଇତ
(ଗ) ‘ଇ’ ତ୍ରାଇତ (ଘ) ‘ଏପ’ ତ୍ରାଇତ
୫. ଷାର୍ଟ ମେନ୍ ଶୋଲିବା ପାଇଁ କେଉଁ ସର୍ଟିକର୍ଟ କି ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ?
(କ) ଏପ ୧ (ଖ) କଷ୍ଟ୍ରୋଲ୍+ ଏସକେପ
(ଗ) ଅଲଟ୍+ ଟାବ (ଘ) ସିପଟ୍+ ଡିଲିଟ୍
୬. କୌଣସି ଡକ୍ଟରମେଣ୍ଟ ବା ପାଇଲକୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଡିଲିଟ୍ କରିବା
ପାଇଁ କେଉଁ ସର୍ଟିକର୍ଟ କି ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ?
(କ) ସିପଟ୍ ଟିଲିଟ୍ (ଖ) ଏପ ୧ (ଗ) ଅଲଟ୍+ ଟାବ (ଘ) ଏପ ୨
୭. ଗୋଟିଏ ଡକ୍ଟରମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଅଳଗା ନାମରେ ସେଉଁ କରିବାକୁ ହେଲେ
ଏବଂ ସେହି ଡକ୍ଟରମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ସେହି ନାମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେଲେ
କାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ?
(କ) ସେଉଁ (ଖ) ସଭେଆଜ୍ (ଗ) ଡିଲିଟ୍ (ଘ) ସିଲେକ୍ଟ୍ ଅଲ
୮. ଜଂକଜେଟ ପ୍ରିଣ୍ଟର କାଳି ଏକ କିପ୍ରିକାର ପଦାର୍ଥ ଆବର ?
(କ) ଡରଲପଦାର୍ଥ (ଖ) ଏକ ପାଉଡ଼ର
(ଗ) ପାଉଡ଼ର ଏବଂ ଡରଲ (ଘ) କୌଣସିଟି ନୂହେଁ
୯. କୌଣସି ଷ୍ଟ୍ରେଷ୍ଟ କାଗଜ, ସାର୍ଟପିକେଟ, ଫରେ ଲେଖାଥିବା ଦସ୍ତଖତ
ଇତ୍ୟାଦିକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ କାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେଉଁକରି
ରଖାଯାଇପାରିବ ?
(କ) ଜେରକ ମେନିନ୍ (ଖ) ସ୍ଥାନର
(ଗ) ପ୍ରିଣ୍ଟର (ଘ) କୌଣସିଟି ନୂହେଁ
୧୦. ଲେଜର ପ୍ରିଣ୍ଟରରେ ପ୍ରାୟ କେତୋଟି A-4 କପି ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ?
(କ) ୧୦୦୦-୧୫୦୦ (ଖ) ୨୦୦୦-୨୫୦୦
(ଗ) ୩୦୦୦-୪୦୦୦ (ଘ) ୪୦୦-୧୦୦୦

୧.(କ) ଏପଟମ, ୨.(ଘ) ୧୯୩୧, ୩.(ଗ) ୩୪୦ଟି, ୪.(ଖ)
ଦରବାର ହଲ, ୫.(ଖ) ରିସାଇକେଲବିନ୍, ୬.(ଗ) ସର୍କର, ୭.(କ) ‘ସି’
ତ୍ରାଇତ, ୮.(ଖ) କଷ୍ଟ୍ରୋଲ୍+ ଏସକେପ, ୯. ସିପଟ୍ ଟିଲିଟ୍,
୧୦.(ଖ) ସିଲେକ୍ଟ୍, ୧୧.(କ) ଡରଲପଦାର୍ଥ, ୧୨.(ଖ) ସ୍ଥାନର,
୧୩.(ଖ) ୨୦୦୦-୨୫୦୦

(୧୯) ଗାଣିତିକ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

୧. ଗଜ ମାପର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ କିଏ ?
 (କ) ପ୍ରଥମ ଏଡ଼ିଓର୍ଡ୍ (ଖ) ପ୍ରଥମ ହେନେରୀ
 (ଗ) ନୋଆ (ଘ) ପ୍ରଥମ ଜର୍ଜ
୨. ଜମିଜମା ମାପରେ ଲାଗୁ ଥିବା ଜରିବ କଢ଼ି ବା ଶିକ୍ଷିକିର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ ?
 (କ) ୧୦ଫୁଟ (ଖ) ୩୦ଫୁଟ (ଗ) ୫୦ଫୁଟ (ଘ) ୭୦ଫୁଟ
୩. ଏକ ଲିଟର ଜଳର ଆୟତନ କେତେ ?
 (କ) ୧୦୦ ସେ.ମି. (ଖ) ୧୦ ଘନ ସେ.ମି.
 (ଗ) ୧୦୦୦ ଘନ ସେ.ମି. (ଘ) ୧୦୦୦୦ ଘନ ସେ.ମି.
୪. ଦୁଇଟି ସମତଳ ପରିଷରକୁ କେତୋଟି ବିନ୍ଦୁରେ ଛେଦ କରନ୍ତି ?
 (କ) ୧ଟି (ଖ) ୨ଟି (ଗ) ଅସଂଖ୍ୟତି (ଘ) ଆଦୌ ଛେଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ
୫. ଏକ ଡିଭ୍ରୁଜର ମଧ୍ୟମା ତ୍ରୟ ଯେଉଁ ବିନ୍ଦୁରେ ମିଳିତ ହୁଅନ୍ତି ସେହି ବିନ୍ଦୁକୁ କ'ଣ କୁହନ୍ତି ?
 (କ) ଅନ୍ତ କେନ୍ତ୍ର (ଖ) ଭରକେନ୍ତ୍ର (ଗ) ଲମ୍ବ ବିନ୍ଦୁ (ଘ) ପରିକେନ୍ତ୍ର
୬. ଏକ ସ୍କୁଲ କୋଣର ପରିପୂରକ କୋଣ ସର୍ବଦା କେଉଁ ପ୍ରକାର କୋଣ ହୋଇଥାଏ ?
 (କ) ସୁନ୍ଦରକୋଣ (ଖ) ସ୍କୁଲକୋଣ
 (ଗ) ସମକୋଣ (ଘ) ପ୍ରବୃତ୍ତକୋଣ
୭. ତ୍ରିକୋଣମିତି ଟେବୁଲ ପ୍ରଥମେ କେଉଁ ଗଣିତଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ?
 (କ) ହିପାକର୍ଷ (ଖ) ମିନାଚମସ (ଗ) ସୁଚିଙ୍ଗ ଝାଏ (ଘ) କ୍ଲ୍ଯାଉଡ଼ିସ ଚଲେନ୍଱ୀ
୮. ଗଣିତ ଓ ପ୍ରଯୋଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଆମ ରାଜ୍ୟର କେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
 (କ) ଭୁବନେଶ୍ୱର (ଖ) ରାଉରକେଲା (ଗ) କଟକ (ଘ) ବୁଝପୁର
୯. ତରଳ ପଦାର୍ଥର ସାନ୍ତ୍ରତା ସର୍ପକରେ ପ୍ରଥମେ କେଉଁ ଗଣିତଙ୍କ ଧାରଣା ଦେଇଥିଲେ ?
 (କ) ଆରିଷୋକାସ (ଖ) ଥୁଓ ଡରସ (ଗ) ଆର୍କମେଡ଼ିସ (ଘ) ହିପାକର୍ଷ
୧୦. ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଥମେ କିଏ ମାନଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ?
 (କ) ଥେଲସ (ଖ) ପିଥାଗୋରେସ
 (ଗ) ଏନେକ ସିମେଣ୍ଟର (ଘ) ଥୁଡ଼େସ

(୨୦) ସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାନ

୧. କେଉଁ ଭିଟାମିନ୍ ରଙ୍ଗ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ?
 (କ) ଭିଟାମିନ୍ - ବି (ଖ) ଭିଟାମିନ୍ - ଲ
 (ଗ) ଭିଟାମିନ୍ - ଡି (ଘ) ଭିଟାମିନ୍ - କେ
୨. କେଉଁ ଭିଟାମିନ୍ ଅଭାବରୁ ଛୋଟପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚିକେଟସ୍ ରୋଗ ହୁଏ ?
 (କ) ଭିଟାମିନ୍ - ଏ (ଖ) ଭିଟାମିନ୍ - ସି
 (ଗ) ଭିଟାମିନ୍ - ବି (ଘ) ଭିଟାମିନ୍ - ଡି
୩. ଖାଦ୍ୟରେ ଅଛି ବହୁତେ କେତେ ପ୍ରକାର ଆମିନୋ ଏସିଭି ରହିଥାଏ ?
 (କ) ୨୩ (ଖ) ୩୩
 (ଗ) ୪୦ (ଘ) ୧୧
୪. ସୋରିଷ, ନଡ଼ିଆ, ରାଶି, ଚିନାବାଦାମ, ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ଆଦିରେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଥାଏ ?
 (କ) ଶ୍ରେଷ୍ଠସାର (ଖ) ସେହୁସାର
 (ଗ) ପୃଷ୍ଠସାର (ଘ) ଧାତୁସାର
୫. ପୃଥିବୀ ଚନ୍ଦ୍ରରୁ କେତେ ଗୁଣ ଭାରୀ ?
 (କ) ୨୭ (ଖ) ୮୧ (ଗ) ୧୦୮ (ଘ) ୧୮୦
୬. ସମୁଦ୍ର ପତନରେ ବାଯୁର ସାଧାରଣ ଚାପ କେତେ ?
 (କ) ୧ମିଲିବାର (ଖ) ୧୦୦ ମିଲିବାର
 (ଗ) ୧୦୧୩ମିଲିବାର (ଘ) ୧୦୧୪ ମିଲିବାର
୭. କେଉଁଟି କଠିନତମ କାର୍ବନର ଅପରାଧୀପ ?
 (କ) ଗ୍ରାଫାଇଟ (ଖ) ଅଙ୍ଗାର
 (ଗ) କୋଇଲା (ଘ) ହୀରା
୮. କେଉଁ ମୌଳିକଗୁଡ଼ିକ ରାସାୟନିକ ସକ୍ରିୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ?
 (କ) ଧାତୁ (ଖ) ଉପଧାତୁ
 (ଗ) ନୋବଲ ଗ୍ୟାସ (ଘ) ମିଶ୍ରଧାତୁ
୯. ସର୍ବନିମ୍ନ କାର୍ବନ ପରମାଣୁ ଥିଲେ ଆଇସୋମର ସମ୍ଭବ ?
 (କ) ୨ (ଖ) ୩
 (ଗ) ୪ (ଘ) ୫
୧୦. ନିମ୍ନଲିଖିତ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି କ୍ଷାରଧାତୁ ନୁହେଁ ?
 (କ) Na (ଖ) K
 (ଗ) Rb (ଘ) Ca

୧. (ଖ) ପ୍ରଥମ ହେନେରୀ , ୨.(ଘ) ୭୦ଫୁଟ , ୩.(ଗ) ୧୦୦ ସେ.ମି. ୪.(ଗ) ଅସଂଖ୍ୟତି , ୫.(ଖ) ଭରକେନ୍ତ୍ର, ୬.(କ) ସୁନ୍ଦରକୋଣ, ୭.(ଗ) କ୍ଲ୍ଯାଉଡ଼ିସ , ୮. (ଗ) ଆର୍କମେଡ଼ିସ , ୯. (ଗ) ଏନେକ ସିମେଣ୍ଟର

୧. (ଘ) ଭିଟାମିନ୍ - କେ, ୨.(ଘ) ଭିଟାମିନ୍ - ଡି, ୩.(କ) ୨୩, ୪.(ଖ) ସେହୁସାର, ୫.୮୧, ୬.(ଗ) ୧୦୧୩ମିଲିବାର, ୭.(ଗ) ହୀରା, ୮., ୯.(ଗ) ୪, ୧୦.(ଘ) Ca

ବିବିଧ ପ୍ରକାଶକୀୟ

୧. ଭାରତର ୧୪ତମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କିଏ ? - ରାମନାଥ କୋବିନ୍ଦ
୨. ଭାରତର ୧୫ତମ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର ନାମ କ'ଣ ? - ଏମ ରେକିଯା ନାଇହୁ
୩. ଓଡ଼ିଶାର ଦାର୍ଘତମ ସେବୁର ନାମ କ'ଣ ? - ନେତାଜୀ ସୁଭାଷଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ସେବୁ
୪. 'ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ କେନ୍ଦ୍ର'ର ନୂତନ ନାମ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର କ'ଣ ଦେଇଛନ୍ତି ? - ବିଜୁ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ କେନ୍ଦ୍ର
୫. ପ୍ରଫେସର ଖଗେଶ୍ଵର ମହାପାତ୍ର କ'ଣ ଥିଲେ ? - ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟକ ଓ ଭାଷାବିଭିନ୍ନ
୬. ଭାରତର Technology and Innovation Center କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ ? - ପଞ୍ଜାବ
୭. ODI Cricket ଉତ୍ତିହାସରେ କେଉଁ ଭାରତୀୟ ମହିଳା ୨୦୦୦ ରନ୍ ଷ୍ଟୋର ଲାଭକରି ରେକର୍ଡ ସୃଷ୍ଟିକରିଛନ୍ତି ? - ମିଥାଲି ରାଜ୍
୮. ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ରେଳ ଡାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ ? - ଗୁଜ୍ରାଟ
୯. କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଥମ କରି 'ସାମାଜିକ ବାଛୁଦାର' ଏକ ଅପରାଧ ରୂପେ ସ୍ବାକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ? - ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
୧୦. Modern Ornamental Fish Hatchery କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ ? - ହରିଆନା
୧୧. ଶ୍ରୀନଗର ମୁନିସିପାଲ କରପୋରେସନର ବ୍ରାଷ୍ଟ ଆୟାସାଡ଼ର ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ? - ବିଲାର ଦର (୧୮ ବର୍ଷ)
୧୨. ନ୍ୟାସନାଲ ଗାଶୀ ମୁଣ୍ଡିଯମ କେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ? - ମୁଆଦିଲ୍ଲା
୧୩. କେଉଁ ଭାରତୀୟ ଜନ୍ମିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୁନିସେପର ଗ୍ଲୋବାଲ ମୁକ୍ତ ଉଚ୍ଚଲ ଆୟାସାଡ଼ର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ? - ଲିଲିସିଂହ (କାନାଟିଆନ୍)
୧୪. ବିଶ୍ୱ ଯୁବ ଦକ୍ଷତା ବିବସ କେବେ ପାଳନ ହୁଏ - ଜୁଲାଇ ୧୪ (World Youth Skill Day)
୧୫. ନାଗାଲାଙ୍ଘର ନୂତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ୟା ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ? - ଟିଆର ଜେଲିଆଙ୍କ
୧୬. ଲୋକସଭାରେ ନିଜର ଦକ୍ଷତା ପାଇଁ କାହାକୁ ଖସଲର Time Award ଦିଆଯାଇଛି ? - ଲାକ୍ରିଷ୍ଟ ଆଭାନୀ
୧୭. କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ ସ୍ପେସାଲ ପୋର୍ଟାଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଠାରୁ ଅଭିଯୋଗ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ 'ଜନହିତ' ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ? - ଚେଲେଜାନୀ
୧୮. କେଉଁ ନଦୀରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦାର୍ଘତମ ନେତାଜୀ ସୁଭାଷଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ସେବୁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି ? - କାଠମେଡ଼ି
୧୯. ନେପାଳର ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାସାଧୁଣ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ? - ଗୋପାଳ ପ୍ରସାଦ ପରାଜୁଲି
୨୦. କେନ୍ଦ୍ର ସୂଚନା ପ୍ରସାରଣ ବିଭାବଗର ମନ୍ତ୍ରୀ ଦାୟିତ୍ୱ କିଏ ନେଇଛନ୍ତି ? - ସୃତି ଜାରାନୀ
୨୧. ବିଶ୍ୱ ଇଣ୍ଡରନ୍ୟାସନାଲ ଜନ୍ମିତ ବିବସ କେବେ ପାଳନ କରାଯାଏ ? - ଜୁଲାଇ ୧୭
୨୨. ଭାରତର କେଉଁ ପ୍ରଥମ ରେଳଷ୍ଟେସନ୍ କେବଳ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି ? - ମତୁଙ୍ଗା ରେଳଷ୍ଟେସନ୍
୨୩. ଭାରତର ୧୪ତମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କିଏ ? - ରାମନାଥ କୋବିନ୍ଦ
୨୪. ଆନ୍ଦରେ କୋର୍ଟ କେବେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ? - ଜୁଲାଇ ୧୮
୨୫. ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଜନ୍ମିତ ଖେହର କେବେ ଅବସର ନେବେ ? - ୨୧ ଜୁନ
୨୬. ନେଲସନ ମଣ୍ଡେଲୀ ଆନ୍ଦରେ କୋର୍ଟ କେବେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ? - ଜୁଲାଇ ୧୮
୨୭. ଆନ୍ଦରେ କୋର୍ଟ କେବେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ? - ୨୧ ଜୁନ
୨୮. ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଜନ୍ମିତ ଖେହର କେବେ ଅବସର ନେବେ ? - ୨୭ ଅଗଷ୍ଟ, ୨୦୧୭
୨୯. ଦେଶର ପରବର୍ତ୍ତୀ ୪୪ତମ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ? - ଜନ୍ମିତ ଦାପକ ମିଶ୍ର
୩୦. ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଫେସର ଯଶପାଲ କ୍ରେ (୧୪.୧.୧୭ ଦିନ ଦେହାନ୍ତ) ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ କ'ଣ ? - ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ଶିକ୍ଷାବିଭିନ୍ନ
୩୧. ଏକ ଆକଳନ ଅନୁସାରୀ ଭାରତକୁ ୨୦୦୪ରୁ ୨୦୧୪ ମଧ୍ୟରେ କେତେ କଳାଧନ ଆସିଥିଲା ? - ୭୭୦ ବିଲିଆର୍ଡ ଡଲାର
୩୨. ଭାରତର କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ସିରିଲ ସେକ୍ରେଟାରିଏଟ୍ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସେକ୍ରେଟାରିଏଟ ଓୟାରଲେସ କରରେଇ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ? - ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ
୩୩. ୪ମ ନର୍ଧିଲ୍ଲା କନେକ୍ଟିଭ ସମିଟ୍-୨୦୧୮ କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବ ? - ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ
୩୪. ୪ମ ଗ୍ଲୋବାଲ କନ୍ପରେନ୍ ଅନ୍ ସାଇବର ସ୍ପେସ- ୨୦୧୭ କେଉଁ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବ ? - ଭାରତ
୩୫. ସ୍ଵାକ୍ଷର ସର୍ବେଶନ୍, ୨୦୧୭ ଅନୁସାରେ ଭାରତର କେଉଁ ସହରଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵାକ୍ଷର ସହର ଅଟେ ? - ଲାଭୋର
୩୬. କେଉଁ ନଦୀ ଉପରେ ଭାରତ ପୃଥ୍ବୀର ଉଚ୍ଚତମ ରେଳବ୍ରକ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବ ? - ଚେନାବ୍
୩୭. ମିସ୍ ଚିନ୍ ଯୁନିଭରସ୍, ୨୦୧୭ କିଏ ହୋଇଛନ୍ତି ? - ସୃଷ୍ଟି କୋଭର
୩୮. ପି.ସି.ଚନ୍ ପୁରସ୍କାର, ୨୦୧୭ କିଏ ପାଇଛନ୍ତି ? - କୌଳାସ ସତ୍ୟାର୍ଥୀ
୩୯. ଯୁଏନ୍ଡୋର ମୁଖ୍ୟ ଦପୁର କେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ? - ନିଯୁକ୍ତ
୪୦. ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର ସଜ୍ଜିବ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ? - ସଞ୍ଚୟ କୋଠାରୀ
୪୧. ୧୮ ଏବେ ପାଇଲ ବିଦ୍ୟୁତ କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା ? - ଓଡ଼ିଶା
୪୨. ନିଜ ମୋବାଇଲ୍ ଆଧାର କାର୍ଡ ତଥ୍ୟ ଜଣାଇବା ଏବଂ ଜାଣିବା ପାଇଁ କେଉଁ ମୋବାଇଲ୍ ଆପ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି ? - Ma Adhaar App
୪୩. କେଉଁ ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରଗତି ବକ୍ତ୍ବୀ ଚମ୍ପିଆନ୍ସିପ୍ ୨୦୧୧ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବ ? - ଭାରତ
୪୪. କେଉଁ ମେଗ୍ରେ ରେଲରେ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଏପ୍ ଏମ୍ ରେଡ଼ିଓ ଷେସନ୍ ଆରମ୍ଭ ହେବ ? - ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମେଗ୍ରେ
୪୫. ରୋଡ଼ ମେଶେନାସ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କେଉଁ ମୋବାଇଲ୍ ଆପ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ? - ଆରମ୍ଭ
୪୬. ୨୦୦୮ ପାଇଲ ବିଦ୍ୟୁତ ଉପକଳ୍ପକ ନୂଆଦିଲ୍ଲାରେ ୦୧ରେ କିଏ ଉଦୟାନନ କରିଥିଲେ ? - ପ୍ରଣାବ ମୁଖାର୍ଜୀ
୪୭. ପ୍ରଥମ ଥର ଭାରତର କେଉଁ ସହର ଯନେଷ୍ଟୋ ବିଶ୍ୱ ହେରିଗେଜ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିଛି ? - ଅହମଦାବାଦ୍

ଡେଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲା

୧. ଗଠନ - ୧ ଅପ୍ରେଲ, ୧୯୪୮
୨. କ୍ଷେତ୍ରଫଳ - ୪୪୪ ୨ ବର୍ଗ.କି.ମି
୩. ଜନସଂଖ୍ୟା - ୧୧୯୯୫୪୮
- (କ) ପୁରୁଷ - ୭୧୯୪୯୭
- (ଖ) ସ୍ତ୍ରୀ - ୫୮୦୩୫୯୧
୪. ୧୦୦୦ ପୁରୁଷରେ ମହିଳା ସଂଖ୍ୟା-୯୪୭
୫. ସାକ୍ଷରତା ହାର - ୭୯.୪୧%
୬. ଉପଖଣ୍ଡ - ୦୩
୭. ତଥ୍ୟିଲ - ୦୮
୮. ବ୍ୟକ୍ତି - ୦୮
୯. ମ୍ୟାନିସିପାଲିଟି - ୦୧
୧୦. ଏନ.୧.ସି. - ୦୨
୧୧. ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ - ୧୯୯
୧୨. ଗ୍ରାମ - ୧୯୦୮
୧୩. ଥାନା - ୧୪
୧୪. ମୋଟର ଯାନ ପଞ୍ଜିକୃତ କୋଡ଼ି - ୩.୭.-୦୭
୧୫. ବିଧାନ ସଭା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ - ୦୪
- ୧୬-ଡେଙ୍କାନାଳ, ୪୭-ହିନ୍ଦୋଳ, ୪୭-କାମାକ୍ଷାନଗର, ୪୮-ପରଜଙ୍ଗ
୧୭. ନିଆଲ୍ଲିଭା କେନ୍ଦ୍ର - ୧୦
୧୮. ସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧିପାତା - ୧୪୭୮.୮ମି.ମି.
୧୯. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍କୁଲୀ-ଯୋରଦା, କପିଲାସ, କୁଆଲୋ, ଲଦାଗତ, ରିଆମାଳ, ସପୁଶ୍ଜ୍ୟା, ସରାଙ୍ଗ, ତୁବନ, ବ୍ରହ୍ମପୁରା

ପର୍ଵପର୍ବାଣୀ

ଅଗଷ୍ଟ, ୨୦୧୭

ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୧୭

- ତା ୧ - ଶ୍ରୀମଦ୍ଭରତେ ଝୁଲଣ ଆରମ୍ଭ
- ତା ୨ - ପୁତ୍ରଦା ଏକାଦଶୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଏକାଦଶୀ
- ତା ୩ - ବିଶ୍ୱ ପବିତ୍ରାଗୋପଣ ଓ ଆଖେରକ ପର୍ବ
- ତା ୪ - ଚତୁର୍ଦଶୀ, ଉପବାସ, ବେଢା ଓ ଶରୀର ଆରମ୍ଭ
- ତା ୫ - ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦଶ, ଗନ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣମା, ରକ୍ଷା ବନ୍ଧନ
- ତା ୬ - ଝୁଲଣ ଶେଷ
- ତା ୭ - ବୁଧୁବାନନ ଓଷା ଆରମ୍ଭ
- ତା ୮ - ଖୁଦୁରୁଣ୍ଣା ଓଷା ଆରମ୍ଭ
- ତା ୯ - ଶ୍ରାବନ୍ଦଶ ଜନ୍ମିଷମୀ
- ତା ୧୦ - ସାଧୁନତା ଦିବସ, ଶ୍ରାବନ୍ଦଶ ଜନ୍ମିଷମୀ ଓ ନନ୍ଦାସ୍ଵର
- ତା ୧୧ - ସପୁରୁଷା ଅମାବାସ୍ୟା
- ତା ୧୨ - ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦଶ, ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଓ ଉପବାସ
- ତା ୧୩ - ବାଲି ବୃତ୍ତାୟା
- ତା ୧୪ - ଶ୍ରୀ ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ ଓ ଉମା ଚତୁର୍ଥୀ
- ତା ୧୫ - ନୂଆଖା ପର୍ବ
- ତା ୧୬ - ଶଷ୍ଟା ଓଷା ଓ ଘୋମନାଥ ବ୍ରତରମ୍ଭ
- ତା ୧୭ - ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସପ୍ତମୀ ଓ କୁର୍ମଚତ୍ର ବ୍ରତ
- ତା ୧୮ - ଶ୍ରୀରାଧାଷ୍ଟମୀ ଓ ଶ୍ରାବନ୍ଦଶନୋସ୍ତ୍ରବ
- ତା ୧୯ - ତଳ ନବମୀ
- ତା ୨୦ - ସୁଦଶ ବ୍ରତ
- ତା ୨୧ - ବ୍ରଦଶ, ପୂଜାରୟ
- ତା ୨୨ - ବ୍ରଦଶନ ଦିବସ
- ତା ୨୩ - ବ୍ରଦଶ ଆହୁତ୍ୟା ନିବାରଣ ଦିବସ
- ତା ୨୪ - ବ୍ରଦଶ ଭାବୁଦ୍ଧ ଦିବସ
- ତା ୨୫ - ବ୍ରଦଶ ଦିବସ
- ତା ୨୬ - ବ୍ରଦଶ ବ୍ରତାକାଳ ପୂଜା, ପାଠୀ ମହାଷ୍ଟମୀ ଓ ଦୂର୍ଗାବ୍ରତ
- ତା ୨୭ - ବ୍ରଦଶ ଦେବାକ ମହାଷ୍ଟମୀ ପୂଜା, ପାଠୀ ପୂଜା, ପାଠୀ ଓ ମହାନବମା
- ତା ୨୮ - ବ୍ରଦଶ ମହାଷ୍ଟମୀ ଦେବାକ ମହାନବମା
- ତା ୨୯ - ବ୍ରଦଶ ମହାଷ୍ଟମୀ ଦେବାକ ଦଶହରା ପର୍ବ ଓ ସେମନାଥ ବ୍ରତ ସମାପନ

ବିଭିନ୍ନ ଦିବସ ପାଳନ

ଅଗଷ୍ଟ, ୨୦୧୭

ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୧୭

- ତା ୦୧ - ବିଶ୍ୱ ସନ୍ଧ୍ୟାପାନ ସପ୍ତାହ
- ତା ୦୨ - ସାପ୍ତାହିକ ଦିବସ
- ତା ୦୩ - ବିଶ୍ୱ ଶାକ୍ତି ଦିବସ
- ତା ୦୪ - କାତାଯ ହରତତ ଦିବସ
- ତା ୦୫ - ଅଗରଭାବ ଦିବସ
- ତା ୦୬ - ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରକାଶ ଦିବସ
- ତା ୦୭ - ଆନ୍ତରିକ ପାଦମରାଧାରୀ ଦିବସ
- ତା ୦୮ - କାତାଯ ହରତା ଦିବସ
- ତା ୦୯ - ଆନ୍ତରିକ ପାଦମରାଧାରୀ ଶାନ୍ତି ଦିବସ
- ତା ୧୦ - ବିଶ୍ୱ ମୂଳ ବଧୁର ଦିବସ
- ତା ୧୧ - ବିଶ୍ୱ ପାଦମରାଧାରୀ ଦିବସ
- ତା ୧୨ - ବିଶ୍ୱ ପାଦମରାଧାରୀ ପାଦମରାଧାରୀ ଦିବସ
- ତା ୧୩ - ବିଶ୍ୱ ମୂଳ ବଧୁର ଦିବସ
- ତା ୧୪ - ବିଶ୍ୱ ପାଦମରାଧାରୀ ପାଦମରାଧାରୀ ଦିବସ
- ତା ୧୫ - ବିଶ୍ୱ ପାଦମରାଧାରୀ ଦିବସ
- ତା ୧୬ - ବିଶ୍ୱ ପାଦମରାଧାରୀ ଦିବସ
- ତା ୧୭ - ବିଶ୍ୱ ପାଦମରାଧାରୀ ଦିବସ
- ତା ୧୮ - ବିଶ୍ୱ ପାଦମରାଧାରୀ ଦିବସ
- ତା ୧୯ - ବିଶ୍ୱ ପାଦମରାଧାରୀ ଦିବସ
- ତା ୨୦ - ବିଶ୍ୱ ସାହାଯ୍ୟ ଦିବସ

DUTTA JEWELLERY

"Cheap Jewelry, however,
is worse than no Jewelry "

We deal with

BIS 916

GOLD ORNAMENTS

with unique designed
by our professional designer.

New Bus Stand, Khordha, Odisha, India
Pin : 752056, Phone : 06755 - 223 744

ODISHA : 30 DISTRICTS AT A GLANCE

ODISHA
30 DISTRICTS
AT A GLANCE

CONTENTS

Odisha :

All relevant information

Each District :

District in Brief, Administration, Police Station, Blood Bank, PIN Codes of all post offices

(For Competitive Examinations)

Pages : 336

Price : 200/-

Contact :

Dr. Pramod Chandra Dash (Editor)

Mob. : 9437281655

Published by : AMARISATYA

A HAND BOOK FOR EACH FAMILY

Regd. No.- 41141402217

USHA KIRAN

(A New Way of Life)

Plot No - 349, Madhusudan Nagar,
New Bus Stand, Khordha- 752056

(A Govt. of Odisha Registered Farm)

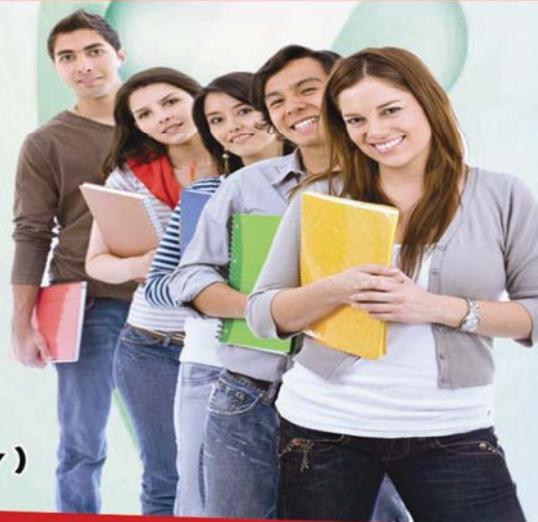
ADMISSION FOR SESSION: 2017-19

B.Ed. (Regular)

Acharya Nagarjuna University

Guntur, Andhra Pradesh

(NCTE Recognised and Equivalent to
Utkal University & Berhampur University)

ELIGIBILITY

- 👉 50% (General) at Graduation Level.
- 👉 40% (SC, ST, OBC) at Graduation Level.
- 👉 Any Bachelor Degree (Arts, Science, Commerce).

Course Duration
2 Years

FACILITIES

👉 Coaching Classes	👉 Practice Work
👉 Study Materials	👉 Classes by Expert Faculties
👉 Guidance for OTET, CTET & OSSTET by Expert Faculties	

We take all the Responsibilities regarding Transportation, Accommodation & Fooding during Semester Examinations.

Successfully Running Since 2013

Contact : 9437635135, 9438038835
E-mail : uk.anewwayoflife@gmail.com

Printed & Published by Dr. Prasanna Kumar Jena Owned by "AMARISATYA" M-1/5, Mukunda Prasad Housing Board Colony, Post-P.N. College, Dist-Khordha, Printed at - NISWASS-CEDEC Press, Chandrasekharpur, BBSR-23, Published From- "AMARISATYA", Mukunda Prasad Housing Board Colony, Post-P.N. College, Dist-Khordha, Pin-752057
Editor : Dr. Prasanna Kumar Jena

Founder : Dr. Pramod Chandra Dash